ס׳ יצירה

הלכ׳ נדרבות תפ״ה

[ב]רא אלהי׳ · ב״ ורוח אלהים מרחפת · ג״ ויאמר אלהים יהי אור · ד׳
אלהים את האור · ה׳ ויבדל אלהים בין האור · ו׳ ויקרא אלהים לאור
יום · ז ויאמר אלהים יהי רקיע · ח׳ ויעש אלהים את הרקיע · ט׳ וי[קרא]
אלהים לרקיע · י׳ ויאמר אלהים יקוו · י״א ויקרא אלהים ליבשה ארץ · י״ב
וירא אלהים כי טוב · י״ג ויאמר אלהים תדשא הארץ · י״ד וירא אלהים כ[י]
טוב · ט״ו ויאמר אלהים יהי מאורות · י״ו ויעש אלהים את שני המאורות
י״ז ויתן אותם אלהים ברקיע השמים · י״ח וירא אלהים כי טוב · י״ט ויאמ[ר]
אלהים ישרצו המים · כ״ ויברא אלהים את התנינים · כ״א וירא אלהים כי ט[וב]
ויאמר אלהים ישרצו המים כ״ב ויברך אותם אלהים · כ״ג ויאמר אלהים תוצא ה[ארץ]
כ״ד ויעש אלהים את חית הארץ · כ״ה וירא אלהים כי טוב · כ״ו ויאמר אלהי[ם]
נעשה אדם כ״ז ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו כ״ח ויברך אותם
אלהים · ל׳ ויאמר להם אלהים פרו · ל״א ויאמר אלהים הנה נתתי לכם · וירא
אלהים את כל אשר עשה

כ ומעלה מנעל זה הגלגל שבו קבועים כל המזלות מעלות והראשון הוא מעלת — טלה
ל ואחר מעלה שבו מזל טלה יבוא המזל השני במעלות השנית והוא שור וכו׳ — שור
מ׳ — תאומים
נ׳ — סרטן
ס״ — אריה
ע״ — בתולה
פ״ — מאזנים
צ — עקרב
ק״ — קשת
ר״ — גדי
ש׳ — דלי
ת׳ — דגים

סדר של עולם על דרך שנים ועשרים אותיות כסדרן

א׳ יסוד התחתון שבכולם [illegible] הוא [illegible]

ב ולמעלה מיסוד זה האמצעי

ג׳ יסוד העליון

ד ולמעלה מיסוד זה תחת גלגלי התנועה שבעת גלגלי הכוכבים והוא הגלגל

ה גלגל ב׳

ו גלגל ג׳

ז גלגל ד

ח גלגל ה

ט גלגל ו׳

י גלגל ז שבו יסובב הכוכב השביעי הגלגל — — —

אויר
אש
לבנה
כוכב
נוגה
חמה
מאדים
צדק
שבתאי

סדרה של שנה על דרך שנים ועשרים אותיות כסדרן

א יסוד הראשון אשר בו השנה מיוסדת לפי דרך ההנהגה הוא יסוד הגלגל

ב יסוד הב׳

ג׳ יסוד הג׳

ד׳ בנין השבועות אשר תחשב השנה מיוסדים עליהם כפי סדרי בראשית יום

ה׳

ו׳

ז׳

ח

ט

י

כ׳ ומלבד מעגל אשר החדשים מסובבים לשנה כפי המזלות הוא חדש

יום
שבוע
חדש
ראשון
שני
שלישי
רביעי
חמישי
ששי
שביעי
ניסן

[illegible]	סיון
[illegible]	תמוז
ס	אב
ע	אלול
פ	תשרי
צ	מרחשון
ק	כסליו
ר	טבת
ש	שבט
ת	אדר

סדרה של נפש בדרך כ"ב אותיות וו הי"ה

א' יסוד הא' בהיות הנפש על ~~[illegible]~~ עור האדם ~~[illegible]~~ חי בכח הנפש הוא העל' כח החיים
ב' היסוד הב' בהיות הנפש על ~~[illegible]~~ בעור האדם ורגל ולמח ומוחו הוא העל' כח המגדלה
ג' היסוד השלשי בהיות הנפש על נפש השכלי שמעוררת בצורת הענין כח השכל
ד' השער הא' מאלו שבעה שערי הנפש המיוסדים על אלו השלשה בענין הנעבינ הוא העל' אוזן ימין
ה' השער ב' מאלו שבעה שערי הנפש המיוסדים על אלו השלשה בענין הוא העל' אוזן שמאל
ו' השער הג' הוא העל' עין ימין
ז' השער הד' הוא העל' עין שמאל
ח' שער ה' הוא העל' אף ימין
ט' שער ו' הוא העל' אף שמאל
י' שער הז' מאלו הז' שערי הנפש המיוסדים על אלו השלשה הוא העל' שער הפה
י' המנהיג הראשון משנים עשר מנהיגים השבעה בכח השלשה הוא העל' יד ימין

ו' המנהיג הב'
ז' המנהיג הג'
ח' המנהיג הד'
ט' המנהיג הה'
י' המנהיג הו'
ל' המנהיג הז'
נ' המנהיג הח'
ס' המנהיג הט'
ע' המנהיג הי'
צ' המנהיג הי"א
ק' המנהיג הי"ב י"ב מנהיגים השבעה בכח השלשה הוא העל.

יד שמאל
רגל ימין
רגל שמאל
כוליות ימין
כוליות שמאל
כבד
מרה
המסס
טחול
קיבה
קרקבן

סדרן של ישראל על דרך כ"ב אותיות כסדרן :

א' היסוד הראשון אשר עליו נשענת כל האומה הנקראת ישראל והוא היסוד העל אברהם
ב' היסוד הב' אשר הוא לפניה נמשך אחר היסוד והוא מעין הוא היסוד הנקרא יצחק
ג' היסוד הג' אשר הוא לנטה מאלו הג' יסודות ראשונים הוא העל — יעקב
ד' השער הא' מי"ב השערים אשר נמשכים מאמות אלו השלשה הוא השער העל — ישראל
ה' השער הב' הוא העל — לוי
ו' השער הג' הוא העל — כהן הדיוט
ז' השער הד' הוא העל — כהן גדול
ח' שער ה' — אב בית דין
ט' שער ו' — נשיא
י' שער ז' ואלו ז' שערים אשר נמשכו מאמות אלו השלשה הוא הנקרא — מלך
כ' השבט הא' מי"ב שבטים המנהיגים מאלו השערים הוא הנקרא — ראובן
ל' השבט הב' — שמעון

ט׳ השבט הג׳.
צ׳ השבט הד׳
ס׳ השבט הה׳
ע׳ השבט הו׳ נפתלי
ק׳ השבט הז׳ גד
ר׳ השבט הח׳ אשר
ש׳ השבט הט׳ יששכר
ר׳ השבט הי׳ זבולון
ש׳ השבט הי״א יוסף
ת׳ השבט הי״ב תשלום י״ב שבטים המתיחסים אלו השערים הוא הנקרא בנימין

סדר כלי הקדש עד כ״ב אותות כסדרן ·

א׳ היסוד הא׳ אשר מתרומת הכלים הנעשים לקדש אינו מתבות הוא העץ זהב זהב
ב׳ היסוד הב׳ כסף
ג׳ היסוד הג׳ נחשת
ד׳ הנר הראשון הנערך מתבנית המנורה כנגד אור הראשון משבעה מאורי הוא הנר ש : המאור
כנגד אור מכבם משבעה מאורו הוא הנר השני
ה׳ הנר הב׳
ו׳ הנר הג׳ ענף
ז׳ שאח״ז חמה הרביעי
ח׳ שאח״ז אודים החמישי
ט׳ שאח״ז בדין הששי
י׳ שאח״ז שבתאי הז׳
כ׳ האבן הא׳ אבנים עשה אבנים המצוות כנגד י״ב סדרים הוא הנקרא אודם
ל׳ האבן הב׳ אאבני הת בן פטדה
מ׳ האבן הג׳ ברקת
נ׳. נפך
ס׳. ספיר
ע׳.. יהלום
פ׳. לשם
שבו

פ״י

אבגד הוזחטי כלמנס עפצקרשת

בית גימל דלת הי ואו זיין חית טית יוד כף למד מם נון סמך עין פא צדי קוף ריש שין תיו

אחד שנים שלש ארבע חמש שש שבע שמנה תשעה עשרה עשרים שלשים ארבעים חמשים ששים

שבעים שמונים תשעים מאה מאתיים שלש מאות ארבע מאות חמש מאות שש מאות שבע מאות שמנה

מאות תשע מאות .

רומזים שם שמו חן ומשפט ובם נפתו שם שם ושם ספר ספר וסיפור .

בגד כפר״ת

בב גג דד כב פפ רר תת הם אותיות בלשון הקדש . ועל דרך הרמז כגון

סובב נמצא בבב ב בלשון ב׳ . חג חוגג גג . יסוד יסודד . דד . סכה סכך

ככ . צפה צפיפים פפ . אורן ארון חרור רר . ותנה אתנת תת :

והנה אלו שבעה הם [illegible] שלשה אמ״ש . והיינו ב׳ ואל ג׳ [illegible] ובם [illegible]

וחן : ואלו השבע הם ותמורתם . כסדר שבע יפול הדין [illegible] קריאה [illegible] ותמורה

ט׳
ר׳ אחלמה
פ׳ תרשיש
שוהם

ת״ה האבן הי״ב [illegible] אבני החשן המכוונות כנגד י״ב סדרים היא [illegible] .

סדרם של מועדים ע״ד כב״ אח מסודרן .

א׳ היסוד הא׳ אשר בכל מועדי [illegible] והשמחה שבכל שנה ושנה הוא היסוד העיקר שבת

ב׳ היסוד הב׳ אשר בכל מועדי השמחה שבכל שנה הוא היסוד השני שבועות

ג׳ היסוד הג׳ אשר בכל מועדי הכפרה שבכל שנה הוא היסוד השלישי כיפורים

ד׳ בכל המועדים [illegible] הנבנה על יסוד אלו הוא יום הא׳ של פסח

ה׳ יום ב׳ ו׳ יום ג׳ ז׳ יום ד׳ ח׳ יום ה׳ ט׳ יום ו׳ י׳ יום ז׳ של פסח

~~[illegible]~~

כל המועדים של י״ב חדשי השנה [illegible] חדשים [illegible] ניסן

אייר א׳ סיון ג׳ תמוז ס׳ אב [illegible] אלול [illegible] תשרי ז׳ מרחשון ל׳ כסלו [illegible] טבת [illegible] שבט ה׳ אדר

שכל מופלא
שכל מזהיר
שכל מקודש
שכל קבוע
שכל נשרש
שכל שפע נבד
שכל נסתר
שכל שלם
שכל טהור
שכל מתנוצץ
שכל מצוחצח
שכל בהיר
שכל מנהיג
שכל מאיר
שכל מאור
שכל נצחי.
שכל ההרגש
שכל בית השפע
שכל סוד הפעולו
שכל הרצון
שכל החפץ
שכל נאמן
שכל קיים
שכל דמיוני
שכל נסיוני
שכל מחודש
שכל מורגש
שכל מוטבע
שכל מוגשם
שכל כללי
שכל תמידי
שכל נעבד
ה״ל ב׳ נ״ה שכלי׳/ הפתו

הקדמת הראב"ד ז"ל

פי' ל"ב נתיבות

א' שכל מופלא כ"ע והוא אור המשכל הקדמון כבוד ראשון אשר אין כל בריה יכולה לעמוד על מציאותו.

ב' שכל מזהיר והוא כתר הבריאה וזוהר האחדות השוה המתנשא לכל ראש ונק' על פי בעלי הקבלה כבוד שני.

ג' שכל מקודש והוא יסוד החכמה הקדומה ונק' אמונה אומן ושרשיה אמן והוא אב האמונה שמכחו האמונה נאצלת.

ד' ונק' שכל קבוע ונק' כן שממנו מתאצלים כל הכחות הרוחניות בדקות האצילות שמתאצלות אלו מאלו בכח המאציל הקדמון (כ"ע י"ת)

ה' ונק' שכל נשרש ונק' כן מפני שהוא עצם האחדות השוה והוא המאוחד בעצם הבינה הנאצלת מגדר החכמה הקדומה

ו' ונק' שכל שפע נבדל ונק' כן מפני שבו מתרבה שפע האצילות והוא משפיע השפעה על כל הברכות המתאחדות בעצמו

ז' ונק' שכל נסתר ונק' כן מפני שהוא זוהר מזהיר לכל הכחות השכליים הנראים בעין השכל וברעיון האמונה.

ח' ונק' שכל שלם ונק' כן מפני שהוא תכונת הקדמות אשר אין לו שורש להתיישב בו כי אם בחדרי הגדולה הנאצלים מעצם קיומו

ט' ונק' שכל טהור ונק' כן מפני שהוא מטהר את הספירות ומבחין ומבריח גזירת תבניתם ומכין אחדותם שהן מיוחדות מבלי קיצוץ ופירוד

י' ונק' שכל מתנוצץ ונק' כן מפני שהוא מתעלה ויושב על כסא הבינה ומאיר בזוהר המאורות כולם ומשפיע שפע לשר הפנים.

י"א ונק' שכל מצוחצח ונק' כן ~~מפני שהוא מתעלה ויושב על כסא הבינה ומאיר בזוהר המאורות כולם ומשפיע~~ מפני שהוא עצם הפרגוד המסודר בסדר המערכה והוא יחס הנתון לעמוד בפני עלת העלות

י"ב ונק' שכל בהיר ונק' כן מפני שהוא עצם האופן הגדולה הנק' חזחזית מקום מוצא חזיון החוזים במראה

י"ג ונק' שכל מנהיג האחדות ונק' כן מפני שהוא עצם הכבוד והוא תשלום אמתת הרוחניות האחדות

י"ד ונק' שכל מאיר ונק' כן מפני שהוא עצם החשמל והמורה על רזי יסודות הקדש ותכונתו

ט"ו ונק' שכל מעמיד ונק' כן מפני שהוא מעמיד עצם הבריאה בערפלי טוהר ובעלי העיון אמרו כי הוא הערפל ומהו וערפל חתולתו

שיתנו אחי תחוה צריך אתה לדעת שהסוד הם אותיות התורה · והסוד השורש עשר ספירות · וזה [illegible]

[illegible] שהם אחריהם · עשרים ושתים אותיות · הכל נמשך והרשות יחוד יחודו של עולם שהוא [illegible] ב[illegible]

[illegible] והוא השם הויה ב"ה רחבו ד' · ד' אותיות הויה וד' פרצופי הנקודות בהויה (חוץ מא' [illegible] בקודש עליון): ונקו

נקודה הוא אלו שם זה יוד הא ואו הא המורה על עשר ספירות [illegible] זה נמשך הקב"ה אותיות התורה שהם בקו"ב
הוו חשי ושם עדן

נאמרו הנרשמים ושבע דנו בביאור עס: שהם אותיות אמ"ש סוד מ"ב · בג"ד כפר"ת סוד ז"ל · י"ב [illegible] יב גבולי הו"ב ·

הנה אמ"ש יסודותיו שלשה תחת הכל יוד הא ואו הא (הם ג' אלפין) (ועג' דס"ג נ' נפלו דלים וכו')

אחריהם אש רוח מים · אחריהם עולם שנה נפש · אחריהם חומר צורה הרכבה · אחריהם תלי

גלגל ולב · וכן אומן נגלה אדם · עליון תיכון תחתון חולם שורק חירק · נגל נפש שפל ·

עין ונגר והרים ספר ספר סיפור · אפשר ראוי נמנע אבר יצאו יעקב · כהן לוי ישראל

רוחה נפשה נשמה [illegible] · ויסע ויבא ויט · פסח שבועות סוכות · תפילין מזוזה וספר · שפל

ושפל · · הי הוה ויהי · היכל' היכל' היכל' · אלף אלף יאלף · קמץ [illegible] ·

בג"ד כפר"ת יסודותיו שבעה · שבעת ימי השבוע · שבעה שערים בנפש · ז' כוכבי לכת

שבעה נרות המנורה · ושאר כל השביעיין נחשבו אחראין שבעת ימי החג · שבעה

[illegible] שבעה [illegible] · שבע [illegible] נהרות · שבע [illegible] בשמת בסה"ת

הוו חשי ושם עדן · י"ב מזלות העולם · י"ב חדשים בשנה י"ב שבטי בני יעקב · י"ב אבני זכרון

והנה בני פקח עיניך וראה היאך כל מחלוקי העולם כולם נבנים על יסוד אמ"ש · ועל השלש נ[illegible]

הו' ועל הו' י"ב ·

והנה ביאור השלש חו"ג ורחמים והם ג' אותיות יה"ו ולכן תמצא הרבה חלוקי' כמ"ש באלו ג' אותיות ·

ועל אש מים ורוח בנתיים ·

והנה אלו החלוקי' הם בעולם ובשנה ובנפש · בעולם סובלות יסודו' · אש רוח מים · שנה סוב[illegible]

ג' [illegible] · נפש סובלות ג' כחות ·

עולם סובל שבעה כוכבי לכת · שנה סובלות שבעה ימי השבוע · נפש סובלות ז' שערים ·

עולם סובלות י"ב מזלות · שנה י"ב חדש נפש י"ב [illegible] הרי עולם שנה נפש נחלקות

[illegible] י"ב הכל [illegible] אותיות הברכה ·

[illegible] אחי דעת מש"ל בסוד האמ"ש חומר צורה הרכבה · חומר סוד [illegible] · צורה

סוד [illegible] · הרכבה [illegible] [illegible] [illegible] · ואותם [illegible] · הרכבה דומם צומח · חומר

[illegible] · צורה חי :

ושם יחוד [illegible] הרינו [illegible] ס' · וס [illegible] · [illegible]

[illegible]

ספר יצירה עם פי' [illegible] ופירוש הרמב"ן ז"ל

[illegible] ספר יצירה והרסיני [illegible] עליו [illegible]

[illegible] בעולם [illegible] בשנה ובנפש.

א בשלשים ושתים נתיבות פליאות חכמה חקק יה יהוה צבאות אלהי ישראל אלהים חיים ומלך עולם אל רחום וחנון רם ונשא שוכן עד מרום וקדוש שמו וברא את עולמו בשלשה ספרים בספר וספר וסיפור

עיין זוהר [illegible]

א [illegible] אחד עיין [illegible]

כי הנתיבות [illegible] והוא [illegible] לחכמה [illegible] כל הויות והחקיקות [illegible] החכמה [illegible] כל ההויות [illegible] יוד הא ואו הא [illegible] ההויות [illegible] כי [illegible] צבאות [illegible] הוא [illegible] כי בה יראו כל [illegible] הצבאות והספירות [illegible] ספרים [illegible] ספיר [illegible] ג' ספרים [illegible] הויה [illegible] בספר [illegible] אותיות [illegible] שהם יוד הא ואו ובכללן ה' [illegible] כנגד [illegible]

והידוע והיודע [illegible] והנה לך ראשי פרקים [illegible] ואחריה [illegible] ספרים [illegible] המפורש [illegible]

ב עשר ספירות בלי מה ועשרים ושתים אותיות יסוד שלש אמות ושבע כפולות ושתים עשרה פשוטות

[illegible] כל הספר [illegible] עולם [illegible] בלי [illegible] כי חכמה [illegible] ואם [illegible] חיים [illegible]

סבובים [illegible] ויאמר אלהים יהי אור [illegible] צבאות והוא [illegible] האור [illegible] וזהו סוד [illegible] עולם [illegible] שלש אמות הם יסודות [illegible] ואין יסוד [illegible] יוצאת הסוד [illegible] ובעולם [illegible] כפולות כי האויר [illegible] ולפי [illegible] כפולות [illegible] בסוד [illegible] ו"ב פשוטות אין להם תמורה [illegible] ובכל [illegible] אותיות [illegible] ולכך הם [illegible] ויב [illegible] ויב [illegible] בעולם [illegible] נפש

חיים	בינה	מות
שלום	יסוד	מלחמה
חכמה	חסד	אולת
עושר	גבורה	עוני
חן	תפארת	כיעור
זרע	נצח	שממה
ממשלה	הוד	עבדות

הנתיבות [illegible] בראשית ברא [illegible] ל"ב [illegible] אלהים [illegible]

[illegible] שם [illegible] עיין בהקדמת [illegible]

הסוד [illegible] אותיות [illegible]

[illegible] ספר [illegible]

[illegible]

ובכלל זה רמז ל״ב נתיבות בעבור שיש תשובות חיים זות וכשהם ג״ב ל״ב פירושים שהם
רמוזי׳ שמונה רוח ושמנה השמש ושבע רקיע הילוך שחון הירח שהם י״ב תשובות ראשי׳ סימן
ת׳ שמונה חדשות ת׳ רוח אשוות תשובות הלבנה רגעתשות ת׳ ביחה אותות ת׳ השמש סימן
ושבעה ביעבל׳ · שחון רגע · הילוך פסח · והאור שעות · שונים תקופה ואנ״ל זה רמזים פשוטות והכל
ידוע כי הספירות ב׳ מונים האחד מן הכל הספרים הוא שאין ביניהם אותיות כמו בספרת ביניהן [illegible]
ספיר והב׳ הוא אות ביניהם אותיות כבנינים כמו השחר והלבן כי כל אור הבנינים ביניהם נמצא [illegible]
הם במשא שמש״ב בנין והעור כמו העיון והדמות ולפיכך בתשובה כללו והספרים ולענין והעור
ולפיכך תשובות חיים זות עושר עוש שהם ענין העור ׃ ׃

ג׳ עשר ספירות בלי׳מה חמשה נגד חמשה וברית יחיד מכוונת באמצע במלת הלשון ובמלת ה מאור

פי׳ כי נגלי׳ הספי׳ הם י׳ והם משנה י׳ אצבעות
ואמרו י״ס בו׳ ופי׳ שלם מאד וכ״ח עו׳ הע׳ וכו׳
והחמשה א״כ יש לרבין מושיבה אצבעות [illegible]
והאצבעות משמאל כולם ותפלים ואצבעי אחת
הלב כי הוא תחלת היצירה כן בי״סב אעפי׳ שיראו
רבים אין הדבקים רבים אלא מכת האחד הנזיר

ולא התת ה׳ עגה כח״ב נג׳ עג תנה״ים או וי״ו חח״ב ת״נ עג נג״הים ובין חח״ב נ״ג מכרעת הבינה
שהוא הלשון ובין ה׳ דלושה מכריע סוד הברית ומכוונת מסודות או מלשון וכוין פתחיון לי׳ פי׳ ח
חלונות ויש מפרש שהוא מגיד אל האלהים ואמר שיחוד שהוא באמצע פי׳ ת״ת ובמלת הלשון הלא מדבר
הנמצא בבינה ומלת הלשון דבור ובמלת המעור מלשון שעור פי׳ מחובר ומקושר ולה״ט היסוד נקרא
בעירה ובן ענינה נורה בברית ה׳ הנעל מעור או מלשון שפע ומער כמה או בסוד כמער איש
בסוד איש הרבון במשרע בסתר משנה והיו לבשר א׳ ורומז לי״ס שבראש ובבנין׳ ·

ד׳ עשר ספירות בלימה עשר ולא תשע עשר ולא אחד עשרה הבן בחכמה וחכם בבינה בחון בהם וחקור מהם והעמד דבר על בורי׳ והשב יוצר על מכונו ׃ ׃ ׃ ׃

פי׳ שלא תאמר ואחר שכ״ט אינו מושג כמו
עו׳ העו׳ ושמא הוא אינו בכלל וכך אמר ולא
ט׳ וכן בא להזהירך מחר שכלל הספירות
נכלל ביסוד ולא בשני דבר מחודש א״כ
שלא תאמר הן ט׳ הן ולא י׳ ולכך א׳ ולא ט׳
י׳ ולא י״א שלא תאמר כמו שכ״ע אינו מושג
והוא בכלל נ״ב עו׳ בכלל ולכך א׳ ולא י״א ואמר
הבן בחכמה כי הבינה נכללת בחכמה

וחכם בבינה בסוד שידעת בחון בהם פי׳ ישלך ובחון על תכלית שורש של נ״ג כי נצח הי׳ שורשם
כח״ב בחון בהם פי׳ במדות הנשפע לחב״ו והם הנ״ג איך הי׳ שרשם שם י׳ וחקור מהם פי׳ מסור
הנעת ודעת שרשי הנ״ג כח״ב עוד חייב אתה לחקור מן הנ״ג אשר השפעת איך היו הנה ברכה החב

עד

פ"ה

שר שהיו ראוים לצאת וכח גו"ג שבהם ולכן אמר ותקור מהם ולא בהם · העמיד דבר על בוריו
פי' על כנו שהחכמה [illegible] צורה והעמידה על מעמדו הם יסוד כי תקנם על מעמדו הוא
בוריו והשב יוצר על מכונו פי' הן חיים הש"י יוצר [illegible] תשובה שכינה [illegible] ונראו הוא על כסא
החב"ג ·

ה' עשר ספי' בלי מה מדתן עשר שאין
להם סוף עומק ראשית ועומק אחרית
עומק טוב ועומק רע עומק רום ועומק
תחת עומק מזרח ועומק מערב עומק
צפון ועומק דרום אדון יחיד אל מלך
נאמן מושל בכולם ממעון קדשו ועד
עדי עד // // // // //

פי' מעשר ספי' שנתן להם שיעור במספר
עשר אומר שיעור אין לו סוף לפי שיש
עשרים ולא מ"ש וכן עשרים ועשרים ו[illegible]
ולפי שהשכל עי' נקבע מן המורגש תה' ו
המורגש מן המושכל והמושכל מן הנעלם ו
הנעלם אין לו סוף ולפיכך אמ' עשר שאין להם
סוף כי עי' הש"י אתיחיד בכולם · עומק ר'
ראשית היא החכמה ראשית חכמה ועל היא
היוד שהיא החומר לצורה ולא תאמר על
שיעור וכל העומקים נמשכו מהמחשבה העליונה

וזהו לה סוף עומק אחרית היא בינה סוד היובלים שהוא אחרית כל דבר וכל המחודשים ומא בה ואליו ישוב
עומק טוב חסד ומטיב בחסדו אפילו לרשעים [illegible] [illegible] הוי"ה והחסד ועומק רע תורת הטוב כי אין
טוב ניכר אלא מהפכו ולפי שהגבורה היא מדת לרשעים של רע כי על ידו יהי' טובו' ורעים [illegible]
וגבורה שנ' ירים אף יתגבר על אויביו יתגבר והסוד לזה הרעות וסוד [illegible] משה רע"ה · ומחה בה
בינה וכרעת [illegible] עומק רום עד אין סוף רום וכתי' והנה כלי זה רום לא יכילו [illegible] כל [illegible]
תחת [illegible] על [illegible] לפי שהיא [illegible] וכל הספירות הש"י והסוד התחת אלהים אנכי [illegible] העומק יחד
[illegible] כל היצורים [illegible] [illegible] · עומק מזרח [illegible] כי בנגלי' המרכבה יש מרכבות ו
[illegible] [illegible] בספר הבהיר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
המרובע יש בו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ה
פי' ה' [illegible] ועל פי ה' [illegible] וכל אלו [illegible] [illegible] עומק מזרח [illegible] לך [illegible] והיה
לך לאור עולם והנה עומק מזרח הוא ת"ת שעומק מערב יסוד וזה [illegible] [illegible] כי ביסוד [illegible] כל ה
[illegible] · עומק צפון הוד [illegible] [illegible] עומק דרום זה [illegible] [illegible] נצח · ו' [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ה' ואדון יחיד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בכל [illegible] [illegible] [illegible] פי' [illegible] וחכמה ובינה
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ועד עדי עד פי' [illegible] [illegible] בינה
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] :

ולפי כתבי האר"י ז"ל
ע' ראשית
כתר חכמה
וע' א'
בינה
עומק טוב ורע דעת
עומק דרום חסד
עומק צפון גבורה
עומק מזרח ת"ת
עומק רום ותחת נ"ה
עומק מערב יסוד
עומק מערב [illegible]

ו' עשר ספירות בלי"מ צפייתן

מראה הבזק ותכליתן אין
להן קץ דברו בהן ברצוא ושוב
ולמאמרו כסופה ירדפו ולפני
כסאו הם משתחוים ׃

פי׳ כי צפיית החיות בנתיבות או החיות אשר
למעלה מהן כי יש כסא לכסא וכבוד לכבוד הנה בצפיתם
ישלחו עינים דבר בתשעה מיני צבעים ומראן כמראה
הבזק והסתכל בפנים ואין רצים ושבים והסתכל מראה
הבזק שלמעלה ונעלם כברק עין בזק לשון חדש ׃ ותכליתן
אין להן קץ פי׳ תכליתן של הספירות והצבעים אין להם קץ
כלומר
כי זה רמז לכ״ע המאציל [illegible] כי במקום שלמעלה אשר אין להם סוף לרמוז ע״ז הע׳ ומה
אשר אין להם קץ כי זה רמז על כ״ע דברו בהן ברצוא ושוב פי׳ כי הספירות אשר הם בלי התחלה
דבר על ספי׳ וספי׳ והם היא אחוזה ברצוא ושוב חו״ב ולשון רצון ותשובה ובצאת מהבבוא של
עיונים במשנה שלפני זאת כך יש לך לתת רצוא ושוב לה״ש שבתחלה וכן לכל אש ומים שבתחלה ולמאמרו
ע״פ הנעל ואמר כי בערך שוב רצוא ושוב מתוך יש בכל מלה עשיה ופירוש הרצוא הוא סופה
ושוב הוא ירדפו שהוא כסופה ובסערה דרכו והוא רוחהון ברצוא ושוב ׃ וי״מ ולמאמרו כסופה
פי׳ הדיבור והמאמר ירדפו להשיב ולהר בראשית היא הבינה ולפני כסאו הם כ״ע והחכמה והורך
הספירות בנצחים ׃

ז׳ עשר ספירות בלימה נעוץ
סופן בתחלתן ותחלתן
בסופן כשלהבת קשורה בגחלת
שאדון יחיד ואין שני לו ולפני
אחד מה אתה סופר ׃

פי׳ סופן הוא כ״ע כי ע׳ הע׳ על א״ס וכ״ע על
סוף ואחר שאזהירך שאמור לשלוח המחשבה
בכ״ע שחייב אתה לשוב ולשוב כ״ע בתחלות הן
הנאצלות שהוא מעין ״ שאין להודיע של מעני
החכמה כלום לכוו מלם ונעוץ מתן החכמה ותחלתן
של הם׳ מטה למעלה והיא ע״ב בסופן שהוא סוף
הירדים ומלמעלה למטה וכמו שהוא השלהבת בלא גן
גחלת כך הם הנאצלות העשרה בלא יסוד הם׳ שעליון
אלו כשלהבת הקשורה בגחלת ב״ע א״ת וב״ן אהיה ׃

שאדון יחיד פי׳ שכ״ע הוא יחיד בהכרח באורות מה אשר נתיחד בו ואין לכ״ע כח [illegible] לא מספר ולא
נבול כמו בע׳ הע׳ רק בזה עילה וזה עלול ואין צריך במניות כל עיקר ׃ וי״ש אפרשים שאדון חכמה יחיד
בינה ואין לו כ״ע שנים ע׳ הע׳ כי החכמה בבינה יחידה וכ״ע העלול אין לו פי׳ וע׳ הע׳ של הנאצלות
כי הוא סבה לנאצלות בסבה ראשונה ולפני אחד מה אתה סופר פי׳ אם א׳ הוא מספר ולא יתכן לומר
על כ״ע כ״ש על ע׳ הע׳ וי״ש הפרש בין אחד ויחיד ומיוחד כי הפועל בהרבה תמורות כמו ק״ס שהוא מיבעי
ושונים ונצלו ואהביו בכח מיוחד שבו וכאשר יפעל במיוחד מן התמורות יקרא יחיד בפעולה ההוא וכ״הוא
פועל בכח השואה נסתרה בסוד וחשתם מעפי׳ שאינו הבן על אחד וכ״ע הוא לאחד א״ב בע׳ הע׳
אין צריך לומר לא מספר ולא [illegible] ׃

א/ עשר ספירות בלי מה בלום פיך
מלדבר ולבך מלהרהר ואם
רץ לבך שוב למקום שלכך
נאמר רצוא ושוב ועל דבר זה
נכרת ברית // // //

פי׳ עשר ספירות בלי מה כלו׳ שהם נעלמות בנפש עד
שיעלה הדבור שהוא רמוז ע״פ ובין רשות לדבר ואין אתה
רשאי ליתן דמיון לפתור וזה שאמר בלום פיך וחייב
אתה ג״כ להסיר ולסרום לבך להיות מן הדעת א׳ ה
המחשבה מלהרהר וזהו ולבך מלהרהר ואם רץ לבך
להיות מן הנעלם אל הדעת שוב למקום פי׳ הכנס
בתוך ואם תרצה אל המקום שהוא הדעת כי בו
ניתן רשות לדבר ולהרהר ולכך נאמר אפי׳ בחיות
הקדש והחיות רצוא ושוב כלו׳ שבים מן הבינה אל
הדעת ת״ת ועל זה נכרת ברית פי׳ נתקנו אלו ט׳
ספירות הנ״ל בנפש וברית יסוד עולם בכלם עליונים כדי להסתכל בהם ולא בנעלם מן הדעת כי אם יתאמץ לחקור
ואיעלה בדעתו אז זה שאמ׳ בכחו מקודם יחלש דעתו // //

ט/ עשר ספירות בלי מה
אחת רוח אלהים
חיים ברוך ומבורך שמו של
חי העולמים קול ורוח ו
ודבור וזהו רוח הקודש

פי׳ הרוח שבאדם ושבנפשי׳ הוא רוח נפש עם
אלהים חיים כי ממנו נמצאו חיים לכל חי ולפיכך
של חי העולמים והאחת הוא העטרה שממנו נאצל
יבערו ורוח אן וצריך ליחד עמ׳ ולמי שהוא צריך ה׳
התפלה והתחיל בו׳ אין ולכן התחיל בעט׳ של ה׳
החכמה העליונה הע׳ אחת ואחת ברית המקיף
אחת רמז ות״ת שהוא מתאחד ומקשר בין
העליונים והתחתונים ומחבר האהל להיות א׳
וזהו סוד הבריח התיכון וכו׳ וזה סוד היחוד
בתפלה ויחד ראש וסוף ואמצעיהם הע׳ כ״ע
ות״ת ועט׳ שהם ג׳ נקודות כעין סגול ואמר
רוח אלהים חיים פי׳ וכ״ע כי ממנו נמצאות
כל הנמצאים הם הרוח הע׳ אינם נבדלו ולא
כם בנקודה אחת הוא רוח הנאצל מחיים של כ״ע הע׳ רוח אלהים חיים החכמה של הרוח כי הבינה הע׳
אלהים חיים שנא׳ רוח אלהים בחכמה הוא כ״ע הוא מבורך מע׳ הע׳ והחכמה הוא ברוך וכ״ע ועט׳
ברוך כלל בריכה רבוי שפע ומ״ע על ברכה שהוא משפיע לו ולפיכך כ״ע של חי העולמים ושמו הם
חי העולמים רוח חכמה קול ורוח ודבור ד״ע כי רוח האמצעי אשר בין זה על רוח והדבק בתפארת
טבעת הקדש על קול כי הוא המשפיע הקול וחרוך האותיות במאור היוצא בדרך הנתיבות של ה׳
הנאמרות הע׳ דבור וזהו ~ הרמב״ן רוח הקדש שהקדש הוא החכמה אל הרוח הנגדר גבול ואם
וזהו הרוח של רוח הקדש שממנו אותיות הקדש ולשון הקדש ולפי שהספי׳ ראשונה דקה ואינה
מגבלת בציור וחקיקה במחשבת וחכמה ולכן לא אמר בה חקיקה // // // // //

ד/ (ס"א עשר ספירות בלי מה
א' רוח אלהים חיים) שתים
רוח מרוח חקק וחצב בה עשרים
ושתים אותיות יסוד שלש אמות
ושבעה כפולות ושתים עשר
פשוטות ורוח בכל אחת מהן.
שלש מים מרוח חקק וחצב בהן תהו
ובוהו רפש וטיט חקק כמין ערוגה
הציבן כמין חומה סבבם כמין מעזיבה

פי' הספי' השני' הנק' שתים כי היא כוללת העליונה
עמה והיא רוח הנק' מרוח הקד' ואמר חקק לפי דקדוק
ולפי נסתר אמר חצב בה כ"ב אותיות של התורה והם
נחקקין בסביב הגלגל א' אחר א' עד אמצעות שלהם
והן מתגלגלין ומצטרפין ולכן היא כוללת התורה ש
שבדוה וכל הנבואות וכל השמות וכל הלשונות וזהו
שמו של הקב"ה יתב' אשר אלו אמות כנ"ל כי אם וכו'
תקרא ונקראו אמות לכל הנמצאות והם שרש אויר
מים אש וז' כפולות בדבר ובתמורה וי"ב פשוטות
באורך של יסוד וכל כפול וכל תמורה כולם
נכללים מן הבינה הנק' רוח מרוח ונק' מי שנאמר
את מי נועץ ויבינהו ואמר מי תכן את רוח ה' ... והם חב והבן זה ורוח אחת מהן הנק' שרש
אותיות של רוח והם אותיות של רוח הקדש לכן נק' לשון הקדש לפי שהוא נמשך ונאצל ממקור
הקדש ושלשה האותיות יוצאות בדרכי הנתיבות במוד הנגון וזה יוכל להבין סוד רוח הקדש
השורה על הנביאים בדרך ניגון כמו שנאמר והנה ה' ועתה קחו לי מנגן פי' שזה הרוח נאצל מן
כ"ע בדרך נתיב הארוך עד שיגיע לחכמה הנק' רוח וז"ש הנבואה נאצלת מן החכמה זה הענין
וז"ס פמ"פ ואותן האותיות הן עצמן בנתיבות ואותם רוח של אותן ... של חכמה הוא ב
בעצמו העיר והוא בעצמו הבין כי אותו רוח בעצמו הוא האותיות והוא בעצמו רוח הקד'
הוא רפאל כמו שנאמר הנק' ... ובכלל זה כל דבר ... וכל הנמצא ... וכו' וחכמה כולם במו מאורו
רוח והבל היוצא דרך אויר הנתיב הנמשך מכ"ע הכתר :
אש ... ... את כל העולם ... אבנים מפולמות ... בתהום ומבינ...
המים יוצאים :
פי' ... ... והם ... החסד שנא' ורוח אלהים מרחפת על פני המים ואחר
שהקריש המים והקפיאם והחזיקם עד שחזרו והיו ספירים חצב בהם תהו ובוהו ...
וזה הקו ... מבדיל בין העליונים והתחתונים ואותן המים שיוצאים ... ...
הנתיב עד הגבורה ... האש ... ... הוא ... ... בכלם
התהום אשר אין ... אלה ... בהם ולכן נק' בלבון ... ... בפי' ... ובוהו ...
אבנים מפולמות והם ... ... נעלמות ... ... אותם ... של בוהו ...
שכבר נלקחו בבורא אין ... ... להם ... ובוהו ... ... שהוא ...
בחסד

בחסד ובגבורה כבר הנודע נצח והוד"ו לגדרי החסד נתעלמו כל מציאות החכמה ובינה
עד שיחדמו מעשה החסד מעין תשומת החכמה ותהו ומעין תשומת בינה לבוהו והמכריחנו
כנגד חכמה הרוחו שהוא דין וחכמה עם בוהו כי היא מקבלת החכמה ואח"כ אמר רפש
וטיט כי העפר והמים בעוד שהם לחים ומין שם רך נרשה לבד יקרא רפש כמין ספיר
צלול ומובן מטה [illegible] על טיט עם צלולותו וחזק כמין ערונה ברפש וטיט המהור
העכור כמין ערונה הבוסם דם לחיו כערונה הבשם וטיט שם אותו מאורעים מנדק
והערונה האלו הם נתיבות הנמצאות בארץ ה' מעין דוגמא שלמעלה של כל מרכבה ומרכבה
ויש נ"כ אותיות שנתיבתן דומה לערונה כמו ה' חוב וכיוצא בהן הגבן כמין חומה כנגד
אם סתימה וסוף שהוא מקפת מכל צד וסבבן כמין מעיבה יש אותיות מקבלות כמין מלוש
כמו מין ועית ויש אותיות משפיעות כמו ב' וח' וה' וכיוצא בהן ויש מהן דומות לאבנים
הבנין כמו ה' וה' והמין הפשוט ויש מהן מסוככות כמו הר' והח' וכיוצא בהן : //

ד"א זו רבע מע מים חקק וחצב
בה כסא הכבוד אופנים
ושרפים וחיות הקדש ומלאכי ה
השרת ומשלשתן יסד מעונו שנ'
עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש
לוהט :

ברר שלש אותיות מן הפשוטות
חתם רום בסוד שלש וקבען בשמו
הגדול יה"ו וחתם בהם שש קצוות
פנה למעלה וחתמו ביה"ו :

פי' מים תבעה אש ונעש' המים הרו וילדו אפלה
ועוד יש בכח המים להוציא מהם האש בזהר השמש
חקק כל בראש כסא הכבוד והוא מד' חיות הקדש
פני אריה פני נשר ושור ובכלן כלחים
לפי מעלתו ו' כנפות מלאכים כלם מהן שלדות
החיות ומשרתן פי' מאש שנאמר עושה מלאכיו כו'
תהו ובוהו ורפש וטיט הזכיר ד' עננים כנגד
ד' הנמצאים ישר נעלמו בסוד בשם יוד הא ואו הא
ויתם הר' ותהו והו' לבוהו ואמר כי המים והעפ'
על ארץ אחר שנתיבשה מן המים והחסד יוכל
דמן שהין לחים על התהו והעפ' רפש וטיט
ולפיכך המציא כל גדרי התהו והעפ' במלו ד'

יסודות יש כמין חומה ונש' והאופנים כמין אופני העגלה הלא זר זוגין מתחת לכסא
מאירע כמו הרגיל שהוא כדור מנין ומראלים מכח החו"ב אורי מכח גבורה ומל מכח חסד
ומל רחמה שאמ' ופנו אורה של יומן א' כי כל היצורים בכח כל אחד מ"ס מכנם שרשם עיקר
בא

במחד אהבה אשר אראלים לחסד וחשמלים לחכמה וכרובים לחסד ושש׳ כנפים אחד להם
ושרפים לגבורה וחיות אשר ראהו כו׳ . פי׳ בכל עגול הוא ו״ק מעלה מטה ימין ושמאל
פנים ואחור והתחיל בעגולים מחולם הרוח וכו׳ . פי׳ ג׳ אותיות אין הפשוט [illegible]
יוד הא ואו והשלים בקוצו של יוד עשר פי׳ חתם השלים [illegible] וארבה חותם [illegible] ואע״פ
[illegible] לחכמה [illegible] הם [illegible] הספי׳ [illegible]
בראשית של ספי׳ [illegible] הגדול [illegible]
הגדול [illegible] הם [illegible] והם הספי׳ וכל הנמצאות אשר בכל
[illegible] רום בחולם וכל הספי׳ בשמו הגדול [illegible] אהי״ה והוא יה״ו [illegible]
[illegible] שבעה [illegible] שסדרו [illegible] סדר ו״ק של [illegible]
הספי׳ [illegible] פי׳ בכל ספי׳ [illegible] ופרט׳ וחתמו בינה [illegible] חתם [illegible]
[illegible] תחת שהוא [illegible] פנים [illegible] בהוי״ה [illegible] פי׳ [illegible] והוא [illegible]
[illegible] פנה לאחריו וחתמו בהי״ו פי׳ לאחריה הוא מערב והוא יסוד חתמו [illegible]
[illegible] תשיע׳ חתם דרום [illegible] והוא נצח בוי״ה פי׳ [illegible] וחותם צפון הוא
הוד [illegible] יסוד [illegible] ויסוד לכל הנמצאות [illegible]
[illegible] וחתם [illegible] אותם [illegible] יה״ו [illegible] פנים [illegible]

שש׳ חתם תחת פנה למט׳
וחתמו ביו״ה . שביע׳ חתם
לפניו פנה מזרח וחתמו
בהו״י . תמינ׳ חתם מערב
פנה לאחריו וחתמו בהו״י .

והזכיר [illegible] והודיע [illegible]
[illegible] הספי׳ נמצאות בעומק המחשבה [illegible]
הם נמצאות בעצמי הספי׳

אנה בהי״ו

תשיע׳ חתם דרום ופנה לימינו וחתמו בוי״ה . עשיר׳ חתם
צפון ופנה לשמאלו וחתמו בוה״י . אלו עשר ספירות בלימה
אחת רוח אלהים חיים ורוח מים ואש ורום מעלה ותחת
מזרח ומערב צפון ודרום ״ ״ ״ ״ ״ ״ ״

[illegible]

פרק שני

עשרים ושתים אותיות יסוד שלש אמות שבע כפולות ושתים עשרה פשוטות · שלש אמות אמ"ש יסודן כף זכות וכף חובה ולשון חק מכריע בינתיים

[illegible]

ב׳ עשרים ושתים אותיות חקקן חצבן שקלן והמירן צרפן וברא בהם נפש כל היצור ונפש כל העתיד לצור

[illegible]

גול ה' חותב והב"ט אש ובמים קולה על המים ובאויר שלן פי' לדרן במדה ובמשורה מי ראוי להיות בכל רוח איברים ושם נדרים זה אחר זה ראש להיות סוף עיין לשאר וקולהיב מאחור לפנים וכן להפך ולהפך פי' [illegible] של כל מין בדרין פי' חבר וצרף בהן כל היצור פי' צורת הכל וכח חזר פשוט מוסכם ולא שמיעה

ג'

~~שלש אמות~~ עשרים ושתים אותיות יסוד תלויות בגלגל חקוקות ברוח נבועות בפה בחמש מקומות אחה"ע בגרון ג"

גיכ"ק דטלנ"ת זסשר"ץ

פי' כמו שאמר לעיל שהרוח המוציא בגרון על רוח והדבר בטבע על גול ובמשתתף הפה ומתחק בה איברים והם בגרון ובלשון ובחיך ובשניים ובשפה הוא הענין דבור ולכל חוק והם ערוכות המיוחד השטם א אחה"ע בגרון והם רחמי לשון ופיק ג' נבחר מהם השל לשון הגדול ומוסף הה א עזה והוא אש ולפנים והוא הי' ולפיך נבחרו לשון העולם והוא אהי"ה ובואן ו לשפתם והוא לפנים בא בחולם והוא אז רוחש בלתם שמוש כלי השפה ולפיך נבחר לשון הגדול עם שאר ב' אותש לשון המפורש והופקדו אותש ניכר לחיך והי' שהי' כעין נעלם ונסתרת וכל לפיך הושם בראש שם המפורש ולפי שהוא ראשית הכל ואחרות אחרית הכל לפיך היא בראש הנכתב ובסוף השל כי הוא ראשון והוא אחרון ודט"לנת בלשון ולפי שאות הי' כעין משנה ורמז שנרמז בקל"ם ש זה הישת על עוד אחד בלבד ומצלמות החזרה ונדרה המואמות אינן על זה השען והיא עזרת ברוח אלקים חיים לפיך על דמ' ומין ידו אשנת לעוד השם וידוע שאות נ' עצמה הלא הפיכה רדה דנ' אא שרה חקרין לעלה וזה למטה ולכן הם שניהם בספרי הע' והיא דן את העולם בכח שבה כן הלשון שהיא הברים וניגת וכח הם שהוא כע' והה' של חכמה ודן את העולם בסוד צדק צדק תרדוף צדק עליון ותחתון בכח חוך והופקדו זסשר"ץ לשניים ולפי שהשין וש לה ג' ראשין והוא כעין בית לקבל הא ש' המופנת וקבל כח עליון והם יוד"הא ואו כן העי' אותיות וכל השפה' ולפיך שמה בראש שדי וז' וי' פי' לעיל וז' ורש בצבאות כבר פי' אות הוא בצבא של כי כלם נראש בעי' וצ' הוא צדיק יסוד עולם ורש הוא חות בעולם וז' דטלנת המושם בשם אל כי זו הוא עולה לעולה מעלה וכל המוחש עד אש של כ"ע וכן מורה על כח שנאש ים לאל ידי והושע

ה"א פעמים ק"ב
נ"י רל"א

ז' שסותף בבניים [illegible] בל"ב נתיבות שבספה אשר בראש שכלו כעין י' אטווה כי נתיבות
נעלם והבין זה פני אדם ודבורו ::

ד' עשרים ושתים אותיות
יסוד קבועות ב
בגלגל ברל"א שערים וחוזר
הגלגל פנים ואחור וזהו ט
סימן לדבר אין בטובה ל
למעלה מענג ואין ברעה
למטה מנגע ע

פי' ועיל שיש אותיות כמין חומה ומעידים
וכו' ומספקן האל"ף בן רל"א שערים וחוזר
הגלגל פי' הגלגל [illegible] ואותיות קבועות
ואין [illegible] [illegible] חזר הגלגל [illegible] החסד
בבריאתו ואחור [illegible] הדין והגבורה לסתור
והחריב ויש אותיות קבועות בגלגל ויש
חוזרות ומתגלגלות סדר לבריאה וסדר הפך
לחורבן וסי' לדבר [illegible] [illegible]
יולד [illegible] סימני סדר הבנין האותיות כי
הנה ענג הוא אותיות ענ"ג בטובה ולמעלה
מענין וכו' וכן אותיות אחרים ג"כ להם פנים ואחור אותיות אחרים א"א שהם משתמש
וחסד ודין:

ה' כיצד צרפן והמירן
אל"ף עם כולם וכולם
עם אל"ף בי"ת עם כולם
וכולם עם בי"ת וחוזרת
חלילה נמצא כל היצור
וכל הדיבור יוצא בשם
אחד

פי' אב ראשון מתחלת בא' על סדר ואחר
ידלג א' ויבא א' עם ג' ויבא אותיות בדילוג
א' א' עמהם ויגמור ה' באמצע בצירוף א' עם
כולן ואחר ישוב הא' לבסוף אחר וידלג עם
סדר הא' ויגמור באמצע ב"ם וכן כולם ידלג
אות השנית ויגמור ג' באמצע הרכל ת
הא"ב [illegible] הפנים ובאחור הוא להיפך
ויבא לא' [illegible] וכן כולם והרל"א שאמור
הם הופכים את הבריאה [illegible] והראשונות
להויה וסימנם [illegible] הכל

יצר מתהו ממש ועשה אינו
ישנו וחצב עמודים ג
גדולים מאויר שאינו נ
נתפש וזה סימן צופה

ה' בבאור שני והאחרונים להפסד וזהו
פי' שאין איזה אות יתחבר ויפרד
עם חבירו ותמירן שהי' ראש וקודם
סוף וסוף להיות ראש נמצא כל הדיבור
פי' [illegible] האותיות כי האותיות הם
חיות [illegible] ברוח הן השבעים

ומימר עושה כל היצור
ואת כל הדברים שם
אחד וסימן לדבר עשרים
ושתים מניינם בגוף
אחד ׀׀ ׀׀ ׀׀ ׀׀

סליק פירקא

ויוצא את דרך המקומות ה״ה אשר בחשבון
והנה דברה יוצא ממקומו וכל היצור יוצא בשם
אחד פי׳ יו״ד ה״א וא״ו ה״א אשר נצטרפו עם
כל אותיות שבר״לא ש׳ [illegible] העולם ו׳ [illegible]
עם היוד וכן עם כולם נמצא [illegible] קב״ה
יעלו הכל ו׳ [illegible] ומנין עשר
ומאה

ובכלו באותיו [illegible] פי׳ ונבואות של היצירה כי הלביש צורה לדבר הרוח ועשה [illegible]
שאין לו צורה ודמיון לכל הנמצאו׳ וחצב עמודים גדולים הם לך ה׳ הגדולה וגו׳ ו
וגדולות כי ראשיתם גדולה מאויר שאינו נתפס פי׳ ורוח אלהים חיים יש
תרך עמודי אור וכל [illegible] עמוד הוא יסוד לעולם וכל אש צופה ומסתכל [illegible]
עליונה ומאיר האותיו׳ קב״ עד ה״א ב׳ של פעולות העליונו׳ נבעלו בו״ן והע״
שהיא שם ה׳ [illegible] היא פועלת כל [illegible] וחידוש על אותיו׳ הללו וסי׳ לדבר
יחיד השם כב״ חופלים הם י׳ אצבעו׳ הידים וי׳ הרגלים ושם יד ושם [illegible] קב״
בגוף אש כי הם מבעי [illegible] א׳ וכן בשם יה״ו שכל מחודשו [illegible] ואמצעית
[illegible] הפסוקה ומא כ״ב אותיו׳ נחצבו בסדור אש שהוא היוד ׀׀

א/ שלש אמות אמ"ש יסודן כף חובה וכף זכות ולשון חק מכריע בנתיים :

והנה בפ' א' נתיבות ואותיות ובפ' ב' הזכיר אותיות והגלגלים ולא הזכיר בהם ערך ובפ' שלישי פרקים שנזכרו אחר כך וחב ובפ' הסתיר [illegible] אבל כוה הפרק שהוא חסר תסדיר ה' התחיל לבאר בעולם לעולם שנה נפש ובפרק זה לעולם עליון צור ואמ"ש אשר זה זה שנת יש בעולם

אמ"ש בעולם ובינונים

החסד נ"ב והם הג' ספרים שנפתחים בהם כף זכות וכף חובה ולשון חק מכריע בנתיים והנה האותיות הוא צורת הנבואה ואם יעשה האדם הטובות ינחל החיים והשלום נ נפשו בעליונים ויבחר חיים א' הנקי ויתחזק כל אבריו ואברי הנבואה בכח רוח אלהים חיים ואם יעבור על הטובות ישתנו סדרי האותיות אשר בנבואתו והוא בכף חובה ויכרת אותו העבר ואם לנבואה תלוי בו הוא זה כדאמר הרופא שאחת צלילתן נגבות כן דורשי ה' לא יפגעו בהם שבע רעה עליהם יחיו ואם לא סר מרעות ולשון חק פי' בינה והם בינוניים הטובות כי שם כף זכות וחובה בספר השני אלו כן יש בזה זוהם ... אבן וגו' :

ב/ שלש אמות אמ"ש סוד גדול מופלא ומכוסה וחתום (בו"ו) בשש טבעות וממנו יוצאים אש ומים (ורוח) ומתחלקים זכר ונקבה (דע וחשוב וצור שהאש נושא מים) ·
(שלש אמות אמ"ש תולדות השמים אש · תולדות אויר רוח · תולדות ארץ מים אש למעלה מים למטה ורוח חק מכריע בינתיים) :

פי' כשנבוא לחקור איך נמצאו שנים פעמים כמו אש ומים זכח פירוש נ נמצא שהדיעות נלאו והשיב סוד זו ולכן נקרא סוד פי' דבר נעלם גדול מגדולת ומופלא מגבורות ומכוס מבינה כי אפי' נב"ז ובי' עולם זה אמרת סבת ההפכים איך היו בכל באחדו השוה וחתום בו בשש טבעות ו' טבעות הם ו"ן שנתאו בשש אותות או הן יה"ו יו"ה הו"י הי"ו וי"ה וה"י ואלה הויות אלו הם צורות ו' ספירות אמ"ש אש"ם מש"א מא"ש שא"מ שמ"א ונראו שבע כי בטבעת האלה נפתח ונעשה ונתכסה ונעלם זה ברכה לה עליון ונשלם זה ברכה השלמה והנה יוד זן יה"ו כנגד

א' מאמ"ש והוא שורש לאויר מדא"א רוח אלהים מרחפת והא' מן יהו"ה עמד מאמ"ש והוא מים מרוח ואו' מן יהו"ה עם ש' מאמ"ש והוא עמד אש ממים ודע כי מאמ"ש ולפיכך מתחלקים הנפעלים לסוד דין אבל מאמ"ש אין ראוי להזכיר שם דין והוא סוד יהו' עם הו"ו אין ראוי לומר בהם דין מפני שהם מן מאמ"ש ונקראו שלש אבות פי' כחות הנאצלות אבות לפי הענין שהם בעולם השפל ולכן נבראו לשון בריאה ולא אצילות והיו בבריאה נקראו אבות ופי' שאמ"ש הם יסודות הספי' כן האבות הם יסודות וסיבות כל הנמצאים אחרם :

ג' שלש אמות אמ"ש בעולם אויר מים אש שמים נבראו תחלה מאש והארץ נבראת ממים והאויר מכריע בין האש ובין המים : :

פי' בתחלת אלהי"ם נתהוה האויר בעולם ובתחלת האלהים ובתחלת בריאתו כמו שנאמר מים חיים הרי רוח אלהים חיים מרחפת על פני המים ובתחלת הבנין יצא אש ומים שנאמר מים תבעה אש ונ"ל שהוא שמים נבראו מאש ומים ולזה שמם הם ש' דרגות וכאן שמים מגבורה ובתורה ובריאה יהי רקיע בתוך המים שמים מחסד • וארץ ממים שנאמר יקוו המים וגו' אל מקום אחד לשון מאמר הוי ארץ ואויר נברא מרוח שנאמר יוצר הרים ובורא רוח והנה האויר מכריע בין האש והמים • ונ"ל אחר שהאמ"ש הם יסודות לשמים ולארץ ולרוח הם בעצמם מן הנבראים בגלגל כי הם מאותיות כ"ב והחלוקה בהכרח ואחר מציאות השמים אשר יקבלו החלוקה ולא כי עצם הברואים הראשונים אשר קבלו החלוקה הם בעצמן בבריאה והם סיבות לאמ"ש והם נמצאו כל שאר השמים והארץ והאויר וכל צבאם והבן זה • ואל זה הסוד רמז בהזכירו שם שבעות והם יצא אש רוח ומים והבן זה :

במשנה שניה של זה הפרק

ד' שלש אמות אמ"ש בשנה אש ומים ורוח חום נברא מאש קור ממים ורויה מרוח מכריע בנתיים שלש אמות

פי' חום וחורף רויה הם ימי ניסן וימי תשרי וימי תשרי וכ' זמנים אלו סיבה להויה ולהפסד כי בתקופת טבת יתחלחלו הזרעים וזמן רויה בניסן יצאו הצמחים והבריאה בעולם

בתקופת תמוז ואח"כ יתמעט ויחזרו להיות כבתחלת תקופת תשרי עד טבת ויתום עד בלנגו חמישים שבועות היום ... בג"כ חופף וקור ורויה עד בני ... חום בני ... רויה בני ... הם נ"כ סיבה להויה והפסד אשר ... בעולמי השפלים ויובן

ד/ י אמ"ש בנפש אש מים ורוח ראש נברא מאש ובטן נברא ממים וגויה נברא מרוח מכריע בנתיים

ה/ שלש אמות אמ"ש חקקן וחצבן וצרפן וחתם בהן שלש אמות בעולם וג' אמות בשנה וג' אמות בנפש זכר ונקבה

פי' חקקן בכח החכמה הן באויר ובמים ובאש והוציא מהן יסודות ושורש בעולם בשנה ובנפש וכן חצבן בכח הבינה ... צרפן

כבן פי' חבר ההויות ... שנסדרו באמ"ש ... האותיות שבהן ... תחלה ... צרפן ... בהן ... הזכרים ... והנקבות ... נקבות כי ... יולדו הנקבות ... ההויות זכרים ... נקבות ... הכוכבים ... ולכן ... ומולד זכר ... נקבה ... הכחות נשפעו ... להויות ... לכוכבים ולמזלות ... ורגעי ...

ו/ המליך אות אלף ברוח וקשר לו כתר וצרפן זה עם זה וחתם בהן אויר בעולם רויה בשנה וגויה בנפש זכר באמ"ש ונקבה באש"מ

פי' ... בכח ... בכח ... ונשר ... פי' נקרא האש ... רוח אלהים חיים ... והנה ... רוח חיים באויר ... יצא ואויר העולם ... חיי להעולם ... חיות אשר ... המרכבה ובהיות אשר בהם ורויה בשנה הוא רוח האויר האמצעי ... ההויות ... אמצע ... ואויר ... ונויה ... חוק וכן תרגום ... ורוח חיים אשר בנפש כל חי בעליונים ובתחתונים

שרשו הוא זה של אמ״ש עולם הוא בינה ושל מעלה וזה ענין [illegible] יב׳ [illegible]
הויות ונקבע בה חדשים וזמנים ונפש על הורכב כי בינה נפש כל חי [illegible] דרך פרטיע
מגלי המרכבה ומראות המרכבה ומורים וזהו על בינה יצרי המרכבה וספי׳ [illegible]
עליהם וירידתם יקרא בינה לשון [illegible] והתחלפות ׃

פי׳ [illegible] אות המ״ם במים עליונים חיים העל כתר עליון והנע וזה כח זכר ולכן אותו בעולם פי׳ בגלגל המפני של ארץ זכר נקמנשתו [illegible] עליו כי נקמנשתו גלגלי המרכבה זכרו וזוים [illegible] שעל חוץ נבראו אמ״ש [illegible] שמים ומשולים וקור בשנה פי׳ [illegible] הם״ם שבע תשר ביב הויות [illegible] ויעלו ויתעורר [illegible] הם״ם [illegible]

ד/ הִמְלִיךְ מֵ״ם בְּמַיִם וְקָשַׁר לוֹ
כֶּתֶר וְצְרָפָן זֶה עִם זֶה
וְחָתַם אֶרֶץ בָּעוֹלָם וְקוֹר בַּשָּׁנָה
וּבֶטֶן בְּנֶפֶשׁ זָכָר וּנְקֵבָה זָכָר
בְּמַ״אשׁ וּנְקֵבָה בְּמַ״שׁא ׃

והרי בטן בנפש פי׳ כח הגרע אשר בכל חי הוא מים חיים [illegible] [illegible] הזה
אמ״ש אשר בספרו [illegible] חי [illegible] הוא בסוד [illegible] על נפש
עיפה והסוד אותו [illegible] מים חיים וזה [illegible] הוא [illegible] [illegible] ובמים של
של תחיית המתים ופי׳ פרי בטן [illegible] בסוד [illegible] אלהיכם

ח/ הִמְלִיךְ שִׁי״ן בָּאֵשׁ וְקָשַׁר
לוֹ כֶּתֶר וְצְרָפָן זוֹ עִם זוֹ וְחָתַם
בּוֹ שָׁמַיִם בָּעוֹלָם וְחוֹם
בַּשָּׁנָה וְרֹאשׁ בְּנֶפֶשׁ זָכָר וּנְקֵבָה

פי׳ [illegible] שהעליונה [illegible] בכח בינה ונשרשות השין ברוח אלהים חיים העל [illegible] והנעלשון [illegible] כע [illegible] בן שמים בעולם פי׳ [illegible] השמים [illegible] [illegible] השמים אשר על השמים

סליק פרקא

[illegible] אשר ב[illegible] [illegible]
[illegible] בבינשת השמים [illegible] השמים [illegible] ו[illegible] [illegible] אשר [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] של אמ״ש [illegible] חום [illegible] [illegible] [illegible]
השמים [illegible] יסוד האש [illegible] [illegible] הוא [illegible] הוא כח החום החיוני [illegible] בין
בנפש [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] הוא [illegible] [illegible] [illegible] כל [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ובא בהם [illegible] [illegible] כל [illegible]
הם [illegible] [illegible] [illegible] בסוד אמ״ש בחכמה [illegible] [illegible] [illegible]

א׳ שֶׁבַע כְּפוּלוֹת בג״ד כפר״ת מִתְנַהֲגוֹת בִּשְׁתֵּי לְשׁוֹנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם וְחָכְמָה וְעוֹשֶׁר חֵן וָזֶרַע וּמֶמְשָׁלָה וּמִתְנַהֲגוֹת בְּ׳ בִּשְׁתֵּי לְשׁוֹנוֹת בּ׳ב׳ גּ׳ג׳ דּ׳ד׳ כּ׳כ׳ פּ׳פ׳ רּ׳ר׳ תּ׳ת׳ תַּבְנִית רַךְ וְקָשֶׁה תַּבְנִית גִּבּוֹר וְחַלָּשׁ כְּפוּלוֹת שֶׁהֵן תְּמוּרוֹת תְּמוּרַת חַיִּים מָוֶת תְּמוּרַת שָׁלוֹם רָע תְּמוּרַת חָכְמָה אִוֶּלֶת תְּמוּרַת עוֹשֶׁר עוֹנִי תְּמוּרַת חֵן כִּיעוּר תְּמוּרַת זֶרַע שְׁמָמָה תְּמוּרַת מֶמְשָׁלָה עַבְדוּת :

דע כי הניקודים אותיות מעשר י
יתגלגלו בחשו״ו עד שיצאו בקול ורוח ו
ודיבור ברוח אלקים שיתעבר הרוח בכלי
של האות והדגשו בכח נקודות הספר
הנשמים ופעמים יתרפה הרוח בקול דממה
ויתרפה האות והדגשו בכח חסדו בנחת
עם הכל והרוח הדגש באותיות האלו א
אתהלך לפני ושמאל לחסד ולגבורה לתת
ונה לו״ו והכל בסוד ג׳ אמות של אלקים ה׳
א׳ פותח בגבורת אלקים אחייב ה׳ אכרית
והוכח כדבריו אומר בכל אלו יש
ז׳ כפולות ותמורות לטוב ולרע והדעת ה׳
אין דעת ג׳ אומר באמצעות דבריו הוא
כח ובאמצעות האלקים ופירש יקרא שלום
ותמורתו מלחמה ויש אומר פנימיות והוא
ה׳ איש מלחמה ויש אומר תמורה שנאמר א
מלחמה לה׳ בעמלק והבן זה רך מצד הרחמים
נשה מצד הגבורה גבור מצד המדה ח

חלש מצד הע״ש כי החולש בעל החיים נמשך מאור החיים והוא חיי כל חי חי העולמים
ומשם חיי הספירות וכל הדברים שבעולם ותמורת המות ומשם שערי צלמות ועד נאמר עת
לפרוץ ועת לבנות בענין השמטות והיובלות ועת להרוג ועת לרפוא כי הרוגה היא השחתת
הכלי המקבל החיים ולרפוא הוא תיקון הכלי המקבל החיים וכל זה נמשך ממה הבינה כי הוא
אלקים חיים ומלך עולם . שלום הוא שמו של הקב״ה והוא מכריע בין מדת החסד ומדת המלחמה
נכרית ועת לאהוב ברית שלום ועת לשנוא ברית מלחמה תמורה עת לחשות אויל מחריש
חכם יחשב בסוד החכמה כ״ הוא יו״ד ודממה דקה ועת לדבר בסוד אותיות קול כסיל ברוב ד
דברים ועת לתפור לבנים בחותן אדם בסוד החכמה ועת לקרוע איזהו שוטה המקרע
כסותו . עושר עת כנוס אבנים מצד העושר מצד הגבורה מצפון זהב יאתה . עוני
עת להשליך אבנים ב׳ להשליך מחירת חן עת לחבוק מצד של הזיווג ועת לרחוק מחיבוק מצד
הכיעור עת לספוד מצד החן והתחיל עמ׳ דבר הנבואה ועת להשליך מצד הכיעור בו סוד
הגירושין זרע ולדת מצד החסד נצח שהוא הנבואות ועת לזות מצד השבע ועת לשמוד
הנבואות

והנה התנו׳
כשנים וכנגדו
הענין כלו אין בו
א׳ אחד כמחד
ומחד בעשרים
ג׳ אחד מאח
נוצא אין הוא
מאא כבר
הוא כ״ב
ברי שהמנו אל
את נהגות לבני למו

והדין

הנפשות כי האדם עץ השדה וכנגד הנצח ועת לעקור נטוע ואורך החיים וכנגד השמחה
אשה עת רקוד וכנגד הממשלה ועת ספוד וכנגד הקנאה עת לבכות וכנגד עבדות ועת לשחוק
וכנגד הממשלה ״

ב שבע כפולות בג״ד כפר״ת כנגד שבע קצוות והן שש קצוות מעלה ומטה מזרח ומערב צפון ודרום והיכל קודש מכוון באמצע והוא נושא את כולן ״

שבע ולא שש ולא והוציא את העשר ועשר כפולות ז׳ ולא ח׳ שלא והוציא את המנין בכלל הכפולות כי אין תמורות לכלם הבינה ואע״פ שיש תמורה ו דרוממה שלמעלה ועל הוא אבל לא לג״ב בחון בהם בג״ד וחקור והם במשך הנמשך והם והם נ״פ והעניר ע״ש על בוריו ויסוד והשב יוצר על מכונו שהם נ״פ והיכל קדש

פי׳ כלומר וכל נצח לא יטול עון אלו אותם ורבוי כולם הוא היכל קודש שהוא אמין ומסודר
עד כל זה שבמלים וז״א היכל קודש עש׳ מכוון באמצע ת״ת כי הוא נושא את כולם ועל שנה
זו היא קבלת הכל ליחד השם מעלה ומטה וכד׳ רוחו והוא באמצע אותם הכפולים ב׳
עשרים שפי׳ בפ״א :

ג שבע כפולות בג״ד כפר״ת חקקן חצבן צרפן וצר בהם כוכבים בעולם וימים בשנה ושערים בנפש ומהן חקק שבעה רקיעים ושבע ארצות ושבע שבתות לפיכך חבב שביעי תחת כל השמים ״ ״ ״

חקקן בחכמה חצבן בבינה שלן בכח חסד צרפן בכח גבורה הצירן בכח ת״ת ביאור אחר שנחקקו אותיות אלו בחכמה ואחר שנחצבן בבינה והפריד חוקי אותיו דה אלו אצל אלו ואחר שעלן זו יעלה וזו ירד בעטיו ואחר שצרפן וחברן בכלל חבור שנו׳ בסוד ה׳ שוים עמו וא׳ כי הוא אומר ויהי והעירין זה שהי׳ ראש להיות סוף ושהי׳ סוף להיות ראש : : : : : :
כוכבים פי׳ והם וגלגלים ז׳ כוכבי לכת

והם בא חמה והשמש בז׳ ימים והם וגלגלי׳ הז׳ שערים שבאדם · כנגד העולם אותם
ב׳ בחיים ונשאר לו כתר וכנגד כן שבת בעולם ויום א׳ בינה ועין יוין בנפש הכל שהעלה
את הבינה להיות ראש בכח כלולם מה כח החכמה וכנגד כן כוונה שבת אשר נתחת לשם
אבנ׳ ית׳ והוא הוא אשר אמר ושבת אע״פ שבת הוא מרכב על החורבן בסוד השמיטו
יש בוכת החכמה ושעם להיות מוסף על החורבן לפי שאינו חפץ בעבין אמנם לפיכך
אחריבן ואינו משגיח בהם מישובן אלא על השלום הפשוטים ועל השבת השם ית׳ ועל
השבת

[illegible]

הטבעות

אב"גית"ק	ג"רע שע"ן	עב"ד יכ"ש	בט"ר זת"ג	חו"ב טנ"ע	יג"ל פו"ן	שמ"ודי"ת	
שבתי	צדק	מאדים	חמה	נוגה	כוכב	לבנה	
ראשון	שני	שלישי	רביעי	חמישי	ששי	שבת	
עין ימין	עין שמאל	אזן ימין	אזן שמאל	נחיר ימין	נחיר שמאל	פה	
חיים	שלום	חכמה	חן	עשר	זרע	ממשלה	

ומה הם הענינים ששרים המשלים איברי האדם כמו הכנפים ובעלי הקליפה הקטון והגדול וחסרי הדעת׳ והיאך שהוא ממונה על החכמה א"כ איך יצאו ממש חסרי הדעת בהאור ׳ חסרי הדעת בעניני העוה"ז אבל מוסף בהם כח הנבואה כמו שאמרו ז"ל מיום שחרב בה"מ ניתנה נבואה לשוטים ולתינוקות עיין בגמ' ב"ב וזה סוד היותו ממונה על החלומות והמות ובית הסוהר והדלתות והלון והחרפה וזה העולם ועל כל עיניו והיות כי חכמה הממונה על הדינים ועל הקיומים בהליכות השם הוי"ה מורה על חידוש העולם והיא נסתר מורה על כל דבר נסתר כמו הקרקעות והמזמות והיות בשביעי אחרונות לכל המספרים מורה על אחרית כל דבר ועל הזקנים ו והיא ממונה על החכמה ועל הדעת ממונה על היהודים לפי שהם בחירה בזה העולם וממונה על העבדים במדרגות הכושים ׳ והיות במאדים ~~[illegible]~~ ובעל להיפך המאדים והיא גם כן זה העולם מורה על הזנה ועל שינוי בני אדם במעשיה ובמעשיהם ובדיבורים וינקר על דבר שחור ויורדה מעלת הכבוד והגדולה שבו - הם הכוכבים והקדושים ומורה על ספינות ~~[illegible]~~ והיות הים ואבירה ומורה על חט ושורה ועל אבני דומם ומורה על עבות רעות על חסד ומורה על עון המחשבות ועל המזלות ועל חושך ועל שוחד וקברות מתים ומורה על מחמת גדולות ועל מחמת אויבים ועל השלוחים ועל הספינות ועל תנורים ורחים ועל ומספרות ועל הרדופים במלחמה של המורים ועל הנביאים ועל סותרי בתים ועל חמת ה

הכשפים

המזפירים ולדעת העתידות ועל השפלות והיא בסחורה ועל החרב ועל שהוא ממונה ב
בפניו ומיום ממונה בלבו ועל חנוך הראיות וחרבן ומדבר יצרים והרים ופרידה ורעב ו
ועינוי ומקורי פתחים ועל מיתת החולים והעברים והשמעה הרע והיאוש ועל פסחים
ועל עורים ופסחים ומפרים ועל תוחלת ממושכה ועל תנאים ועל המשכן · ומאדים היורה
ממונה על הוות הוא בסוד השאלות וידוע כי החלאים הוא השתנות הזמנים ולפיכך ב
כסודו סוד החלאים כי הוא משנה ומחליף בדין בני חיות כל הענינים המצויים
ומחסרים לפי חסרון הזמן וחסרון הפקוד בראות ולהיות תמורת במיחור מורה
על הדינים · ובהצטרפו בשם ההויה מורה התחדשות הויות [illegible] והבנינים
ולמיחור תמורת מורה על כל דבר כבד קלות מתמעט כמו הזרעים וכל דבר שנסתר
ועל כל מעון ותפירות ומרות ושיחין ומערות וקברות · ולהיות אחרית הל' כוכבי
מורה על כל דבר אחרית וסוף כל דבר וזקנה · וידוע כי הבינה היא ג' מעלה ולמעלה
חכמות מן החכמה וכנגד ולפיכך הוא ממונה על החכמה ועל השכל · והבינה יהב חכמת
[illegible] ומדעה ומדע בינה · והוא נר עליונות ומסתתר ידענה בחכמה ותבונה
ונבור עני שמו · והא מהעדה מכין ומתקן מכין · ולהיות מסתכל בידיעת ה
העליון ולא יתנבא בבריאות והנגעות ובציצפים במעשים ובדיבור · והיורה מור
על מכר מור על הבהל ועל כל דבר שחור ועל זה שחורה ועל אבנים דומם וחושך ו
ומפילה ועליה ועל חופרי בתים ועל גנבים ושפלות וחרבה ועל מי שסר ושחור
מדבר ומיום ותגרים וחרבן ומדבר ושממה ויצרים והרים ופרידה ושמועת
רעה וכל זה לפי שאינו משים הבנקרא על השפלים ולמעלה ממנו ולפיכך הוא
מורה על ענין מחשבות ותמונות · זה המלך כל מלה מחשוב לפנים ולאחור
כמו הספירות פעם הלך ופעם תעמוד ופעם תשוב לאחור · וכן בתמורים
פעם ירחם ופעם ישוב לאחור ויגור וכמוצא בזה הוא ממונה עליהם · ולפי שהוא
ממונה על התמורה ולפיכך כשיגיע עליונים לא ירד עולמות שנ' ונחה עליו
רוח חכמה ובינה · והוא סוד משיח ה' · ולהיות הבינה משותפת עם שמונה ומצות
ושש מצות ולפיכך יש בו דינים פעולות בעת שמתקן בעליונים הנה חרבן למטה
ובעת שמתקן בשש מצות הנה בענינים מתחדש · ולפיכך כל עליונות שלו ישראל

רין בנצות בהמשך עליהם כח הבינה · ולפיכך נצחונם בלי חרב ובלי חנית ובלי כלי מלחמה · כי לא בחרב ולא בחנית יושיע ה' · ובזמן שמסתלקים מן המצות זיו מסתלק מהם הבינה וירדו עד תכלית הירידה וזהו סוד אם בחוקותי תלכו וסוד כל התוכחות :

המליך אות ג' וקשר לו כתר וצר בו גדי בעולם יום שני בשנה ועין שמאל בנפש אל

שהעלה אות ג' להיות ראש בכח כע ומלכה ושם בו כח שלום ומכח החסד וסגלו על החסד ויושר וצדק וענוה ומעשים טובים ושם טוב ובעל דין שלחסד ואנשי שם ונאמן וחכמת הרפואה שנ' ותורת חסד על לשונה · והסחורה בדין בני חילוף ו ומקח וממכר והצלחה בכל עסק ורוח והעושר כי לו הכסף ותקוה טובה שלחסד והחדוה ונשואין · ומורה על ההריון בכח סוד הגלגל והבנים המצליחים כי הם הנפשות המושלחים ולו השלום והשלוה והבטחון ומכל פחד ועוזר בחסדו ואוהב הנאמנים והשובים טובים ובתים נקיים כי הוא תחלת הבריאה והכל מלכו ועבודתו ממה הקב"ה אל בינה ומציאת חן וחסד ומלוש ביושר ומעשה לצד חסד ופותח ברכות וברכת אבות (עי') ורוב תבואה ושלום בעיר וחברת האוה בית ורפואת החולים כי הוא רופא חולים ושלום האסורים והחבושים בדין ב בני חילוף ולאותם צרות השוהר על ידי חסד ומצלים טובים ועל אלפי אמות ושונאי צדק · בגלות אלו נמצאים כי בוא כראה אבן ספיר והגנה בלחפץ · ולו מן המינים הנכבדי' ונשואי הכהנים והחזנים בבתי כנסיות ומושב החסידים והתפלות והתענית ובתי המתבודדי' עבודת השם ומעיד על היוקר בסחורות גם בחטה ומעיד על יועצי המלכים והשותפין ·

המליך אות ד' וקשר לו כתר וצר בו מאדים בעולם יום ג' בשנה ואזן ימין ב בנפש · והוא מורה על אש לב ונקבה ערוך ומגריות ועל החמה והרעות והשחתות והמלחמות כי כן משפטי הגבורה ועל שרי החיל ועל שופכי דמים דם חיה ודם אדם וכל מלאכה אשר יבא באש תרופם לו כי האש הגדולה · ולו הזהב ו והפנינים אדומים וכל דבר אדום · ועל ביטול החפצים ועכוב בהשתתפו עם בינה ולו כל מין פחד ולו השימרש ובית ה בישול ולו הבשר והדם והיין אדום · ומורה על הדין על הביאה והתשמש ודם בתולים ושל ומאן אסור נדה ביחוד ארוך תוגו אחרי ה הזיווג · ולו הנקמה והשנאה · ולו הדם אשר הוא הנפש וחיותו של אדם · ולו החום הטבעי ומורה על ויסוים צד החירופים · ועל הרוני חרב ועל הנצעים · ולו הבריחות החמות ורפואות ורופא של נערים ובעלי הכיות · ולו השוטפות בתולדה ועל בריות יולדה ולו מן החלאים הנראות ולו הנעדרים הבורחים כי לא יכלו לסבול את כעסו ולו כל מינים עונש

עונש ולו האותיות וכרת ולו בריות ועונות המוסרות ולו הבחירות לפני ויבשו ולו החום
ולו המכפרים בכח וצד התשובות · ולו כנפי המלאכים · ומאלו לגוים משבועות שוא ולגוים
על ידי שקר ותאוה ונדבות · ומאלו יתיחסו בעלי השנאה ומח מיבוד הדעת ולו
המפילה לגוים נבוה ולו אש ובריות ושרפות אש ולגוים ז' שחיטות הצאן לפי שחיטתן
בזמן · ולחמה ותאור ומתוק וערב וחיות רעות ומשמה שטיה כלבים לעגנים ו
והזאבים ובגדים אדומים ולו מלאכים אחדים : **המלך אות כ'** ונקרא לו כתר
וכו' בו חמה בעולם ויום רביעי בשבת בנפש ואוזן שמאל בנפש ולו החן (רמז)
הכבוד (עי') והמלכה (עי') ויחוד השם ומבואר בנחת ובעצה ומורה על אורה הגלות
ועבודת המלאכים כי הוא משרת לבינה ועל חכמת בעלי חסד וחסידים · וזה מבואר ·
ועל [illegible] מבואר מאוד כי היא לבנה אש ועל עושר וצד יוון כסף ומשא
זהב והצלחה וכל אשר הוא עושה ה' מצליח בידו · ולו הכח וצד הגבורה ומזג ע
עשירים וצד היחוד ומלין ידעו כל סוחר כסף וזהב וכל אשר תצמח האדמה וכל
אבן יקרה וי"ב אבנים של חשן המשפט ואבני האפוד · וצד שהוא מקל ומגירה יגיד
על הזן ומגעה בעסקים ומריבה המריבים · ולפי שהוא משלים בין האש והמים לפיכך
יגיד על שלום ופחד ושלוה ובריאות · ולימוד בינה טובה מאוד · את אותם ליסע
בים ובכל מיני רעה כי כל חיות הארץ אין להם קיום במים לברוח · והוא מכניע ה
האויבים בכח הגבורה ויש בארץ אויבי ומבני רעה · ויעיד על שולות עבדים ו
לחפש בסוד השבועה ועל צאת האסור מבית הסוהר בדין בני חילוקי וכן היושבים
במצר יסור מעליהם אומר כי שוב ומגן ה' צבאות עליהם ויאיר פניו בפני אדם וימצא חן
בעיניו אלהים ואדם · ויעיד על הנאוה והנדיבות ובו יתרפאו החולים כי הוא ממוצע בין
חם ולח וקר ויבש : **המליך אות פ'** ונקרא לו כתר וכו' בו נגה בעולם וכו' ח
חנוכה ט"ע ויום חמישי בשבת בנפש ונחיר ימין בנפש ושם בכחו הזרע והזיוג והחן
של נשים וחן של יופי והשגת התפלה בנשים בנ' ומיני תחבולות וכתב נעימות ביופי
נגה · ושלום ופחד וכח התפארת הבא שאלו ויש לו עוזרים וצד החסד ואוהבים ו
וצד התפארת ובגשמים טובים · ויש לו חשק בנשים (עי') והפאר וחשק בעלי השיר ו
והשמחה והאירוסין וכל התכשיטין והנגון והפרדסים וכל מיני הנאה ומורה על ה
הנאות

הנשמות הבאות מצד החסד אז העשרה ושלום האוהבים כי הוא הנצח וממשך שהוא מקבל
מצד הגבורה ומורה הזהב המעורב בכסף יעיד על הצדקה ועושי רצונו ואיש צורי
וכל תענוג וגדולה · ואז השמועה והבשורה טובה מצד הטוב ונשמות חסדים וחושי ונדבה
ועשרה ובתים יפים ושכיות החמדה · ואז מן ההריון כי מרוח חיים החם והלח ו
ומשה ולחות · ולא הבחורים וילדות בנים ובנות · ואז צבע לבנים ושחור מצד ו
לאודם לפי שציור הגבורה נתערב בו כל מינו ומשלה נחיר יוחס לו · ואז יובש מים ו
לטוב ולפעמים מצד הדין לרע ומשם ונדלות מרקחים והרי בשמים וריח טוב וכל תכשיטי
נשים וסחורה ולפעמים וריב מצד האש · **המליך אות ר׳** בחכמה ו
וקשר לו כתר וצר בו כוכב בעולם וכח ימין פה״ן ויום השני בשנה ונחיר שמאל בנפש
ולא הספרים והחכמה והמחשבה מה שבכתב (תפ) ושכל הדבור ועצה וסברא · לפי
שיש לו מאור מצד הגבורה יש לו כח מריבות והוא משתמש ולו מינו ממנו שבר הוא
ההוד ולכן יתחבר עם כל אדם ולו מלכת הציור וריקמה ומחשבה והוא מחבר האוהבים
עם השלום מצד התפארת עם מלחמה מצד האש · ולפעמים ימנע לאשיבנו מצרותי
חוליו וכעסו · ולא הערלה כי הוא מלמד מלחמה מצד הגבורה · ויש לו מזל שפתים
מצד התפארת · ויש בו מינו שחוק ונגון מכח החם השבעי של גבורה · ויש בו
ריבוי דברים מכח האש והתפא׳ ויש בו הון בני אדם מצד יב שבטי ישראל המרים
אלו מכח התפארת ומלחמת מכח האש בחכמים · לפי שהוא נלחם עם אויבי
הב״ה צריך להיות לו כח רב לשבר דעתו של כופרים ובכל ענין · והוא עובד לנוך התפאר׳
כי הוא כותב נבואות · והוא מורה על תנאי כבוד ולו המחשבות והתפלות כי משם
ישתלשו והוא מן ע״ב ומתפללי ישראל בעד בני העולם ולו יבואו שמועות מצד ה
התאוות · אמנם מן נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כו׳ · **המליך אות ת׳**

עם יסוד
בממשלה וקשר לו כתר וצר בו לבנה בעולם מכח שמאלית מצד עולם ויום שבת
בשנה ופה בנפש ולו בו כח ההילוך והממשלה והחכמה והאמונה ויש החכמה (ע״ב)
ועבודה כי שם יתקבצו כל המחשבות עליונות · להיות בירור הנשמה כמו לבירור
העליונות בסוד וכבוד ולפיכך מורה על התפילה ובקשה רצון העליונים · ולהיות
התפילות מורה על הנדוד ומיעוט שמחה · ולהיות מערבת ולפעמים מתרחקת מורה

פעמים על הגאולה ופעמים על הגלות אותם תשין חפשה וזה בשורות ומרבים בתפארת
וזה באלוהים אלהים יוצר (יסוד) ואהובים פעמים ורבים אורה רעה על החלאים אסורים
ובה׳ י׳ ויראה ופעמים על התבריכי הזאת בסוד המלבוש בדין המלך י׳ ופעמים
על בריאות לפי התחברותו לחיים (ימין) עוונות (שמאל) וזה הנעים מן חסדו אשר
בשמים והשלג והברד ועל חלום בימים ושניות המים י׳ וזה גם הנעים והפרדסים כי
הוא מן עדן משם וזה השירה כי היא האורה י׳ וזה עבודת המלך י׳ וזה המלחמה (ע״ש)
ושלום (יסוד) וזה עוברי המים (חסד) וזה הגור והסוחרות כי לא יבזו ע׳ אלכים
מנחה לה׳ י׳ וזה הגור והחסד וסחורות ותפארת וזה מריבה ואש והשמחה (ע״ש) וה׳
והכבוד (תפ) הנה בזה ז׳ מעלות על כח ז׳ מכבי לכח איך ומתפשטים עליהם ה׳
המחו׳ ובה שם י״ו וה״ס ובה שם בן מ״ב והרי הן ראשי פרקים ומאסר תתפש מורא
תתענו ולא א׳ ולא פסוק׳ מן הרמ״ז והן הן ראשי פרקים מן המחו׳ ויהי׳ תשוב ועניך
ובהם ידע כל עתים בשם הוי״ה אדושיתו ויתו

אבגיתץ	קרעשטן	נגדיכש	בטרצתג	חקבטנע	יגלפזק	שקוצית
רקיע שבתי	רקיע צדק	רקיע מאדים	רקיע חמה	רקיע נוגה	רקיע כוכב	רקיע לבנה
שבתי וארצו	צדק וארצו	מאדים וארצו	חמה וארצה	נוגה וארצו	כוכב וארצו	לבנה וארצה
ונשמתו	ונשמתו	ונשמתו	ונשמתה	ונשמתו	ונשמתו	ונשמתה
יום א׳	יום ב׳	יום ג׳	יום ד׳	יום ה׳	יום ו׳	יום ז׳
עין ימין	עין שמאל	אוזן ימין	אוזן שמאל	נחיר ימין	נחיר שמאל	פה ממשלה
חיים ומות	שלום ורע	חכמה ואולת	חן וכיעור	עושר ועוני	זרע ושממה	ממשלה ועבדות
שבת חודש	שבת חודש	שבת חודש	שבת חודש	שבת חודש	שבת חודש	שבת חודש

שבע כפולות בגד כפרת בהם ז׳ רקיעים ז׳ כוכבים ז׳ ארצות ז׳ שבעת ז׳ ימים
ז׳ חדשים ז׳ שנים ז׳ שמיטות ז׳ יובלות ז׳ שערים בנפש חיים ושלום
וחכמה וחן ועושר וזרע וממשלה לפיכך חביב שביעי (יסוד) תחת כל השמים:

ספר יצירה | פרק רביעי

בפירוש הרמ"ק ני' מן הלהט בביאור העליונים

(כזה אב במ)

ד׳ שתי אותיות בונות שתי בתים שלשה בונות ששה בתים ארבעה בונות ארבעה ועשרים בתים חמשה בונות מאה ועשרים בתים מכאן ואילך צא וחשוב מה שאין הפה יכול לדבר והאוזן יכולה לשמוע ואלו הן כוכבים בעולם שבעה חמה נוגה כוכב לבנה שבתאי צדק מאדים ואלו הן ימים בשנה שבעה ימי בראשית ושבעה שערים בנפש שתי עינים שתי אזנים והפה ושני נקבי האף ובהן נחקקו שבעה רקיעים ושבע ארצות ושבע שעות לפיכך חבב שביעי לכל חפץ תחת השמים || | ||

שתי אבנים בונות שתי בתים. שלש בונות ששה בתים. ד׳ אבני׳ בונות כ"ד. חמש בונות מאה ועשרים בתים. שש אבנים שבע מאות ועשרים. שבע אבנים בונות חמשת אלפים וארבעים בתי׳. פי׳ אבנים אותיות שנבראו כמו אבנים שהתהלך ספירי אלוהים. וכתב אשם רועה אבן ישראל ונקראו האותיות אבן. כי כענין שהאבן נחצב ונלקח כן האותיות נחקקו ונחצבו. ולפי שהבתים והעיירות נבנות מאבנים לפיכך על בנין אבנים בתים. ובתים ... ותורה והעירבה ... ולפי שכל הבריאה הם כענין בתים כי האדם כתליו הצלעות ... כענין בית וכן ... בראשו כענין בית. וכן בכל

חי וכן בכל ... שהוא ... וכן העולם בכללו וכן בכוכבים וכן באותיות וכן ביום. ... וכן בכל ... ואין יחבר ... בנין כלו. והאלף סדר ... סבר ... ובמלמעלה ... מספר ... ארבעים ... כאשר ... ועם סדר ... סבו. ועם סדר ... סבו. ועם סדר ... ועם סדר ... כי במלוך ב׳ יעלו סבו. ובמלוך ג׳ יעלו סבו. ובמלוך ד׳ ... ובמלוך ה׳ יעלו סבו. ובמלוך ו׳ יעלו סבו. ובמלוך ז׳ יעלו סבו. ... הרי שתי אלפי הוי׳ ... וזה שער ...

ולויבלות וסוד ז' ימים שלשבוע · ושבעה שמטות שהם ז' יום שבין
פסח לעצרת · וז' חדשים מוועד פסח לוועד סוכות · וסוד ז' שבועי שנים
ועם פרשיו' שבתורה והמע' וסוד שמטות ויובלים · ואלו הן שבעה ימים ז' ימי
בראשית · כמו הודיעך כמה שיש ז' ימים ושנה כן יש ז' ימים לשבוע ובמועד
וחדשים ושנים ושמטות ויובלים כלפי מעלה · וזהו סוד העבור שלחדשים
וסוד שבת לה' אלהיך והוא יום ה' הגדול והנורא · ועיין בס' בראשית ושם
מפורש סוד זה ·

סליק פרקא

ובפירוש הקדוש פי' אם בס' יצירה בס' שתי אבנים בונה שתי בתים שלשה בונות ששה בתים ארבעה בונות כ"ד בתים
בתים ה' בונות ק"ך בתים ו' בונות תש"ך בתים וכו' : כי האותיות הם אבני אחל"ב הבינה שהם כוחו נעלם
ומה שאמר שתי אבנים בונות שתי בתים כי בחבור שתי אותיות יתח'
רוחניות ואבן אחת לא יבנה בית כלל · ... שתי אותיות יחד יעשו שתי תיבות כל תיבה מן
שתי תיבות כל תיבה בית אחת ופי' כי כאשר יתחברו שתי אותיות יחד ... וכאשר יתחברו ג' אבנים יחד
ב' כיצה אב בא כי יתגלגלו התיבה מראשה לסופה ומסופה לראשה
אבג אגב בגא באג גאב גבא ·
ג' והם ששה בתים כיצה
ד' כ"ד בתים אבגד אבדג אגבד אגדב אדבג אדגב · בארג באגד בגאד בגדא
בדגא בדאג · גאבד גאדב גבאד גבדא גדאב גדבא · דאבג דאגב
דבאג דבגא דגאב דגבא

א/ מדתן שתים עשרה פשוטות
הו"ז חט"י ל"נ ס"ע צ"ק יסודן ראייה
שמיעה · ריחה : שיחה · לעיטה
תשמיש: מעשה הילוך · רוגז שחוק ·
הרהור · שינה : מדתן שתים עשרה
גבולים באלכסונין גבול מזרחית צ
צפונית · גבול מזרחית דרומית · גבול
מזרחית רומית · גבול מזרחית תחתית
גבול צפונית רומית · גבול צפונית
תחתית · גבול מערבית דרומית ·
גבול מערבית צפונית · גבול מערבית
רומית · גבול מערבית תחתית · גבול
דרומית רומית · גבול דרומית תחתית
ומרחיבין והולכין עד עדי עד והם
זרועות עולם :

אחר שפירש לך מהות ה
הספירות ומהותם וסדורם ומהות
ועשרים ושתים ומעלותם [illegible]
וב' כפות ה' פנימיים שמה ·
חזר ופי' לך בזה הפרק שהם כח ה
הארץ וכח התשעה וכחות הנפש
כולם נעשבין [illegible] וכח י"ב פשוטות
שהם הו"ז חט"י ל"נ ס"ע וזהם ששנות
כח הראייה (א) ויש וכח השמיעה
(ב) וכח ריחה (ג) וכח שיחה (ד)
וכח לעיטה (ה) וכח תשמיש (ו) וכח
מעשה (ז) וכח רוגז (ח) וכח הילוך (ט)
וכח שחוק (י) וכח הרהור (יא) וכח
שינה (יב) וכח י"ב אותיות שלהם [illegible]
י"ב אותיות · וזהם לשם בן י"ב הויות
וזהם לי"ב [illegible] וזהם לי"ב שבטי'
והנה הראייה מיוחסת לראובן
שנ' כי ראה ה' בעניי · ושמיעה
לשמעון שנ' כי שמע ה' כי שנואה
אנכי · שיחה ליהודה שנאמר
הפעם אודה את ה' · לעיטה לאשר שנ' ואשר באנם לחמו · הילוך לזבולון שנ' זבולון
לחוף ימים ישכון · ואומר שמח זבולון בצאתך · רוגז לדן שנ' יהי דן נחש עלי דרך ·
שחוק לנפתלי שנ' נפתלי שבע רצון ומלא וגו' · הירהור ליששכר שנ' יששכר חמור
גרם רובץ בין המשפתים · ומתוך הרהור בריה מוציאה את הרוח [illegible] ·
תשמיש לגד שנ' ובדרייך ינגדו · ואומר הפעם ילדה אשר אלי · שינה לבנימין שנ'
ובין כתפיו שכן · ריחה ליוסף [illegible] ואשת פוטיפר יצא ריחו [illegible] עולם ועד
סופו · וי"א ריחה ללוי שנ' ישימו קטורה באפך וגו' · ותשמיש ליוסף שנ' בן פורת
יוסף [illegible] פריה ורביה והשלישית ואשת פוטיפר · וי"א שיחה לנפתלי שנ' הנותן
אמרי

אחרי שספר · ומעשה ליהודא שנ׳ יודוך דגלו · כלו האומות אשר כל מעשה ביוה
וי״ו ריחה ליששכר שנא׳ הדודאים נתנו ריח · פי׳ בשכר דודאי ראובן אלד יששכר —
ולוי הרהור בתורה שנ׳ יורו משפטיך ליעקב · ובכל אלו שנים עשר גזרות התארים
פעולות השם ית׳ ראייה וירא ה׳ וישמע ה׳ וידבר ה׳ · ולשון כמו אוכלת · כי ה׳ אלהיך
אש אוכלה הוא · ואנכי בעלתי בם · את כל מעשה ה׳ הגדול · וחרה אף ה׳ · ויושב ב
בשמים ישחק · חשב ה׳ להשחית · עורה למה תישן ה׳ · ואם תמצא בריות בנביאים
בכתובים תמר ואלו הגזות ושם ית׳ דע כי דרכים התארים האלו לפי׳ מקובל ופה
אל פה · ולא יתפרשו על דרך משל רק בפעלת הפעלות כי חו׳ שיתואר באלו התארים ·
וכבר ביארתי לעיל בהות כל אש ואש ואלו הפעלים ולפיכך איננו צריך לחזור —
ולבאר · י״ב פשוטות הן זה שי׳ לו כנגד גזרות י״ב גבולי אלכסון גבול מזרחית
צפונית גבול מזרחית דרומית גבול מזרחית רומית גבול מזרחית תחתית גבול מערבי׳
תחתית גבול צפונית רומית גבול צפונית תחתית גבול דרומית רומית גבול דרומית
תחתית · אבל אין לטעות בצפון או בדרום צפונית מזרחית צפונית ומערבית או
דרומית מזרחית דרומית ומערבית · כי כבר מנה אותם בכלל מזרח ומערב · ופירוש
אלו י״ב גבולי אלכסונות הנה פירשתי לך בספר הגלות ועיין שם ותמצאם מבוררים ·
ומרחיבים אלו י״ב גבולי אלכסונות והולכים עדי עד פי׳ ותחלת הבנין עד
סופו והן הן זרועות עולם שנ׳ מעונה אלהי קדם ונו׳ · ואמר שהשמים ולא נבראים
תלויים בזרוע ימינו שהוא החסד וי״ב הויות ושש גבולי אלכסונותיו אופנין לתפארת
צד ימין ואמר שהארץ ומלואה תלוים בזרוע שמאל שהוא הגבורה וי״ב
הוויותיו ושש גבולי אלכסונותיו אופנין לעטרת צד שמאל · וכל הבריאה של מעלה
ושל מטה עוברים בי״ב אלו גבולי אלכסונות כי האותיות ורבועיו והנקודות עיגולים
ולפיכך יתגלגלו הנקודות באותיותיהם חיותם כמו הנשמה חיות לגוף

ב' שתים עשרה פשוטות הוז
חטי לנ סע צק חקקן צרפן ו
וצר בהם שנים עשר מזלות בעולם
סימן טשת סאב ועק גדד ואלו
הן שנים עשר חדשי בשנה ניסן
אייר סיון תמוז אב אלול
תשרי מרחשון כסליו טבת
שבט אדר ואלו הן שנים עשר
מנהיגין בנפש שני ידים ושתי
רגלים שתי כליות טחול כבד
מרה המסס קיבה קורקבן ועשאן
כמין מדינה וערכן כמין מלחמה
גם את זה לעומת זה עשה האלהים
שלש אמות שהם שלשה אבות ש
שהם יצא אש ורוח ומים שלש
אמות ושבע כפולות ושנים עשר
פשוטות

[illegible]

בעולם וסיון בשנה ורגל ימין בנפש · ותאומים כענין דו פרצופים זכר
ונקיבה מחוברין וסוד תאומי צביה מכח אות ז׳ ולז׳ רגל ימין והחכמה ולפיכך
נתנה בחודש ההוא ובקוה ההיא התורה לישראל [illegible] בחודש השלישי · ולא
בברית זולת תאומים כי השכל והחכמה והבינה ודעת [illegible] אדם [illegible]
המליך אות ח׳ וקשר לו כתר וצר בו סרטן בעולם ותמוז בשנה ורגל שמאל בנפש
כל אלו נמצאו מאות ח׳ כי חיות השנה · בריה זו גדולה בים · ובו ימים טובים
ורעים של שמחה ורעתם מעירה את העולם · ושל במה ורעתם [illegible]
את העולם · והסוד נשים מבכות את התמוז · ולו רגל שמאל בנפש ה
ההולך באחרונה · המליך אות ט׳ וקשר לו כתר וצר בו אריה בעולם ואב
בשנה וכוליא ימין בנפש · והנה פני אריה אל הימין בכח ט׳ לו כח הנפש
וגבורתו היאך שהוא ימין ולפיכך אריה בגבורה · ולפיכך יוצאות אש
בחודשו מן השמים ושורפו את בית ה׳ בחודש אב ותבטל עבודת [illegible]
הבית [illegible] ישראל [illegible] ולו הכוליא הימין · המליך אות י׳ וקשר
לו כתר וצייר בו בתולה בעולם ואלול בשנה וכוליא שמאל בנפש
וידוע הוא כי הבתולה היא [illegible] ולה פני אדם [illegible]
[illegible] כי [illegible] ונתאוה מתגברות בהם [illegible] הכולי׳
השמאלית [illegible] כח החטא בחודש אלול [illegible] ·
המליך אות ל׳ וקשר לו כתר וצייר בו מאזנים בעולם והוא [illegible] פני
אדם [illegible] והוא ממוצע בין [illegible] ויבש · [illegible]
הוא [illegible] הכבד שהוא [illegible] הדם [illegible]
[illegible] ולפיכך [illegible] תשרי [illegible] ממוצע בין חם [illegible] ויבש [illegible]
בנפש המליך אות נ׳ וקשר לו כתר וצייר בו עקרב בעולם ומרחשון בשנה
ושחול בנפש כי [illegible] עקרב [illegible] ההולך לאחור
[illegible] והוא [illegible] אריה [illegible] ויבש [illegible]
[illegible] ולפיכך [illegible] בו ה
הערות · המליך אות ס׳ וקשר לו כתר וצייר בו קשת בעולם ובו כח אש
כי הוא חם ויבש [illegible] בשנה כי אז [illegible] העולם
ומרה בנפש כי בו יסוד אש [illegible] אדם ·

המליך

המליך אות ע׳ וקשרו כתר וצר בו גדי בעולם ושבת בשנה והמסס בנפש ושבעוזר ויבש מעפר
ושעירים ירקדו שם ואת עורות גדיי העזים הלבישה על ידיו · וכן זמ״ז גדי נקבו ואלון
הרבה שבכבודו נקרש ומייבש ומחזיר הדם לוח הירח · המליך אות צ׳ וקשרו כתר
וצר בו דלי ולו פני אדם בעולם השונה על כח רחוש כי בידו נפש ושבט בשנה והמסס
בנפש כי בינולדו רוחות אשר בנפש לשום ולרע · המליך אות ק׳ וקשרו כתר וצר בו דגים
בעולם ולא כח הדם ואדר בשנה ונדקבן און אצטומכא בנפש כי בו ישחון ויתרקן המאכל
כדרך שהמים המסים את העפר ואחר כן נמוח האצטומכא וממעשה הכבד ומחבל שם ושם
מאכל כל האיברים כן עשאן כמין מריבה שאין אם שב״ב עפר תש״ו מחסע״ר אים · סעד מריבי
עם שאין ותש״ו עם שב״ב · אלו זכרין ואלו נקיבן אלו חיים ואלו מתים · אלו חמים
ולחים · ואלו קרים ויבשים · אלו עולים ואלו יורדים · אלו אחרים ואלו לוות אלו לעשר
ואלו לעוני אלו לקרוב ואלו לרחוק אלו לאחרית ואלו לראשית אלו למלות ואלו לחסרות אלו לחמוד
ואלו לבזיון אלו לעבדות ואלו לאדנות אלו לזווג ואלו לגירושין אלו לברכה ואלו לשוב אלו
לולכו ואלו לעבדות אלו לאהבה ואלו לשנאה אלו לשינה ואלו לתחילה אלו לנחת ואלו לפנים
מריבה ומלחמה וכן בנפש אלו פועלים ואלו פעולים הנה עשה כמין מריבה וערכן
וסדרן כמין מלחמה שכנגדם זה לעומת זה עשה האלהים · וכן ג׳ אמו״ש וז׳ יצאו אלו אבות שהם פועלים
חומ״ת אלו אויר מים אש · וז׳ כפולות וי״ב פשוטות :

ג׳ אלו כ״ב אותיות שבהם יסד הקב״ה יה יהוה צבאות אלהים חיים אלהי ישראל רם ונשא שוכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש הוא

סליק פרקא

אלו הם כ״ב אותיות שבהם חקק יה
ה׳ צבאות אלהים חיים אלהי ישראל
רם ונשא שוכן עד וקדוש הוא פי׳
זאת השמות כפי משנת ראשון
אלא שכאן הוא אומר איך עשה
ספירות בלם הנפרדים
והנבדלים בלימה שהוציאו
מן הנפרדים כמו שנ׳ את ה
השמים ואת הארץ אמנם ·
סליק פרקא

ה

שלשה אבות ותולדותיהן
ושבעה כוכבים וצבאותיה
ושנים עשר גבולי אלכסוני'
ראי' לדבר עדים נאמנים
עולם שנה נפש חק שנים
עשר ושבעה ושלשה ופקידן
בתלי וגלגל ולב · שלשה
אש ומים ורוח · אש למעלה
מים למטה ורוח חק מכריע
בנתיים · וסימן לדבר הא
נושא את המים · מם דוממת
שין שורקת אלף חוק מכריע
בנתיים

ב' כתלי בעולם כמלך על כסא
גלגל בשנה כמלך במדינה לב
בנפש כמלך במלחמה · גם את
כל חפץ זה לעומת זה עשה

שלש אבות הם אמ"ש ה
שבהם המרכבות ועולם של
כל א' וא' ממיני המלאכים
ותולדותיהן של אמ"ש הנפש
מן הספירות אל המרכבות
ומן המרכבות אל המלאכים
ומן המלאכים אל השמים ·
ומן השמים אל הגלגלים ו
והכוכבים והם עולם השפל
והם אל עולם השפל וז' כ
כוכבים הם השבעים מן שבע
כפולות אל [illegible]
והם עולם השפל [illegible]
המולדים מן כפולות [illegible]
הפשוטים וי"ב גבולי אלכסון
[illegible]
לדבר בעדים נאמנים בעולם
ושנה ונפש כל זה [illegible]
בנפש [illegible] ובעולם
[illegible] והם הנפש העדים
נאמנים [illegible] כי חוץ (?)
הנפש [illegible]

י"ב וז' וג' נחלקים בתלי (בינה) גלגל (תפ') ולב (עט"ר)
הרי עמ"ש [illegible] ומן בתלי בגלגל ומן [illegible] הרי [illegible] ומן ג' הרי ט'
ומן [illegible] סוד הג' אמ"ש אש מים רוח אש למעלה מים למטה ורוח חק מכריע בינתים
כי [illegible] המים · וסימן לדבר האש נושא את המים
מ' דוממת שין שורקת אלף חוק מכריע בנתים

תלי בעולם כמלך על כסאו [illegible]
[illegible] · גלגל
בשנה כמלך במדינה [illegible]
[illegible] (עט"ר) לב
בנפש כמלך נלחם עם אויביו
[illegible]
וכו'

האלהים טוב לעומת רע טוב
מטוב ורע מרע הטוב מבחין את
הרע והרע מבחין את הטוב ·
טובה שמורה לטובים · ורעה
שמורה לרעים

וכל עולם ונפשות כנגד את זה ו
לעומת זה עשה האלהים (בינה) טוב
(חסד) לעומת רע (דין) טוב מטוב
נצח ובדרך התפארת מחסד ·
ורע מרע מאל תפארת והוא דין ·
ויש מפרשים טוב הם הפנימים מטוב
ורעים החיצונות ורע מדרך הדין · הטוב
מבחין את הרע כי אם יצא הדין והוא יודע · ולפיכך פותחין בדיני נפשות לזכות
ולא לחובה · ורע מבחין את הטוב כי כל דין יהי׳ על פי ג׳ אלהים ודוד כמו אפרש
לעיל · אילין מזכין ואילין מחייבין וה׳ מכריע והלכה כדברי המכריע · טובה מצד
החסד שמורה כי בדין נישר מאד · ורעה לרעים כי ה׳ אמונה ואין עול :

ג) שלשה אחד לבדו עומד :
שבעה חלוקים שלשה מול
שלשה וחוק מכריע בנתיים · שנים
עשר עומדים במלחמה שלשה ·
אוהבים שלשה שונאים שלשה
מחיים שלשה ממיתים · שלשה
אוהבים הלב והאזנים והפה
שלשה שונאים הכבוד והמרה
והלשון ואל מלך נאמן מושל ב
בכולם · אחד ע״ג שלשה · שלשה ע״ג שבעה
שבעה ע״ג שנים עשר וכולן אדוקין זה בזה

שלשה א׳ לבדו עומד זה עד על כח
השם ית׳ · כיצד ג׳ חולקים ג׳ מול ג׳
וה׳ מכריע בנתיים · ג׳ אוהבים ג׳ ומה
וג׳ מחייב וג׳ מכריע בנתיים :
י״ב עומדים במלחמה ג׳ מחיים וג׳
ממיתים וג׳ אוהבים הלב והפה והאזנים
וג׳ שונאים הכבד והמרה והלשון
ואל מלך נאמן מושל בכולם פי׳
עשר ספירות ובכל העולם ·

רמז שלשה אוהבים רית א[illegible]
אזנים לב פה · אב [illegible]
[illegible] אוהבים · [illegible]
[illegible]

וכיון שצפה אברהם אבינו
והביט וראה וחקק וחצב
ועלתה בידו נגלה עליו אדון
הכל וקראו אוהבו ונכרת ברית
לו ולזרעו והאמין בה' ויחשביה
לו צדקה כרת לו ברית בין עשר
אצבעות רגליו והיא המילה ובין
עשר אצבעות ידיו והיא הלשון
וקשר עשרים ושתים אותיות
בלשונו וגלה לו את יסודן משכן
במים דלקן באש רעשן ברוח ב
בערן בשבע נהגן בשנים עשר
מזלות // // // // //

סליק פרק וסליק ספר יצירה

וכיון שצפה אברהם אבינו
הביט וראה וחקק וחצב ועלתה
בידו · פי' שחקר בחקירה
אחר חקירה עד שעלה בידו
כי יש נמצא נעלמות והם י"ס
והתחיל בהן זה עד שחקר
בחכמה וחצב בבינה אותיות
הקדש וצרף ועלתה בידו הבריאה
שנא' ואת הנפש אשר עשו בחרן
אומר שנתעסק אברהם אבינו
בצירוף האותיות של ס' יצירה
רבא ברא גברא שדריה לקמי' ר'
זירא ... בהדי' ולא
... אמר ליה מן חבריא
הוא ...
... אלהים יודע
הכל ... אותיו' שבה
נבראו שמים וארץ ...
עלתה (עי') בידו' נגלה עליו
אדון (יסוד) הכל וקראו אוהבו
כי ... (גבורות) וכרת
לו ולזרעו (יסוד ברית (עולם)
כרת לו ברית בין עשר אצבעו'
שנא' והאמין (עי') בה' (תפ') ויחשביה לו צדקה ·
רגליו במילה ... ברית קדש ובין עשר אצבעו' ידיו והיא ברית ... ...
... במים ... ובארץ ... ... את ... הנבואה ... שנתחכם ...
... עליו כבוד (עי') ה' (תפ') · ... במים (חסד) ... ואותיות הקדש
... (גבורה) רעשן ברוח ... של הנבואה שהשפיע השם על אברהם אבינו
ע"ה · בערן בשבעה ... של הנבואה שהשפיע השם ית' על אברהם
אבינו ע"ה :

סליק ספר יצירה · בעזרת הא-ל הבורא ·

~~[illegible]~~ "

תנין דף קה׳·

בחנן יאו׳ ד׳ דיר נ׳ תנין · חוק ח׳ וז׳ הת׳ · והיבוסי וס נת׳ · ~~[illegible]~~ אחר נפבע ג׳ ואשר ג׳ת׳
לב ו׳ בצאתי י׳ דל׳ נת׳ · ולען תהיה תורת · לען ולמען דת׳ ב׳ ההין דידיה נת׳
ב׳ תוון ודורת נת׳ · הוצאך הא׳ דת׳ · ועבדה ה׳ דת׳ · ויגים ו׳ סתווה נת׳ · ויאה ח׳ נת׳

יבנין בך נת׳ א׳ הת׳ · ונתנה ה׳ נת׳ ת׳ בת׳ · פטר פ׳ בת׳ עלדך שמאל ד׳ נת׳ · פטרהב
פ׳ בת׳ ט׳ הת׳ · הזכרים הנם נת׳ · פטרה ג׳ ט׳ הת׳ · יאמך אך דת׳ בת׳ על׳ ראש וב׳ עלעין
הנשבע נת׳ · ולחם ח׳ נת׳ · ויהרג ה׳ נת׳ · פטר הד׳ ע׳ הת׳ פ׳ בת׳ · הזכרים הם נת׳ ·
והיה בתין האחרי הה׳ נת׳ ואיש מוזר · ידכה דכה נת׳ · ולטוטפת פת׳ בת׳ שטה
[illegible] שמאל עמת׳ האריך ·

שמע ש׳ דת׳ ע׳ הת׳ · אחד ד׳ בת׳ · ובניך ג׳ נת׳ ו׳ בת׳ · ושעריך ג׳ נת׳ ש׳ זת׳ ·
ולטטפת טט׳ הת׳ פ׳ בת׳ ·

בעיני ע׳ הת׳ · ולעיניו ג׳ נת׳ · ואספת ס׳ בת׳ פ׳ בת׳ נת׳ · דגנך כך נת׳ · [illegible] ותירושך
ך׳ נת׳ ויצהריך ך׳ נת׳ · פן יפתה ב׳ פיאן בת׳ · תדיפתה בת׳ · הטבה ט׳ הת׳ וו
ושעריך ש׳ זת׳ · ולטוטפת טט׳ הת׳ · ובניך ג׳ בת׳ · הבאים ש׳ זת׳ · האוף ג׳ נת׳

נדב	והיה	שמע	והיה
וידבר	והיה	שמע	והיה
זוה	ולפטר	עפיך	ונתתי
קדש	יהוד מצרים	ובנין	יבוא
בצאתי	פטר רחם	ואות	בברוך

חסרים ומלאים בס׳ קרא

בכור מלא׳ · זכור מלא׳ · בחגן חסר׳ · הוציא מלאו׳ · זבחם חסר׳ ומלא יוד · יביאך מלא׳ · והאמרי חסר׳
והיבוסי מלא׳ · ואבתיך חסר׳ ומלא׳ · העבדה חסר׳ · מצת חסר׳ השביעי מלא׳ · מצות מלא׳
שאר חסר׳ · גבלך חסר׳ · לבנך חסר׳ · בעבור מלא׳ · לאות מלא׳ · ולזכרון מלא׳
עיניך מלא ב׳ ח׳ · הוצאך מלא׳ וחסר׳ · החקה חסר׳ · ונעברה מלא׳

יביאך חסר׳ · ולאבתיך חסר׳ ומלא׳ · חזר חסר׳ · בכור מלא׳ · בבניך מלא׳ · בחזק חסר׳ ·
הוציאנו מלא׳ · ויהרג חסר׳ · בכור מלא׳ · זבח חסר׳ · בכור מלא׳ · לאות מלא׳
ולטוטפת מלא׳ ראשונה חסר׳ שני׳ · עיניך מלא ב׳ יודין · בחזק חסר׳ · הוציאנו מלא׳

שמע ע׳ גדולה · אחד ד׳ גדולה · עיניך כד׳ דלתין · מאדך חסר · לבניך ו׳ · בביתך ב׳ א׳ יוד ראשונה
וחסר השני׳ · ובקומך מלא · לאות מלא · ~~בביתך מלא׳ ראשונה~~ ירך חסר · לטטפת
חסר ב׳ ווין · עיניך מלא ב׳ יודין · מזזות חסר ראשונה ומלא שני׳ · ביתך חסר שני׳ ·
ובשעריך מלא׳

שמע חסר׳ · מצותי מלא׳ · יורה מלא׳ · ומלקוש מלא׳ · ותירשך חסר׳ · והשתחויתם מלא׳
יבולה מלא׳ · הטבה חסר׳ · נתן חסר׳ · אתם חסר׳ · לאות מלא׳ · לטוטפת מלא׳
ראשונה וחסרה שני׳ · עיניכם מלא ב׳ יודין · אתם חסר׳ · בביתך מלא׳ ראשונה
ובשעריך וחסר שני׳ · ובשעריך מלא יוד שני׳ · לאבתיכם חסר׳ ·

זיונות

בירך קרא	והיה	שמע	והיה
אחד	והיה	שמע	והיה
את היום	רחם	את	וכל
כחדם	ואם לא	מאדך	ואלת
ובת	ואת	היום	הכבם
את שבעת	שמחה	כבודך	אשר ה׳
אור לו בצאתם	ה׳	לאות	בין עיניכם
יהוד ועברים	עיניך	עוזנו	
			בניך ובאזניך

צרע האר לאה כימ דשי הרק בכל יתו ישח ולא רעו כאי
סיה כסי ימס יסל הכמ יהן האת

ויהי נעם · יושב בסתר עליון · גם הפסוק לא ירעו כו׳ · ופסוקי [illegible] אלו. וחני
תם עיניך לעבדיך והושיעה לבן אמתך · שלפים אמיתים וגורלך אהבתם · תשועתינו ששון
ושמחה תעלנה עבודות וחכמות. מה יקר חסדיך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון (היחוד
לעשות ורבנה לו ולהסופר חשי כו׳) · יכוון שיבוא שתושבה לשם שמך הגדול בפתחם (של עולה כונן
תפילין) והדריכוש באומן ובמורות כבלאותיך ולנוד תעלותיך מהמאו״ת עוזך אשר בו ישראל תפארה
פותחי סליחה ותפלה שובך לעבדיך בן אמתך חיים המהדרון בלוה ושמת שכינתך (בתפארת) בגופי ידי ו
ונצליחים בכתיבתי זאת שאני כותב תפילין לשם קדושת תפילין שתבוני אתה ה׳ אלהינו ותגלני שוע
כוון [illegible] ומצות הכתיבה לשם שמך ולשם קדושת ארבע פרשיות התפילין ופסוקיהם ותיבותיהם
ואותיותיהם ושרותיהם ועניניהם ושמות הקדושים והטהורים והמרומים היוצאים מהם שתהא
עליו שעת רצון שעת רחמים שעת הקשבה שעת האזנה ואודדיך ותענני אערב לך ותעתר לי ובי
אוני כל מחשבותי רעות וסטרא אחרא אשר יעלו במחשבותי בשעת כתיבה ותיקון התפילין ושאלתנו שמך ה׳
הגדול נרע שטן בשמנו אנסו · וכן יהר[illegible] עם לשם שמך הגדול והקדוש שהוא בעולם עשיה יו״ד ה״א וא״ו ה״
ולשם שמך הגדול והקדוש שהוא בעולם היצירה יו״ד ה״א וא״ו ה״א · ולשם שמך הגדול והקדוש שהוא בעולם הבריאה
יו״ד ה״י וא״ו ה״י ולשם שמך הגדול והקדוש והנורא שהוא בעולם האצילות יו״ד ה״י וי״ו ה״י שיהיו תפילותי מקובלות
לפניך כקרבן עולה ויורו ולא תהי׳ שום סיבה ומונע בעסק מלאכתי ומלאכת הקדש מלאכת [illegible]
האלו בין מצות הכתיבה והשמות הקדושים בפרט שלא יתבלבלו מחשבתי שלא [illegible] מצות אותי ולן
ולהשמין עלי מאכל גאולה וסיטרא אחרא ולא כח להון שלא יהי׳ שום סיבה ומונע ובלבול מחשבתי ורעיוני
ותשפיע עלי שפע מברכה העליונה מעולם האצילות לעולם הבריאה ומעולם הבריאה לעולם היצירה ומעו׳
היצירה לעולם העשייה ומעולם העשייה לעולם הנגלים ומשם תשפיע ענין מאורותיך המרומים והמופלאים
על עבדיך חיים בן אמתך בלוה שיהי׳ מבורך מרוב טובך הגדול ויחיד שמך ולהגדיל מאורותיך גדולות [illegible]
[illegible] אשר עשית לעמך ישראל בקדושתך ברוך אתה שומע תפלה ·
יחוד קבה ושכינה בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו לחברא יה עם וה בשם כל ישראל ויכוין בזה היחוד

יא״ יא״ הה״ הה״ וי״ וו״ הה״ הי״

[illegible]

25

ושם יחוד קב"ה ושכינתיה

הריני כותב את השם הגדול ושם קדוש מלואו המיוחד והפרטיו / א׳ · [illegible]
כנגד יעמדו כולם ויאמרו בה"ו וב"ה בכוונה הידועה ויקדש שמו הגדול ברבים ויקום על עמדו
כי כל סודות האצילות הם בעמידה ויתלבש ביראה ויאמר קודם הכתיבה [illegible]
יהוה יכוין בה׳ אותיות וניקוד אחד לסוד יתנ"ה עם ה"ב שבמלות עולם האצילות · בלשון
יחנ"ת שבכל פרצופי האצילות ופרט לפרצופי ז"א שהוא סתם שם הויה והוא
הב׳ נדבר עם [illegible] · ב׳ עוד פרטיות את ז"א שם [illegible] אוא ויעקב והו
ושם פי הגבורות יסוד אימא שנמשכים המוחין ב׳ יכוין בה׳ עולמות הכלולים בשם
הויה והרי כללות הכוונה לכוין בה קודם שיכתוב השם הגדול יהוה ומאד
אבות של המרכבה סוד גדולה גבורה ונצח והוד · יעקב ודוד וחסד וגבורה והוד
השם שמכוונים בתקיעת שופר ולמי אומר לו שיכוין לכוין בו בכתיבת האזכרה
בס"ת אחד סוד השופר הוא ביסוד אימא שאמא הבינה · הב׳ שנמשכים בזעיר
שהם דין בגבורות ויאמר הכי הרב שזה השם עם נקודותיו עולה קנ"ב כמנין
וה׳ פנימים וה׳ עב וה׳ שבמוח [illegible] יורה המרכבה להר סיני · וה׳ שאמר עוד
הרב שזה שם [illegible] שהי׳ זוכר כמו [illegible] הוא בסתר דבר [illegible] והמורה
היא חותם הבריאה והיא [illegible] אינה דומה [illegible] לה כמדע

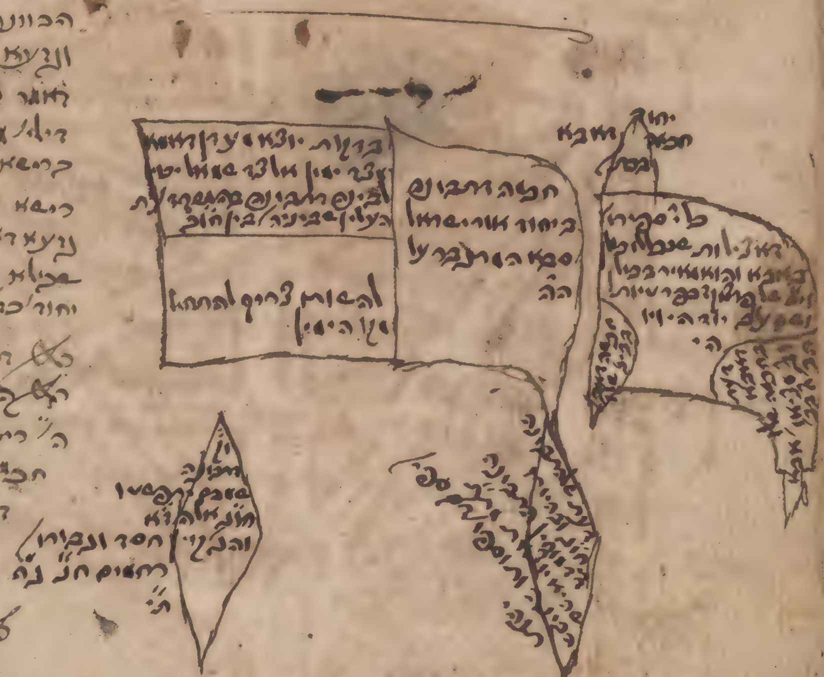
ראיתי בכתבי · ומצאתי ראיתי כתוב שהי׳ החכם הפילון שהי׳ כותב על
ספירת זה השם יהאדה

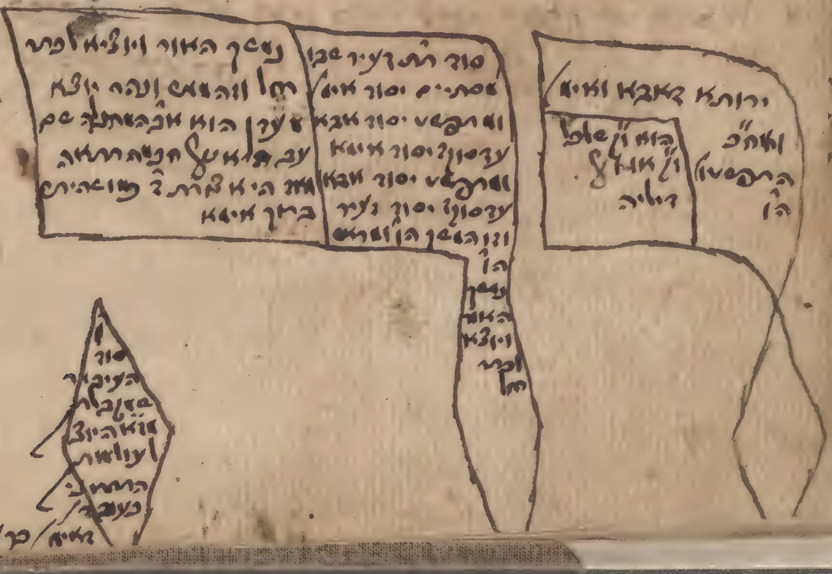
סוד המרכבה כי ניקוד השם כזה [illegible] שורק הוד חולם שבא גבורה לבן
רוב שבא בחסד [illegible] כדי שלא להתגבר הדינים ונחים שורש החסדים בקרבו
כדי למתק סגול חסד תיקון נצח ·
והנה יש דרך אחר שהתחלת הניקוד השם הוא סוד הגבורות ואח"כ סוד הרחמים
וגם אינם סוד הסידור הספירות אבל הענין לפי שזה השם עם ניקודו הוא
בכתב הבריאה ושם התגברו הדינים וכו׳ ·

ענין הרצועות הו' בס' פרי עץ חיים ושם צריך לעביר הרצועה בכוונה זו כי כשיוש' הפורים ב... הרצועות במים ובסוף יכוין ברצועה שלראש בשם הוי"ה ובשל היד... ונצ' שהרצועה של יד יכוין בשם אדני וצריך לעבר שני שערות ... ורצועות של ראש ורצועות של יד

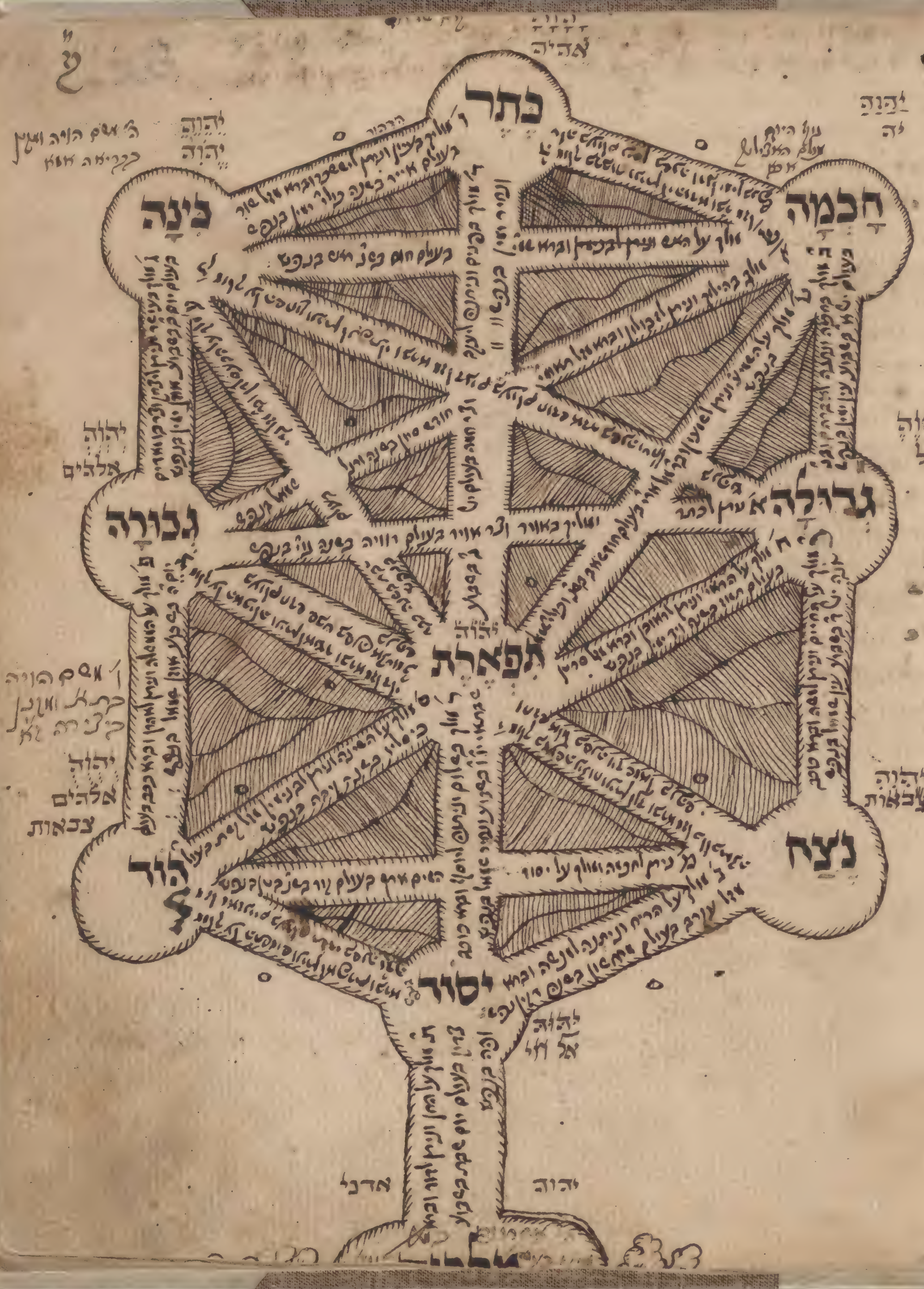
הכוונה של יחוד השל ראש
ונצח ובינה ... כסא פ' קל
... ה' אלהים ה' דהא רזא
דיו"ד ... ומתייחד
ברישא ונצח ובינה · ה' רזא
רישא עילאה · אלהים רזא
נוקבא דאתקרי נוקבא · ה' רזא
... דלתתא ... דא אתייחד
יחוד ... ע"כ הנוסח

... רזא ... ה'
... יחוד ... ה'
ה' רישא עילאה ... יחוד
חכמה ... · אלהים
רזא ... חכמה
דאבא בבינה של
ה' רזא ... דלתתא
... דאבא ...
... הטיב ...

ראיה/ מן עובדא דבראתא

אהיה
כתר
יהוה
יה
חכמה
יהוה
יהוה
בינה
יהוה
אל
גדולה
יהוה
אלהים
גבורה
יהוה
תפארת
יהוה
צבאות
נצח
יהוה
אלהים
צבאות
הוד
יסוד
יהוה
אל חי
אדני
יהוה

פדיון נפש והנה אחר כך תרה הועתק מספר זכרון [illegible]

יקח פרוטות · או דבר השוה כמו אנוני׳ (והלכך שיהיו שוים פרוטו׳ א׳) מנין ק״ס נ״ב כ׳ האותיו׳
של השם · וסודו יוד הא ואו הא עולה אדם · ויכוין ומנין יהוה כנגד האזן · יפ ה׳
ון הפ׳ הריב׳ יפ ה׳ ון הפ׳ן הריס׳ והוא סוד בצלם אלהים עשה את האדם ·

אח״כ יחזור וימנה מאלו הק״ס אחת אחת ובמישוש ידים ובמחשבה וקולו לא ישמע רק
בשפתיו נעות · ויכוין טוב נ׳ השם הגדול אהוה היוצא מאת [illegible]
ואת הארץ · הוא נשפע מחתם כנה שמי׳ וארץ · ויניחם על השלחן · שוב ימנה מאלו הק״ס
כמנין כ״ו נ׳ מהויה ויניחם על השלחן · שוב ימנה מנין כו נ׳ יהוה ויניחם על [illegible] אחר
ויכוין כ״ו נ׳ [illegible] עולים רי״ן · אח״כ ימנה עוד מן אלו ק״ס כמנין אלף וכפירוש שבחיים כלשון
הקדש או כיון אלף עד מנין ס״ה ולא עד כלל ימנה כמו [illegible] ולפרוט ויספר מנין האחרון
שהוא ס״ה יכוין ושם אדנ׳ אדני תיבת אדני אלף שהוא פלא כתר עליון · ואומר [illegible]
[illegible] יחבר לזה גם שלשה [illegible] הנשמים [illegible] ויכוין ס״ד וס״ה [illegible] מספר [illegible] · [illegible]
מאלו הק״ס הם [illegible] וחולין והם שלו [illegible] (הפדיון [illegible] ולעניים הגונים [illegible]
ולעניי׳ בעלי תורה)

אחר הפדיון יאמר זה בכוונה

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתעשה למען רחמיך [illegible] על פדיון זה
ותקבל אותו כאלו [illegible] · כי [illegible] ותכתוב [illegible] · [illegible]
על מדת דינך · [illegible] הגבורות [illegible] פלא העליון · ויכבשו רחמיך את כעסך [illegible]
ואל פניה שנעשה הפדיון לנפשו [illegible] תחת נפשו · ותצילו מצרות · [illegible]
[illegible] עליו · ותצילהו [illegible] ומשחית [illegible] ויגון · [illegible]
[illegible] כנפש [illegible]
[illegible] · כי [illegible] הסולח [illegible] · יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך ה׳ צורי וגואלי :

רשי״דה

מאמר הקדוש של הרב הגדול והקדוש מהור״ר יעקב תעמירוליש זצ״ל הה״ד
והוא פי׳ קצת דברים מספר יצירה

אמרו רז״ל אין תחות ריש של אדם אלא על דברי תורה שנאמר
מים חשרת זרון ׳ הלא חשרת ריש של אדם שמאלין
אותו אם הוא יודע שאלפא ביתא וחייב להראות באצבעותיו כל אותו
מהכ״ב אותיות שבאלפא ביתא וידוע שאין סך למספר לא פחות
אלא כל אותיות רמוזות בפרקי אצבעותיו ועל שלשה פרקי אצבעות
ידי האדם נאמר זה ספר תולדות אדם ופני שמאצבעותיו רמוזים
כל האותיות שברא על סדר זה ׳ כשאדם פותח שתי ידיו ׳
ומקרבן זו אצל זו ופני ידיו כנגד פניו נמצא גודל ימין ראשון ׳
אצבעותיו וגודל שמאל אחרון לעשר אצבעותיו נמצא כשפותח ידיו
כמו שפותח את הספר וכשהוא סוגר ידיו כמו הוא סוגר את
הספר נמצא זרת עם זרת ׳ קמיצה עם קמיצה ׳ אמה עם אמה
אצבע עם אצבע ׳ וגודל עם גודל ׳

ורמז הכ״ב עשה הקב״ה שלשה ספרים ׳ ספר אחד שלש אותיות אמ״ש ׳
ספר אחד שבע אותיות בג״ד כפר״ת ׳ ספר אחד שנים עשר אותיות
אלכסונות הו״ז חט״י לנ״ס עצ״ק ׳ אות א׳ בגודל ימין בפרק פנימי והולך
בציור של חסד לגבורה ונותן לתפארת ומוליך באויר וכל בהם אויר ב
בעולם ורביעי בשנה ונעשה בנפש (נ״א ורווח בנפש) ׳ מ׳ קמיצה ימין
בפרק האמצעי והולך בציור מצח להוד ונותן לחכמה ומוליך על כסא
הכיסא ונברא מזה בעולם קר בשנה ובטן בנפש והוא מן האש יורד כמו שהוא בראש
בפרק החיצונה והולך בציור מחכמה לבינה ומוליך על הגוף ונברא מהם בעולם וחום בשנה
וראש בנפש והוא מן העליות ״ ״
ספר בג״ד כפר״ת ב׳ בית באצבע ביד ימין בפרק פנימי והולך בציור מחכמה לחסד
ומוליך בחכמה ונתנה לאברהם וכל כוכבה בעולם ויום ראשון בשבוע ועין ימין בנפש
והיא מן האחדים ״ ג׳ גימל באמה ביד ימין בפרק פנימי ומוליך בעושר והולך בציור מבינה
לגבורה ונתנה ליצחק וכל כן מאדים בעולם ויום שני בשבוע ואוזן ימין בנפש והיא

אחכ"ת תפסין [illegible] בכחוות [illegible] [illegible] [illegible] מה

אחכ"ת תפסין [illegible] עהר והני ונא המצות

אחכ"ת תפסין עו"ההין המוסון / בכחוות טעני / ואת תוון ריבו / מה

ה שופר הולך תכי ה תרי טעני ה ערח אתנחתא

ובעה [illegible] בשופר הולך

זהובן

ופ ופ ופ

שופר [illegible] תכי

ערח אתנחתא

אחכ"ת תפסין עו"ה אחרונה בכחוות טעני ותרי היג

ה ה ה

אהפך

ך פשטן

פרק א' זה אות ה' שצריך הסופר להזהיר בב' קוצות אלו · ומצאתי בשם האר"י נ"ע
ג' קוצים ומבין הדברים שיכתוב הסופר בזה האופן הה' ה והענין כדי לרמוז
שבתוך ה' עולמים זכר ונקבה יו"ד ואחותה י"ס רמז כיו"ד שבתוך הה' והה' בכללו רומז
לאחותה והוי"ו שבתוך הה' רומז שהבינה מעוברת בבן וכו' רמז הבן כוי"ו שבתוך
הה' והבת רמז קוץ התחתון של ה' וי"ו שיורה לשון אח"ה כסוד [illegible] וכבר
וכן צריך הסופר לכתוב ו' שבתוך הה' ארוכה יותר מאשר [illegible] ועמ"ש בזוה"ק
בענין דאתי ואיהו בנין וכו' והסופר רים [illegible] בכמו שצריך והיינו ראשו של ה'
כזה ה [illegible] ועיין וכו' וכתר י"ס עם [illegible] [illegible] וכו' והבינה
של אחר שכתב הוי"ו יכתוב ה' אחרונה וירמוז כה' הוי"ו [illegible] אותה
האופן הו' כזה ה וכזה יתיישב [illegible] שיכתוב כזה זה [illegible] כזה ה [illegible]
[illegible] כה' אחרונה נמי צריך לכתוב וה' כמו כזה ה ואח"כ סיים הרש"ב [illegible]
[illegible] ואפרשה [illegible] פי' שאחר שכתב הסופר אותיות אלו כזה האופן [illegible]
הכוונה הנז' יעבור קוצות עליהם וידבוק הכל כאחד ויהי' שלם [illegible] הצורך) עכ"ה
שם הנכבד [illegible] ראשונה יכתוב י' קוץ [illegible] של הה' ויכוין על יסוד [illegible]
ואח"כ יסיים וכתוב הד' רומז על התבונה נקבה חצי התחתון של [illegible]
אח"כ יכתוב הו' שבתוך הה' כנ"ל ורומז שכבר נתעברה תבונה [illegible] והבת
הנקשה דרמוזה קוץ התחתון [illegible] כי כל זמן שהבת כסוד העיבור אינה
כי אם עודה [illegible] כלי פרצוף [illegible] כמוש הסדרה [illegible] [illegible]
מאחוריו · אח"כ יכתוב הו' של [illegible] ויכוין שכבר [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] עם סיום [illegible]
[illegible] על ראש הכתיבה [illegible] כנותבי הראש של הו' שכבר [illegible]
[illegible] [illegible] של ב' [illegible] חכ"ב [illegible] על [illegible] [illegible]
[illegible] של [illegible] עד [illegible] [illegible] של זמן [illegible] העיבור
[illegible] ה' [illegible] וחסרו [illegible] של ועכ"ה הו' שבתוך הה' [illegible]
כנ"ל ודו"ק ·

ובזוהר ויקרא ד' ע"ב וז"ל רחמנא אמר חזינא כו' יוד נקודה חד כו' עי"ש

ובספרא דצניעותא [illegible] כו'

ח"א ע"ב כו'

והנה מלת הס"ת האופלה הזאת נזכר בפ' ויחי ע"ט ע"א וז"ל [illegible] לא ינוק דרא כדרא
דא נזיין עלמא והוי במערה דלא ישתכח מאן דידע עלי' וכל אנפין חציפין ישתמטון
מן עלמא ובין ותנא. ועלאה כחוביהון ולתתא חצפותא דלהון [illegible] כסוד אש כאורחא ונה
אשה זונה הי' וק' ומיינן בני עלמא דיעקוחון ולית מאן דישגח עלייהו ולא יהדרון רישא וכל
סיטרי אבל אסוותא חד אשכחנא בעלמא ולא יתיר כההוא אתר דישתכח ס"ת דלא
אתשגר כו' ומפני האי בגנו דאתערי עלאי ותתאי וכו' הא' אמרתם בי' שמא קדישא כו'
חזי והא אולפינאי אלין) ומה ט"ס כפ' ויקרא ע"ג וכו' בכתבי ר"ח בנאמר כו'
ויקרא אמר והא אוקימנא אלין ומפרש שמחזו כמ"ש במקום אחר

ובפ' אחרי מות ס"ג ע"ב [illegible] הכי הוא כתיב בקרא וידעת היום כו' ובהאי עלמא ידע
[illegible] ולא אתדבק בה דלא אתדבק כד נפ אתחא זכאי חולקי' אתא ר' אלעזר ונשיק
אשה רזא דמלה קדישא סתים וגלי [illegible] ולא כתיב שמא קדישא ולא כתיב ודאות דכל מאן דלא ידע ומסתכל
ידוי [illegible] אלעזר ברי זכאין [illegible] אורחא דלא וכתיב שמא קדישא. עליה כתיב כי דבר ה' בזה ואת
קדישא כתיב ודאות [illegible] נשמ' [illegible] כד [illegible] ותחא שמא קדישא [illegible] תרי [illegible]
מצותיו הפר הכרת תכרת וגו' אפי' [illegible]
כו' נקודה דיוד ועלאה כו'

והדר נבלה שלא תהי' אח פסולה או חסר אבואר בפ' אחרי [illegible] ע"א בענין ספרא דרב [illegible]

גיברין באריותא

נשורי קרתא · קטורי מדינתא · בגפא דשושנתא · די להון גליא מסתרתא · מגדדין קטיגוריא בעיטא בחוכמתא · בסולהנא בדעתא · בונינן ביתא · כאילין דאורייתא יקירתא · תבורתא רחימתא · דבקהלתא קדישא קדישא · עלת על עלתא · יהב לון אורייתא ושכינתא · ועלת על ברכתא //

זכאין אינון דקיימא מארי דמהימנותא · דאיתגלי לון רזי דרזין וספרא דצניעותא · וקיימא לון שבתא · דאשגח עליהון עינא דאשגחותא · עינא פקיחא דלית ליה כסותא · ומדבר יתבין באורחא דמהימנותא · ויהיב בלבבהון הדין תאיבותא · לאשלמא נשמתא · למעבד עבידתא יאה ושפירא יקירתא דיקרתא · ולמכתב ספרא דאורייתא · דלא יתחזי ביה טינרא ופגימותא · דלא תדבחו חד נקודתא · כדשמענא קב״ה אחרי מות בעובדא דהאי עלמא · אלא אלינא דהימנותא · ובאורח קשוט דבוצינא עילאה · ולא תחסין כל ליאותא דתיובתא ודכותא ותעניתא · וכל דיני אשתדלותא · מארי דעלמא ישדר לון סייעתא תקיפא ואלימתא · חסנא וגבורתא · מעידנא די שרון שירותא · עד גמירא שכלא ושלימותא · //

ומיהד דא לחוד אשתמש נקיעות · די תכספון למשתי בשלחותא · וליון יקבין דילי מיא דנהרא · ותבעין נהורא חוורתא · ומשח רבותא · מסגנא אורחתא · תשוכא וקבירתא · אבל מאי איעבד למאי דאית לון על שולחנא והרמנא · ומנזור ולמפקיה פקידתא · וחבידלי למיטר נטורותא · ולמעבד רעותהון בחביבותא · ואפשר דאית תסבא ותשכחון סימנא · אי נזי כדאמר רב המנונא אלין רבתי · דעביקא דילי דשותא ייתא לחכמתא תקלתא · ומאי דאוחרית על אפתא · ולא אותבינא לון בזריזותא · משום דבחילי לי שעתא · בדילי דגיברא דסניא לי טרחתא · ואמלא נמי דאורחא · לא שביע [illegible] ולמעבד תיובתא · והאדנא דאית לי זעיר ביותא · אסדר בקדמיתא · כמה תיקונין דאית בהון צד צריכותא · ומהוי עבידתא משלותא //

התיקון הא׳ גם שלפי הדין כל עורות בהמה טהורה אפילו נבילה וטריפה כשר מן המותר לפיך ונריים ונרשם עליהם כל דבר שבקדושה · הנה ועכ״ה מן המובחר נאה ויאה להשתדל שגם הכתב תורה המופלא יכתוב על עורות בהמות כשרות ומוכנה מזה שנתקיימה בהם קדושת הברכה ולא תהי׳ שום דחי׳ לצד כחי׳ הנבילה וטריפה ·

התיקון הב׳ אם יהי׳ באפשר יכון מאד שהעיבוד של העורות יהי׳ נעשו על ידי ישראל ולא יתעסקו יד ערל ושמא וגם לא יעבד אלא בעפצא או בסיד [illegible] היטב יד ס״ל [illegible] והנה כל עור (ובפרט מן בהמה גי׳ בן) הוא סוד עולם קרם שלא נתבררו ונקראו קליפות מנגה ונקראים חשמל והוא הערלה המכסה על היסוד וכמו שבסוד המילה יש בחי׳ הנכרתת ונבררת מן הקודש · ויש עוד הפריעה הנעלות בקדושה כך כגון לכון שבעיבוד העור נכרת הסיגים הם השערות וקליפה החיצונה שהם סוד רע ונבר [illegible] כד המור והדר ·

בגבורה שהוא סוד שם מה כהנזכר יוד פעמים הא' הא' פעמים ואו ואו פעמים הא' ·
האמנם אחרי עיבורו ושם גבורת סת' חל עליו הגבורה שהיא מושרשת באימא · והיינו עיבור
היינו ע"ב יוד ונעשה קנ"ו שהם סוד חיצונות יסוד אבא דריבוע של ע"ב גבר ומ' אותיות של
שם פנים הרי קנ"ו · ועם ריבועו של מה דהיינו ק"ל הרי ספר שהרי עיר ס"ו סת' הוא יסוד
אבא שהוא בתוך ז"א ובזה יצא אור הבינה לחוץ צריך שיהיו ב' בחינות כמו יעקב יעקב
כי ביה יבקע א' בז"א וב' חוץ לז"א והאיר ליעקב ורחל שכל אחד מהם נקרא שם בגימטריא
בגוונה ולפי שאין באהבה · ועיקר גלות אור אבא הוא מקום סיום יסוד אימא מחזה' דז"א
דמתכלא עד יסוד דילי' והוא סוד הויה בגימ' ז"א ושדי כיסודו והוא סוד גי' שם היינו ספר
ונעשם עמו הסיפור והגלוי לחוץ //

אבן

עורש מונה שם ספר והוא מה שאין מונים בעולמו וסת' דהיינו ג' נסא' גנזי עולים
איב ובאחרותם כלשון דברי הסת' בכ' ידין שנמנון ל' ידות · הא' אהיה פשוט ומלא
בינדין · וב' מלוי דההין הרי קנ"ה ועם שיב עולה שם · וגם שם חדש שמה שהוא חדש שיב נשום ו
ונעשה שם הוא ספר · והענין עוד מה שכתב הרב ז"ל בדרוש דור המדבר שאמרו בזוהר
שהם מסיטרא דינוקא ואין ק"ל שהם מבחי' אבא · ותירוץ הרב נ"ה תירוצים והיותר נכון הוא
שאמ' שבלות אורות אבא לחוץ שלא יתערבו עם אורות אימא הנגלים שם · ולכן י"ש
עד שעם נגלו כמ"ש הרב בגוונה כתוך אלהים שבראם וכבודו וכו' שהבינה את היא עולם
הבריאה שבם סוד תורת אמת גב' סג ומ"א פעמים אהיה ולכן עיקר כוונתינו באורות אימא
דאתיהי מקננא בבריאה · וענין נסתא נסא ג"נ הם בגי' דאימא הנקראים ב' עמודים ומתפשטים
נ"ה שהם עד נ"ה דז"א וסוד הכה היא חג"ת דנ"ה באימא שנקראה דז"א ותמן הוא סוד התיבה כנגד
בכוונתינו מבינים בספר החיים והיא נעשית ביד רעה שהוא התגלות ב' הידות בחנת ·
והתיבה נעשה בגימ' שהוא יסוד אימא המסתיים תמן ודי בזה //

התיקון הג'

שגם הגדרין יהיו מגמה מראה ומלה · והנה הגדרין נקראים מה שאות ובם
הקושרין כל הגוף יחד והם לבנים שרומז לאור החסד ושם אהוה שבראשי' נ"
נ"ד והוא טוב המשתמש בכל האברים //

התיקון הד'

לגלן רוו מעלנא ודברים הבאים מן העץ ונדנתב מהרמ"א בז' ס"ו רעא
ואמר שגם משמע בזוהר והוא בגי' תרומה ג"ש ושם אמר שהדין הוא
סוד יו"ד שהוא אור החכמה הנשפך וו מחכמה סתימאה שבאבא הנתקנים מגבורה דעתיק ולכן הוא
שחור וכן נאמר בשער אריך פרק ט' כי אבא אורמא על נבא אבא חיורא הם סוד כאנפו חיורא
ושערי דעתיקא עי' וידוע מ"ש באידרא זוטא דף רף עא' האי עמך איתמשך מעדן עלאה וכו' והוא
סוד מ"ש החיוש שוב בחי' דין בתחלה והרב ז"ל הכנים עמו ע"ב מה שרמזתי · אמנם והיות עתקי'
דינקא בי' גבורה דונקין · ולכן צריך שיעשה מדברים הבאים מן העץ · ואם תרבע היוד כדרך
זה יה"ו ס' יה וד"ק יעלה על · אבל והיות הדין בחי' גבורה לכן נקרא הד' עליו והוא דין
[illegible]

הא"ל נ"י (בעין) שהשם אל ע"ב בחכמה

(כי חכמה [illegible] ישראל [illegible] פנים [illegible])

(בסוד ספר ספר ומ[illegible] האל כמ' דהיינו אהיה ההין ויודין)

וכמ"ש בזוהר סמ' עמם אורייתא אלהי' נפתח ומ' [illegible] כ"ל כמו חד אורה הזוהר תלחיהם)

התיקון הה״ הוא תיקון הקולמוס שה״א קנה שלא מעבה וכו׳ כדכתיב בספר קנה שעורי/
אבל צריך ליתן טעם למה כשעם הב׳ וסוד הקנה שהוא כנגד העורות
התורה והוא כמו שידוע שהקודין קדמאין יצאו משם סג׳ דאיהו אימא שהקנה הוא יסוד שלה ועיין
משרז״ל פרק חלק קנה זה עומד במים ונלעו מחליף ושרשיו מרובין וכו׳ ומקום המים הם החסדים
שבתוך ז״א ומתחתם הוא נחל ומשתרבב ונלעו מחליף שנקרא עולם הבא· כי תמיד נמשך ובא
ושרשיו מרובים עליהם ונבלעת הדרים יעלו· ואין כל הרוחות שבעולם מזיזות אותו ממקומו כי
על כן נקרא עץ חיים כידוע שמוגא מלמעלה מזה הוא על הדעת שו״ר אלא הולך ובא עליהם
שבקיות הרוחות הרעות תגעות זה היסוד מסתלק ועולה ונקרא זה ירידה שנזכר בפסוק ויוסף
הורד מצרימה· ונפרדוצמת הרוחות שנקוס מה שלהן עומד במקומו· ומסיק ולא עוד אלא שנקרא
קנה ויצור מזה קולמוס ונרמז כי תורה נביאים וכתובים אחרי כעין מבה״ר ירדסגי אימא על יסוד
דז״א ואח״כ קנה ונתעלה עד החזה ונשפעו אורותיו כתנאים דז״א שהוא סוד תנ״ך //

התיקון הו״ הוא השרטוט ואע״פי שלמעלה הודיע הארי ז״ל הה׳ בעלין זה והכין
דבר מתוך דברי קדשו כתובה בפסוק וי׳ מדד בשעלו כתב שסוד מדה היא
באימא שהרי באידרא אמרי בוצינא דקרדינותא מדיד כי הקו· והנה [illegible] הכינה בגבורות/
היא לובשת ומשערת הקווים והמדות ולכל שיעורי הקומה שהם דוגמא כלים ולא באורות· והיא
המנגלת מקום עכבן וסדר עמידתן כנגד שני דחליין בשיקולא ולא מתערבי וכמו שרז״ל במ״ר
סנו״ישב תגיות קולמתו חותלי/ שחורות זה השרגל והוא הוא סוד השרטוט ולא מדה במילואה ע״מ דות״
הה׳ ג״ל שרטוט וכן עולה שם קנא כדכתיב אלקי אלקי הה׳· אלקי הה׳ יוד· אל״ה הה׳ דה״ה והוא
המשעור כל שטה ושטה נ״ל שדי שאמר לעולמו די האמנם ולפי שזה מה דין מט· אימא כן הוא
כעין תקיפה בטור יסודה שהוא שנקע· אבל [illegible] שמצטרך [illegible] הדין שהם סוד גבורות
דוכרין לכך הוא כעין כליסה וקו ונרמבתם ולא תקנתם· וזה טוב וזה לעים שיעשה השט׳
כעל שורות כל עמוד ועמוד ונמ״ש האריז״ל אוכלוני וסימן ה׳ כמ״ כי הוא ב׳ סוד מעשה ב׳
בראשית דף ע״ב ובזוהר ות׳ כריו אין דורין ושם זה סדרו בין בחות ההכנה ובריאת עולם
שהוא עולם התהו ונזכר בס׳ אורחות חיים וכן בעניר התיקון דהיינו ק״ב אותיות ו׳ ספירות
דעש׳ וו׳ ספירות רוח· כמ״ש הרב בכמה מקומות· וגם שבדרוש תנ״א נאמר שהאותיות הם כדון
שהם סוד נפש ורוח ונקודות שלות עליהם כנ״ל תחתוני/ //

התיקון הז״ הוא קידוש הקולמוס והוא סוד נבוא והוא שיקח הקולמוס מתקן ולכתב
ויטים ראש הקולמוס בפיו ויקנה אותו בדיו הפה ויאמר נם שהריר
הזה הוא טהור קודם שאתן על הפה כפה יהי׳ הקולמוס הזה טהור שאכתוב בו ספר תורה
הזאת הטהורה והקדושה (או תפילין או מזוזה) עם כל הויות אשר בו ויכוון שריר עולה
קדוש כלומר שהוא קדוש וטהור וכן יעשה אח״כ מרובה ונתוב ויטבול הקולמוס בדיו -
ויאמר

ויאמר כי"ם שבה הקולמוס טהור וקודש כי יה"ו זה הדין טהור וקדוש כד"י שאמרו בס"ת
הקדושה הזאת עכשיו שבו הקולמוס כדין יתון שקולמוס בגימטריא והוא הנ"ע מאורח אמן מאור
הבהיר המרומז כדין שהוא אחור (וכתב נ"ל שסנדרה המשך אור מוחא סתימאה הע"ל תכירה
סתימאה) והוא יסוד דאימא · והנה קולמוס עם ו' אותיות עולה רמ"ח עולם הגוויין בעשרה דאבא
או דזעיר ע"ל הרב ז"ל והנה ולפע"ד והסביר טעם להנ"ל בענין הריר כמ"ש הרב בדרוש הנסיון
שהרין מתגלה בהם וזהו שיתון והאיר בקנה שהוא יסוד אימא שהאחת זיווג הנסיון שעם סוד
הקול שהוא שורש הדירה והנה הוא קדוש עודנו כתוך הפה ע"ד השפה הגרעית שקדושתה קיימת
ע"ד לא [illegible] חוץ למלאתו ונה היא שראת ריר ב"ה וידוע שכל שפה סובה ו' וכהנתנה
בקנה מתמלאות ונעשית יו"ד וכו' כשיי אהדדי יו"ד פעמים יו"ד הרי ת' ועם ו' הרי קדוש ·
ואי נשי יו"ד הוא ק' ויה"ו הרי ק' ויו"ד הרי ק' סה"כ ק' והוא טהור קדוש מצד אבא וטהור מצד
אימא כנודע והרי שהריר והדין עולם קולמוסים כיו"ד ״

התיקון הה"ח הוא בשעה נשבר האותיות ואין דעתי לשית צורות האותיות מה
שנהגו אחיני האשכנזים/ נ"ל שהרי כבר כתב הרב ז"ל בשער התפילין שיש
סגולות ורמזים ולתיקון הספרדיים והאשכנזים/ אבל עיקר כוונתי הוא על אותיות האותיות כי בעוה"ר
הותרה הרצועה וכל הרוצה ליטול שם סופר נוטל בלי ראות המורים ונאשר לבות ע"ד [illegible]
~~[illegible]~~ הרב בעל הלבוש בהלכות תפילין וזה נמשך שמן כהיה ס"ת וכן בנ"ה אפי' תפילין
נמצאו אותיות משונות וכבולות כלשון הביתין שהם כ"פ ב"ין ע"ד דלתי"ן רשין ומחופי' גם יש
שרשיהון גדולים ע"ד שכתב וכו' ריבעין וכבדרש מן הדרש שתים הנה אשר הוקבע בהם
הפסולות הא' העין כצורה שאינו ראוין דלה בעיניו אלא מרובעת עוד יש קרובא דרובא
ב שולל ושהוא דומה כניגו נגורה · והב' היא הט' שכל ראשין פשוטין ואין כפיפה הראש הימיני
נכנסת ותוחה והמזמורין בב' הקונה שלא יכתוב שיהיו ספק מזה כהדיא שצריכה הט'
הדמות ולזאת הפא' כזה [ט] וגם ולפי הסור אילו בב' בראשי' כאותו' דרב המנונא ד
דשובי' גני כניו' וגם תהרו ולאן הרבה כבין אחרים כי כדי להשלים הצורות מאריכו' הגג
ד עד שיצא מכל כבין ונכנס וכא לכלל דלתין וכמו כן יארע אל המזין הסתומות שעושים
אותם כזה [ם] וחושני שיקרא שני בצורות האות · וגם העין בפשוטין שלא יראה
כעין ק' כזה [ק]

עתה אתם אחיי ורעיי שיורתם ויתגלגל זכות המצוה עליכם וקודם לדבר בזה נא ק
מאתכם בקודש רוב רובי שלומכם אל מצות הגדול הרב רא' ור' נר"ו ותגלו אוזן קדשי על
הדבר הגדול הזה ובקשות תקון התפילין של כל יחידי קהלכם או שנתמנו על זה אנשי חיל ב
יראי אלהים ויהי' כסת' כי מובטחני שימצאו התם פרים אבל בלי ספק יהיו גם הרבה
בכפולו' הנ"ל כהלא אך [illegible] נמצאות בכל קהלות אשר הרב ס"ט [illegible]

אשכנזי / אשר היו בדם הבנים האמורי / ואין אנו יודעים / אם הם מארץ אשכנז או מדינת פולין ·
וכמו כן התקונים וכתבו כמו אל הדרת יקרת הרב החסיד אחי מעם ואחי יפת הנגדול כמוהרר
יצחק רב ורב בעל פוזנא כי מובטח אני בכם תסידרתן שוש / וכי השבר על התיקון הנבוא הזה ·
ומנם יראו וכן יעשו כיאור נהוות גדול ה׳ יגן עליהם וזכות הנדול הזה יעזור אתכם להוציא לאור
משנתכם הרבים · ובטחתי כחסד עליון יה׳ זה וזה נגרם איסור כלל · ומנסיון לכם ריוח והצלה
ברנה וברכה · נא אלופי רעי החזיקו במצוה הזו כי רבה היא ואתם הזכיתי בה היו נא וראו
והתחלו כולכם וכיום כל החוטים בכולכם ואם לעזרתי תשמעו בזו ונחזק לכל אחד ואחד מכולן
דרשי ודרת נדבה על תיקון האר״י ז״ל הה׳ כאשר תראו בספר מצות שמורים אשר אני שולח
אליכם הנה כי החכם כמוהר״ר נתן המחבר ז״ל הוסיף מדליו / נקבת דברים אשר תראו הם שנה
מאוד בגליון · יתר על כן ראיתי ונקבת אותן מעולתם בזה שאין חשש כי והוא כמה שמה נים
ולעשות זיינים ונקבת האותיות כנגד הזיין שכתבו כעין זנב ... וכמו כן כיאור אותיות וכלי ספק
אני שתינוק ... לא יכירה כלל ואם לא ... לשעת ... המנהג ולכל הפחות ...
הזיין ... לא שנה ... האות · אבל אני ראיתי ספרי תורה הרבה מתיקות אשכנזים
שאין בה אלו הזיין ויושר הדבר בעיני ... ואין בסודה תורתינו ... טנתא ולא
ידעתי בכלל איזה מהם נכון הוא //

התיקון הה׳ הוא בענין התגין שכותבין ... זיין ... ראשין ... כי סוד
התגין הוא ... כידוע עסדר ... וגם בסוד ...

... עיין בס׳ ... חיים בסוד התגין ...
... על זעיר ... שהם האותיות וצריך ... אותיות ...
... ואותיות ... לא יתייג ... לא יראה כעין
... עיקר התגין ... ולא כן גם שאותיות ... סופר
אין ... תגין ... הויה צריך ... אותיות ... כי סתם
כל הויה שבתורה הוא ... עשרה ... //

התיקון הו׳ הנה שבספר הבוסף ... וסופר ... הספר שאומר הרמב״ם
נותב ... ספר תורה ... ולא צריך לחזור ולאמרו ...
נכון להחמיר ... ואומר כן · הרי אני כותב לשם קדושת ספר
תורת משה ... לשם קדושת כל שמותיו של הקב״ה ... בו · ולענין
... לעשותם ... ומוכר ... תוסיפו
... הנאותים שנמצאו בספרים //

והנה

והנה אחרי אשר סדרנו אלו הי' תיקונים בעצמותיהם שייך לכל הדבור בקבורה במאמר
תיקוני הבריתים ואמנם הראשון שבראשון הוא תיקון הסופר שהוא כסוד צריך העליון
ושם כחיצות המרכבה ולכן נאהו השבילות תמידות כלי ספק ויש בו יג שבילות הטל והעומר והמות
החול. ונגד יג שבילות כסוד שילוב ג' שמות אהיה הויה אדני שמורכב שהם סוד יג תיקוני דיקנא
דזעיר עוד שם יש כחי' ג' שמות דביינו יסוד אימא אהיה וסוד ישראל הויה ויסוד לאה אדני
השבילה הטל יכוון להאיר טל דאהיה כמנין דהויה והשבילה הב' יכוון והאיר י' דהויה. והשבילה
הג' יכוון להאיר י' דהויה בטל דאדם הג' הוא ה' דהויה בד' אדני הטל ויהיו ח' ואחר כך הט'
איא' הי' הדבר הטל יוד היינו הוי. והינו יותר ארוכה עד שיכוון כל ד' חלקי השבולים יחד
יתר על כן אם יש אצל כוונתם יחוד היודין וקוין כרזא דבינייםן ותיקוני דיקנא יהאירו בו תמיד
אחר תבאתי כי סוד כנגדו אור הדעת כידוע והוא עצם ומסוגל לזה שאור הרוחה היא כדעת. ואחר
שיגמור יכוון כל היחוד הזה יפשוך הנשמה על נפש רוח ונשמה אלו ויחשוב את עצמו למדור וכסא
אל השכינה ראוי כסא והוא קרוב עותו והויה בפרחת וכברי ובכל ובמו כן ירגיל עצמו במדות טוב
חסד ואהבה כידוע ובכל כל מחשבות תוענות ואין צריך לומר שיתגדר עצמו בכל יכולתו וגם
אפשר לו והתענה תמיד בכל יום ובכל אחד כאשר כל יעות השביע יפה לעשות ועל הכל יקדש
פיהו אבל מין שבועה נוולה ובכל דבריו יהיו בלשון נקיה בכל האפשר ואם לא נזהר בזה מאד
עד הנה יתודה על כל הפרטים ואז יהיו קדוש וטהור ר"ג שלו.
ויזהר שיהיו תפילין בראשו כל היום ונזהר שלא יפסיק לי' זמן. יעשה לו תפילין דשימושא
רבא שמייחד דרש"י ודר"ת כנזכר בשער התפילין וצריך שיהיו כסדר רש"י ודלא כבחם ר'
שכן שיכוון גו' שכתב בספר עבות שמורי' סב שיהין קדש ואין שאיט כן שזו שער התפילין
פה שכתב שזה לעשות תפילין כסדר רש"י גו' ולא שיהיו אצבע על אצבע רוחב וקומה א
מרובעים כנזכר בשימושא רבא עכ"ל. האמנם דלא הזכיר שמושא רבא אלא על המות דרוחב
וקומה אבל בכל השאר שזה לעשותן כסדר רש"י דאי לא תימא הכי הוה ל' לומר סתם שזה לעשות
כל תפילין דשימושא רבא. ועוד יש לו קושיות ואין להאריך. ונחזור לעניינים שצריך הסופר
והעמיד עצמו בטהרה גדולה ולא יגע בשום מקום מכוסה שבגופו ולא ישיח שיחת חולין
עודנו כותב. ואם נגע ישול ידיו מיד ואפילו המחובר לדבר יהי' בלשון הקדש אם אפשר
ואם נ' שלא שאין לכתוב כל היום רק עד תכלת היום והוא העיקר. וזה אין צריך לומר שיהי' לו
מקום נקי וטהור שיתחדשו בבית המדרש שלא יכנסו שם ולא עבודה זרה אפילו אשה ותינוק
אל יכנס למקום שכותב.
והנה אחרי הגיענו שעם סדרים נכונים ותיקונים נראה לנו ונסדר תפלה מראה שיאמר
הסופר קודם שיתחיל לכתוב ואם אפשר שיהי' כי' אנשים טהורים בתפלה ומעשים
בשלימות ותפילין טוב מאד ותפילה יאמרו אותה כולם ובכל כנגון ובכוונה גדולה ואחר כך יאמרו
כנסת ובנגון גם הפזמון לא ירימו ולא ישחיתו ובכל ניגונים היוצא מפי והוא
עזרות.

[illegible] הנדמונים וזה סידורן // לאי רעו ולא ישח יתו בכל הרק
דשי כימ לאה האך צדע האת יהו הכמ ימל יממ כסי מיה:

ונתן [illegible] הפסוק מתוך השמות פירוש [illegible] יאמר הפסוק עצמו ונחו [illegible] והשמ החיצונים
וחותם בשם יה ואח"כ יאמר הסופר

יהי רצון מלפניך אהיה אשר אהיה (ויכוון בקס"א [illegible]) [illegible] ב' הידות הוי ספר) יד [illegible]
על ידי [illegible] [illegible] בכתב ספר תורה (ויכוון הויה [illegible] ספר) והויה אלקי/
[illegible] נ' תורה בסוד [illegible] הוד [illegible] (וחי) [illegible] הזה ומען [illegible] בסוקיו ותיבותיו
ועמיו [illegible] ואותיותיו [illegible] אזכרותיו [illegible] שמות הקדושים והטהורים והנראים היוצאים
מהם שתהא שעה זו שעת רצון ושעת רחמים ושעת חן וחסד שעת הקשבה והאזנה [illegible]
ותענני [illegible] ותעתירו [illegible] כל מחשבות רעות אשר [illegible] [illegible] [illegible] ד
דמיון [illegible] כתיבת ספר תורה זה [illegible] [illegible] שם הגדול קרע שטן (ויכוון
[illegible] זה דרך [illegible] יאמר) [illegible] [illegible] [illegible]
הגדול גדשנאל (כמו [illegible] [illegible] [illegible]) [illegible] שם הגדול סיגרון /
([illegible] [illegible]) [illegible] נצח סלה ועד //
[illegible] [illegible] הגדול והקדוש [illegible] (ויזהר [illegible] השם [illegible] [illegible])
(יוד הה וו הה) המאיר [illegible] בעולם העשיה [illegible] שם הגדול והקדוש [illegible] (יוד הא
ואו הא) המאיר [illegible] בעולם היצירה [illegible] שם הגדול והקדוש [illegible] [illegible]
[illegible] (יוד הי ואו הי) המאיר [illegible] בעולם הבריאה [illegible] שם הגדול והקדוש [illegible] (יוד
הי ויו הי) שהוא בעולם האצילות שתהיה תפלתי [illegible] לפניך [illegible] עולה ויורד
(סודו שם הויה [illegible] הפסוק [illegible] ה' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]) ולא יהיה
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ולא יהיה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
האצילות לעולם הבריאה ומעולם הבריאה לעולם היצירה ומעולם היצירה לעולם העשיה
ומעולם העשיה [illegible] ומשם לעולם [illegible] ומשם לעולם התחתון עולם [illegible] ותשפיע [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] על [illegible] [illegible] שתהיה [illegible] [illegible] הגדול [illegible] שם
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אשר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] // יה [illegible]
ואח"כ יאמר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (אהדונהי) [illegible] (אנא) [illegible] (איוא) [illegible]
(יאהה) [illegible] (ניהה) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יאהה ניהה ואח"כ [illegible] [illegible] [illegible] (ונלע"ד [illegible]
הסוד והיה [illegible] [illegible] בסוד [illegible] [illegible] יה ואח"כ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ועיד יכוון כזה הייחוד יאהדונהי ויכו' ההוי' ויתחיל וירחיב בע"ה ויאמר מה שנהוג למעלה בתיקון
ה' // ועתה נתחיל ונדבר בתיבות השמות ונאמר שאמת הוא שמדינא
דגמרא לא מוכח שיצטרך לכוין לשם קדושה אלא האזכרות והראי' מ' הנזקין ד' נ"ד גבי האי דאתי
ונקב כב' אזי . וגם הרמב"ם לא הזכיר בפ"ו מהלכות תפילין ובהרי"ף דהלכות ס"ת אלא אזכרות מ"מ
דבדין הבית יוסף בי"ד סי' רעו מדברי הרשב"א שהוא הדין לשאר שמות שאינן נמחקין //
והנה אנחנו מקבלים מהאר"י ז"ל הה' שם הוי' כלבד שהוא סוד הנשמה ולפנים הספירה ושאר
השמות הם כסוד הכלים עצמן וכו' בתיקוני הזוהר הוא וגרמוי חד בהון אחרי הם סוד אלהות כנ"ל
כנשמה עוונו כדברי הה"ר ז"ל נמות ויאות ונתכון לשם קדושה של האזכרות כלו הוא שורש הקדושה
אחרי אבא עוז תין . אך בכל זאת ועכ"ז שאין צריכות אלה הכל בתיבתם וזה שבכתבם אחד
משאר השמות יאמר לשם קדושה אני כותב דהיינו קדושה סתמיות וכוונות . אבל בכתיבת האזכרות
יאמר הריני כותב שם הגדול לשם קדושתו כלומר המיוחדת והפרטיות ואם אפשר שיהיו שם ה'
כנז' למעלה ית' יצירו ויאמר ברוך הוא וברוך שמו בכוונות הידועות לייחד שמו הגדול בקדים .
זאת ועוד אחרת כי יקרא וכתוב מזהר יקום על עמדו ככל סודות האצילות הם בצמירה ויתלבש כיווה
ויאמר קודם הכתיבה ויקרא שמו קב"ה ושכינתי' בדחילו ורחימו ובכל נ"א ואז יכוון בכוונות שנהוג בע"ה והיינו הם
כל הכוונות סדורות ובפנו כלוחא // תחילה יכוון כד' אותיות וגם של י' לסוד יחידה חיה נשמה
רוח נפש עם כל שבכללות עולם האצילות . ב' יכוון יחוד שבכל פרטי האצילות ובפרט ופרטי
זעיר שהוא סתם שם הוי' והוא היה המדבר עם משה . ג' יכוון עוד פרטיות תת' דזעיר שהם
מתקבלת אבא ואימא ויעקב ורחל וגם כי הגבורה יסוד אימא שבה נתנה התורה . ד' יכוון בה'
עולמות הכלולים בשם הוי' והרי כללות הכוונה לכוון בה' קודם שיכתוב השם הגדול כנ"ל . האומנם
לא אכתוב מעולם דבר אחר שאני מסתפק והוא שיש בידינו כוונת כתיבת האזכרות של התפילין
והמזוזות שהוא דבר נפלא לכוון בנקודות אלו יְהֹוָה והוא סוד ד' צבות המרכבה הוד נצח חסד
ונצח והיינו נצח והוד הם יעקב ודוד . וחסד וגבורה אברהם יצחק והוא הוא השם שנתכוון בתיקוני
שתי שבן נקודים כל כוונת השופר כי שבכתב ה' והכוונה הישיבה . והנה אני מסופק אם ראוי גם
לכוון בשם זה בכתיבת ס"ת ולפי מה שאני לכוון בו עניה שעמים . הא שסוד השופר הוא
בסוד אימא שממנה התורה . והב' שנתנה בקול · שהם ד' בקולות · ואמר הרב שזה השם
עם נקודותיו עולה קנ"ב כמנין דין דהיינו ה' פעמים ה' ע"ה . והנ' שנתן תורה ירדה המרכבה
להר סיני . והג' שאמר הרב שהנקוד בשם זה הוא נ"ל אדני שהוא מוח הבינה כנודע מכוון
אל הנקוד . והד' שאמר הרב שזה השם המפורש שהי' מזכיר כהן גדול ביוה"כ . ולפי הקבלה שבידינו
הנה בכתר הכינויים שהוא שם האחרון שהזכיר בעל ברית המנוחה של סוד הוא בכ"ב עשר
ספירות שבבינה/ והנה נ"ל כתיקון ב' שהתורה אינו היא מעולם הבריאה דתמן קננא אימא דאיהו
דנה לה כנודע . כל זה הצעתי לפני כבודכם כי אם שתסכימו בדעתיכם הרחבה ודעתי תעשו
הונח [illegible] ומעיה כיון דברי ואמר הרב לכוון בו בכתיבת תפילין ומזוזות נראה דהה' וס"ת

וכרצון
כב' יתן
וזה יהי'
רצון יאמ
עלינו
ולחבון
אפילו
שהם
סוד
והיינו הם
...והשו
...
נמחקין

והנה אחרי שהגדירו כלו. אחר הויה בנקודות הקמץ בגלות כאשר שבין וכן יעויין הסופר
שאמר ליחדא וכל אחד מגדירו ג' אותיות נקודות אחת לאחת ויעוין כל אחת הטובה
הראוי לה. וגבא ומרוב אותה לא יתחיל בזין העליון וכמו שיתבאר בסמוך ויעויין בתיקוני זוהר הי'
שהוא סוד פנימיות דנוקבא ט"ס דמלכות שכן נקודות במלכא והוא עמיר בכל ועוד יעוין ל' ספירות
אלף פרקין אבא בפרטותיו ובסוד י' אותיות דשם ע"ב ואחד יעוין ל"ב הקנין כנודע בפרק ג'
דשער תפילין. וכל הקבלין לא הם הנקראים בב' כלין דיו"ד ע"ב. היינו יבי"ע ושבלא. והענין שנקבו
אינו בשם סוד החכמה היינו אבא וזין העליון הוא יחוד חכמה דאבא בכתר והזין הגנוז עד
הוא יחוד חכמה דאבא בבינה שלו ולפי שחכמה ובינה הנז' הוא שורש הבירור והזיווג של
כל נוקבא והזין התחתון של זכר ידין (פי' שלוקח הזיך הי' בריך ועשה לו זין דין רומיא דפסיעה
של ו') הוא סוד דעתיקא יותר מחכמה שלו. והוא הנקרא שבילין. וכנודע בפירוש ספרא
דצניעותא והוא הוא הנקרא שביל דין בב' כתשות דיו"ד ע"ב. דעת ועוד אחרת צריך לעיין עוד
בזין זה מ"ש בשער התפילין פנ"ג שנ' עליונותם של אות א' הוא עליונות אבא בזין ובסוד הי' ושם
בזין התחתון של הי' היתה הבינה כלולה בו ע"ב. וסוד הענין כמו שנקבא דזעיר ומשרשת בזין
האמצעי שלו ונתחלת שורשה בסוד פסיעה כי הוא בינה בחכמה והוא החוט בב' עקב דרגא
עמ"ש אמרי רבנו בסוד ברוך שמיה עילאה והוא ההוא שבילין כנודע בספרי הפנימי בטוב
הסבורות אשר ומתון שירותא דאיקרי עילאה דאתי דיקא שירותא דהוא הנקוד הראשון של עליונו/
הבינה וגם כזה יובן מה שאמר בב' אחרי מות דסה ע"ב וז"ל קודא די דעילאה רעיא ואין ולכתר
דאבין וכו' והפי' שנקודה של י' רומז לאין הוא סוד עתיק יומין שהוא סוד ג' תחתוני' דגלגלת
דאדם קדמון וגם אין ואני (וכסוד ראו עתה כי אני אני הוא) והוא עיין נקודות תרה מגלות
ומה שכתב בספר [illegible] אצילות אדם ישראל דומה לו שאני [illegible] נקרא זין עץ החיים ותחילתו
בדרך עקבים. וכזה יובן היטב שבזין י' העליון נקרא עולם הבא הוא עולם אין סוף. ועוד אמר
לכתר י' הוא הנקרא ומעלה שתחתיו. עיה זין העליון ואחר ינתה בזין הי' והיינו לכתר י'
ואמר עוד דאבין ההוא נקרא רעיון ונבין דינו ולאתעברא מיני' ה'. נלע"ד שלא מדבר בגמר
ענין זין האמצעי שבו שסודו באבא מיני' וכו' דהיינו יחוד חכמה בבינה ולא איירי אלא
במדות שתלה בו השתלשלות כי דהיינו זין העליון הרומז לכתר עליון וזין התחתון שנתאחדה עם
אימא והיינו שנ"ד שהוא המשך שורש הבינה מתוך אבא שהיא ד'. ופי' הר"ן וכו' ד'
הוא כד הר"י עדן ונהר יוצא מעדן. ונבין כמשמעו שיובנה ממנו ותנן. אבל אמר ב"ה ו'
ולאתעברא מיני' וכו' ה'. וזה עפני שעיקר אורו הזין הוא דעת של אבא הנקרא שביל
והוא המכונה בקודש זין הנקרא נתיב כמ"ש בב' ספרא דצניעותא. וממנו מתעברת ונעשה
כבנה דשער תפילין וז"ל כהיות הבינה בזין התחתון של הי' אז יצאו להם כב' אותיות
של ו' של העיבור שהם ברא וכרא ולכתר [illegible] בסוד ה' שבים

מתעברת בגיניהו וכו' עד אמרו ומז"ב ב' אותיות וד' נעשה ה' וג"כ כמן ולאתעברא בינה ה'. עוד
אמר בהאי קרא ונהר יוצא וכו' אם יש אלו מעלתם ספר דרך אמת של תראה שם רשם
הרב שלות דפנ"ג ע"א. וגם רשם ויקרא דס"ה ע"ב וראוי להבין ולאישנא מקום זה שהשם יותר
מנהה מקומות שנעלם בזוהר בסוף ונהר יוצא לא שלה ולמדרש סוד נאה והוא מ"ג בכ' יתרו
דפנ"ג. שם זה הנהר הוא יובל. והוא בסוד עניינא שעלם עלמא זה של הקוף התחתון נקרא
יובל שתרנים ועל יובל נשאת שהוין ועל עדן ועכ"ה הביא שם עודסון ונמצא מים הלא המקור
שהם שלו הי' בבינה בהיותה במקומה לא יתכן לקוראו בשם עולם כי המקור הוא [illegible].
אבל השתא ניחא שהם סוף הקוף התחתון של הי' ונכר אדרש שפתן הואסוד של"ו. ואמר הרב
יש"ו לכ' ודהו גם יובל פי' של הלב נתיבות הם בחכמה ואמנם זהם מתקנה יו' ובינה [illegible]
בסוף ראש השנה והיינו יו"כ [illegible]. ועוד [illegible] קוף של י' שנה ב' בח' לוין והב' בח' יודין
טנ"ה ביחוד שם שד"י והנה ג' ווין הם יח' ונמ' יודין הם י' סה' מ"ח סוד יובל. וגם בסוד
של שם יובל מעז שכתב הוא בגלות. אבל עתיד הוא שיובל לחן. אמר עוד שם בכ' יתרו
ובג"כ כתיב יוצא יוצא ואינו פוסק פי' שאינו כמו סוד הבינה במקומה שאעפ"י שהיא
תמיד ביחוד עם חכמה עכ"ז יש בהם הפסק אותיות שזה י' וזו ה'. משא"כ כאן שהוא [illegible] מעדם
עדן העליון והוא הוא מ"ש מאמר באחרי מות בהא כתיב ונהר יוצא מעדן יוצא ולא ילא.
פי' דווקא במקום זה הפסק דווקא שאלו הנפרש על בינה במקומה לכך הלא יצא שרק הוא
הה' הבנין שהיתה נלוה ואח"כ יצאה ממנו. אבל בכאן אתי שהיה שתמיד יוצא מיום לא
שנאצל החכמה. אמר עוד ואי תימא נהר כתיב מאמר והוא הכח מ' [illegible] זו נאי אמאי
דאמר ולאתעברא בינה ה' שאמרנו שהוא סוד וד' של ה' והענה כיון דכ' אותיות וד' הם נלוות
ג"כ כאבא לו מה לא נקרא כמו שנקרא מלאכי הבינה. והשיב הכי הוא ודאי. אבל תרתא
שהם נלוות הבינה שבקוף התחתון וגם וד' ובתרא אתכליל כלא. מהורר נעת ד"ל [illegible]
הנקרא ואמר דנרסינן ובנהרא אתכליל כלא. אבל אנו לא מאות לפי והנ"ה של הנה עו
הארי ז"ל. ואמר של[illegible] שאלו אותיות יו"ד נעלי כל האצי' דהיינו אבא וקוף התחתון אימא
וד' זו"ן ועם ייחוד עולא. ואח"כ מליים בתירוץ הקושיא ואמר אפי' לקמי' ההוא נהר ונו'
לומר שאין להקשות והזכיר מענין וד' בכלי הנפרשת מפני שחוץ אימא שהיא נלוית הקוף
הי' שהוא עם אבא. היא יוצאה ממנו וכדה והיא לקמי' אבל ב' הבנים זו"ן אין להקשות ואבא
שהוא עדן אלא ואימא שהוא סוד הנהר מפני שבהיותם נלוים בוד' של י' [illegible] היתה יונקת
אותם ונכללו בהדיא שבהיותה בקוף התחתון של י' אז יונקא לב' אותיות [illegible] עלה אתכא
אתעברת בגיניהו והוא מ"ש בזהר הרבילין שבהיותה במקומה מתעברת מהם וכמו שכבא
ואח"כ ואפין להו לעשה במקומן וסוד זה נרמז גם כן באדרא זוטא דף ע"ב. וזה ונהר יוצא
מעדן

מעדן מאי הוא עדן גניזה עילאה (פי' דאמרי' שהוא סבא) ודא"ו והבקעות אות הג' דא הוא י' ·
(פי' י' פשוט ועם ג' מילואין ג"ן) ושם יפריד והי' ד' ראשים דא הוא ד' עב' · ונקיבה דאי עדן הוא
י' פירש הנהר דאנו כי אוא עובד כנזכר שהיא נקודה כו' והרי זכו' עלי' להא כרוך הוא · אמר
עיר ולכתר ה' בגוונא דא ה' פ' ד"מ · והענין כמה שנזכר למעלה שהם סוד נ"ב שבוד ולהיות
אבא זכר אם כי נורם הו' ד' · אבל באימא דאיהו נוקבא מערכה הד' היא העקבה על הו' · ואיזן
בנין תחת אוא' נורם הו' ד' יש כנה כ' פירוש' ושניהם נכלל הא' שבי' ובדה יש סוד חוב כנ'
וה' שהוא סוד ד' הרי אוא' ותרין בנין והוא ייחוד שנ' לחכמה בינה ומן עולה הראשון שנתבע
ביוד עוא · והפי' השני מש' הרב שאוא עלאין נחתו ביוד דהיינו אבא ואימא וה' הנס
תבונה שסודו ב' וכו' וה' ולפי שהעקבה נזכרת גם הת' קדם · אמנם הה' היא עוה"ב · ומבין
שבפנים היא והיפך מן הראוי וה כי צריכה היא להתהפך מתוך לשה ואז תהיה בת ני
מאיש ונקחה זאת · עוד אמר כתר דאולידת אפיק בן זכר ושוו' וקמו' · ידוע שתחלה זעיר
עולד בעי' ונ' · ואחכ' הולך וגדל כפת המוחין שמקבל מאימא עד היותו בגבורת השלמה בכלם
דמוחין דגדלות והוא בן זכר שמלא חוג · ואמרי' העקבה שאין זה אוא גבורה ונשמתה ויום נפי'
חדשים דאימא השתבשו' אחורי זעיר כנודע נכמה נקודה והיינו ושווי' וקמו' ופני' מש
ובעי · ותרתב י' פי' ך' שם בב"כ ראשון מה שלא היה כן עד עתה שהיו' נשועה כלא ראש
בזמן היניקה והאי ירית אחסנתי' וכו' · היינו חכמה ובינה ותרין חולין חוג' שאז זו' ספירות
בשלימות ובסוד הנז' כס' שעות דש' כל השבוע הבאה ליעקב שום שהיות כל מדות זעיר
כסוד וי"ו מש' במאמר הפליגו של אברהם אבינו ע"ה הריהם י' וי"ו והוא ס' וגהו' כי בראשון
היינו יב' והרי ס' שתחלה שהי' בבחי' היניקה בבחי' ו' כלא ראש בייש ובו' שהוא ו' אלה
תולדות ואחכ' ניתוספו לו ד' מוחין שכל א' מהם כלול מי' נבד' כדרוש הנילות ודבר הוא י'
ועם אלו הו' הרי בן י' והנה נזכר למעלה שאות ו' במילואה ג' גן · הוסיף על זה רבוי אותיו'
העיקר על המילואן שלהם · שהם וי"ו ואו וו · ואמר וס' יו היא ב' נב' או הוא מב' · ובה'
הוא לו' הרי גן ע' עב' וו' סך הכל רנ' שהוא זכר והיינו בן זכר · ומיני' אתבן כרתא
אומן הבשא הבשוש · ואר שנם ירצון אל הפסיעה שבסוף ה' והרכנ' עוד יחוד ג' אל
כל ד' בחי' הויה ה' שהו' אוא' והו' זעיר ובפסיעה עולמות תחת היסוד שלו · ועל דא בעי ו'
ומתב ונבר וה' נתרא דיינא ולכתר שהוא בסוד התעלמות עד תרוהי דוכנא ששם סוד
ו' שבים כנודע · וכן אמר בזיקרא ד' עב' ים האי עלמא דשלמא כלא דיו' והוסיף הבב ד'
ה' בה נקודותיו רזא דתכלת ועל הו' ומשיך קו ונתהיה ד' שהיא רחל ואחכ' ימתק ו' זעירא
בתינה שהוא סוד עיבורה על היסוד נמה דהכל נדמאה וכל הוא האמור כב' ויקרא
דיא שנרש בסוף כס"ז ולב סיום והא אוקימנא עלי · ואמרו ולאחר אחרי סוקא הנ'

שיש חילוק גדול בין המזרחיים ומה שאמר בב׳ ויקרא כי טעם ומדע סוד הגדול של נהר יוצא ·
ולכן שם בזוהר אמר : כמה דאיתמר · ועוד הודיענו סוד תרין בנין דיוקין והון אימא שהוא ב
בגלותה בקו התחתון מינקת לכד · ועוד גלה לנו עוד אחרת כלל · דהיא ז׳ · גם רמז לנו סוד
דשווי לגמל׳ כסוד נה׳ חדשים והוא כענין סוד גדול והבין מה שלא מצאתי בשום ספר והוא שאם הד׳
אותיות הוה הם סוד ד׳ פרצופי׳ ומה יורה כמוה כל ד׳ אותיותיו כוללא ו׳ וה׳ נוקבא דזעיר
כחדא אלא וה׳ ומשה ואהרן יחדיו · אם מדע הרבה מזה וכן תבין הסוד

ועתה אלך ו... ופרש מאמר ויקרא באה׳ יה׳ ... נלמד עוד כמה חדשים ומולי ... בנין
דחכמה ופינך ה׳ וכל ... כי בטעם אמר דחכמה ופינך ה׳ ולכן אמר יאפיך ה׳.
וגם ומה נגלה הדברים ... והקדים מה שכתב בספר אדם ישר והענין בקיצור שהוא
עילאין עלאין באות יו״ד ... בינה · דהיינו ה׳ תבונה נו׳ של הגלוי ישראל סבא ו
והיורות ... · ועוד אקדים מה שכתב שם בדרוש אות הגן שאות ה׳ סודה
ד׳ ששה ... ו״ד של יוד ושהד׳ סודה ד׳ מוחין דתבונה והוא סוד ... דתבונה ולפי שאחז׳ ...
... אותיות נר׳ · ולכן ... אבל אין ... אותיות
נר׳ אלו הם ... ושהי׳ בעולם הה׳ הם סוד חכמ״ה דתבונה וסוד ישראל סבא עכ׳ · ומתוך ב׳
הגדלות אלו יתבאר שכמו שהי׳ שהם אוא׳ עילאין ... ישראל סבא ותבונה ... הוא
באות ישראל סבא אף ... עולם הה׳ עיקרו חכמה דתבונה באור ישראל סבא המתגבר על
הה׳ · ... כמה בחי׳ חכמה · הא׳ יוד ... יחדיו חכמה שהם ... ד׳ ·
הב׳ חכמה דתבונה · הג׳ אור ישראל סבא שבחכמה ... אלו ... אמר חכמה אפיך
הה׳ · ... שהיא ... ונעלמת בתוך הה׳ ולא ... ועלאין ...
הם סוד הי׳ של העולם ... ורמז ענין גדול והוא מה׳ הרב שאחר ... הה׳ ...
הי׳ בעיגול ... עלון הקולמוס ... והסוד הוא האמור ביאור התפילין
בסוד דכף ... ישראל סבא ותבונה מתלבשים זה בזה ... רישא ...
נמצא כי ישראל סבא יוכלו תוך התבונה וכן ... ולפי אפילו ... הי׳ ...
שאינו נראה כאמור ... ונהר יוצא ... תמיד · ועז׳ ... בקו התחתון של י׳
וזהו ... ד׳ כמה דאיתמר ... דלא ...
ועלאין ובס ... גם כזה יש הסוד ההוא בעלמו ... הוא כמו שפי׳ הרב ז״ל
הה׳ באידרא ... דחכמה אב ובינה אם · ובמאמר ... אחר ...
ונתבאר ... ישראל סבא ותבונה והכי פי׳ בטעם ... הי׳ ...
היותר ... שהוא ... של ה׳ התחתון ... כמה בחי׳ של יוד ... והוא סוד הי׳
של עולם הה׳ · האמנם ... של ... ולפי מאמרים זה ... נא ובני
נבודק

קכ״א 37

בכורים הנמצא כמוס עמדי נר״ו אפיקה בהאי גוונא פי׳ שקה רמוז יה׳ שבאחורי הה׳ יש
י׳ נגד יה׳ והוא חכמה בבינה · וההוא נהר דנפיק ר״ל ההוא הרהור של הה׳ שהוא מחכמה נפיק
בינה · ומה שאמר מסיטרא דאבא נפיק פי׳ הוא המתפשט הד׳ כנגד י״ק שהוא הו׳ רמוז הב׳
שבקוצו ובהיות שזהו הו׳ דנפיק כו׳ וכו׳ אמר אחיד בי׳ ואחיד בהאי נהר //
והריני עותק בדרך זה פי׳ טטבת השם קחלה ל״ ואחכ זין האמצעי ואחכ זין התחתון
(לא הזכיר זין העליון שזה פשוט אלא תירוש זין האמצע׳ וגם התחתון כדרך הי׳) ה׳ ראשונה
תחלה יתעלם י׳ ואחכ יתפשט הגג של הה׳ ואחכ ו׳ אחר ר״ל של התפשטות הי׳ · ואחכ הו׳
שבתוך הה׳ ו׳ שלם תחלה כריך ומעביד ירותא דאוא ואחכ התפשטות הו׳ · ה׳ אחרונה של
שם תחלה יתעלם ו׳ ואחכ התפשטות הגג ואחכ הו׳ שבתוך ה׳ עכ״ל // ובמה שבבך ה
הקדמתי · יובן הדברים שהרי הד״ל הוא סוד ד׳ מוחין הי׳ חכמה דתבונה הגג התפשטות החלה
אל הבינה ע״י דעת העליון שבין חכמה ובינה ו׳ של הד׳ הוא הדעת הטו״ל חסד וגבורה והוא
אחוז ומשה בין חכמה לבינה ולפי שגם שורש זעיר לכך קראו בשם בן והו׳ שבתוך הה׳ הוא
סוד ו׳ קצוות דתבונה · ומה שאמר עוד בזוהר ומסיטרא דאימא נפקת בת דאיהו נהר תתאה
נלע״ד שרמז טונה אחרת שבבך הזכרנוהו דהיינו שאחר שנגמר ד׳ של הה׳ יטון מיד שהוא
סוד המלכות שלתחתונה יוצאת מגר אימא גוברת על הוד שסודו זעיר וכנגדו ומורו שהוא
סוד נהר תתאה הוא מה שרשם הרב ז״ל הה׳ ויגהל דרו׳ שגם עפרה בסוף ונהר יולא גם
על ה׳ תתאה · והענין הוא במה שידע בסוד נטיבת ה׳ אחרונה דהיינו ו׳ תחלה שהוא
סוד תת׳ זעיר שבו מסתיים יסוד אימא ומתפשט יסוד אבא עד סוף יסוד זא׳ וזהו
המשך הו׳ וראשו ו׳ זה נמשך האור ויוצא ומתר רחל וזהו מש ונהר יוצא מעדן הוא אבא
המתגלה גם שעב היא של חכמה תתאה ואז הוא מרות ו׳ כמו שהיתה בתוך אימא
וכמו שאמר לעיל בגוונא דהאי נהר דנפיק מן י׳ פי׳ מעוף ה׳ ראשונה · ומה שאמר והאי
בן אתמשך וכו׳ ר״ל שורש זעיר שהוא בדעת התבונה אתמשך שמתפשטו׳ החו״ג בו׳ הבנין
שהוא ו׳ קצוות דתבונה ואז היא מקבלת טפה שראלפכא שהיא מתפשטת וגו׳ של
ואז נפיק מיניהו וכו׳ והשאר מבואר במה שהקדמנו רק שב׳ בסיומא דמלתא ו׳ הרי בן ד
דנפיק מיני׳ ותרא הוא ו׳ הבנין של ה׳ אחרונה שהוא סוד העיקר שמקבל מזא׳ ·
היולא לעולמות התחתונים · והרי דכעובדא דאימא כך עובדא דברתא //

מעתה זכינו לדין ולעת אוכן נטיבת ה׳ ראשונה שהיא י׳ תחלה ואחכ ימשוך ממש
ממנה את הגג והד׳ שלא יתעלם הגג של ה׳ כסדר סתם נטיבת כל האותיות
שהוא כהמשך ממאל ולימין אלא להיפך פי׳ שגם זה ימשוך בתחלה דגמה מן גוף הי׳
מימין ושמאל אבל באופן שישאר עדיין גוף היוד בתחלה שזהו ממש יולא מעדן דאימא ימשך
ממאל

משמאל ומין יונא עד לשמאל · ומינה חולה וחוליה להפריד אפילו יגע הגג מן הי׳ כי צריך שעושה
פירוד כי איך יאמר אח״כ שהוא צריך שהי׳ אם הוא נפרד אלא מאי דאמרת איהו כקירא דשולטא
ומכללם של דברים ומדין שיש ב׳ שונות בהמ׳ הנ״ל ה׳ ראשונה

השונה אחת תחלה והה׳ שהיא סוד תנה דחב״ב כייחוד אור של האם ואח״כ יתחיל ברקות
חלות המשך של הגג מגופו של ו׳ ממש ומצד ימין אל השמאל · אבל גופו של גג לא יה׳ דבק
אלא כעין שאר אותיות ויכוון לבן לקיים התבונה בהמשך הדעת העליון שבניהם בין חו״ג
ואח״כ יכתוב ו׳ הר׳ ולאורך שיה׳ ראשו ממוצע בריבת אורך הרקות כדי שלא מן הי׳ ומן הגג
ויכוון לדעת של התבונה חסד וגבורה ואז כשיכתוב ד׳ יכוון שהוא סוד ד׳ מוחי התבונה שהיא
ולאה עמה דבינה ותפיסת ד׳ דספירות/ תפי׳ דנקודת רחל שגם היא מרתה כנ״ל דז״א
ובפירוש ה׳ו׳ פנימי יכוון שהוא סוד ו׳ קצוות התבונה שהם יתפשטו החוט של הז״א והרי
שונה אחת שהיא שתם · ואולם עדיין צריכין אנו לדעת מה שכתב בעלמות שמורים
שהוא מה שכתב ומעלתם הרב החסיד מוהר״ר יעקב צבונה · אבל תמהתי על הדין שלא
העלה בספרו סיום דברי הרר׳ חיים וויטאל ז״ל הה׳ בשער התפילין · ובוודאי שהם דברים
חמורים והבינם דל קודם יכתוב שרות · ואח״כ ישלים צורת הה׳ כי יתפשט קו ה׳ ואורך
קו א׳ לרוחב וקו ג׳ תוי ומשמרה זה׳ נבוה נמצא כי אותו/ קשורה בה׳ והנה ג׳ קווין הם
חד׳ חסד נצח גבורה הוד תת׳ יסוד · ואלו הו׳ הם כלולים בג׳ הקווין שבה׳ מתפשטו׳ ויוצא
מן הי׳ שבקין זוויות הימינים · ובוודאי שאם כמהררי׳ הי׳ חאה סיום דברים אלו לא הי׳
פונה לבקש שונות אחרות · גם מעלתם תראו שלא יש צורות תמתנ״ל כמו שבקשיותם
עליו אבל זה ראוי והבין שנראה כבי׳ שמה שאמר קו אחר ולאורך הוא עקב דברי הזוהר
ויקרא · ומיד מענין שונות הג׳ קווין שכתוב לך אני אומר שרות ה׳ מספה בכמה ושנה
את דבריכם שלא חש הרב לבקש אלא שיעשה ו׳ של העוקץ תחלה · ואח״כ סתם
דבריו בכללות שאח״כ ישלימנה וכמו שכתבתם שגם אני יש אורך הואו ושם · והרב
לא חש לפרש ענין הגג מפני שסמך על מכאן שיראוהו בכו׳ כמה מקומו׳ בזוהר
ויבין מה שהוא ז״ל פירש בכמה · ומ״ש בעל מ״ש ותזהר שאין שונות שינה הדין נבררת
וכו׳ הוא לשון הרב ז״ל ואין השונה נבררת ונקרי כי מפתי יאמין זה שתהיינה הויה
אותיות כלי צורת האותיות המסורה לנו מסיני אלא וודאי נברחת דקאמר היינו
בשונר שפירש׳ שבין הגג ובין הו׳ הימיני אחורים ברקות כנ״ל שכבר יש ב׳ צורת
ה׳ גמורה אלא שהיור מתגלה בה יותר מאשר הדין וכן הוא מבואר בשער התפילין שיש
בידי · אך בספר עמק שמרים שמעתי לא מצא אופן והדפים צורת אלא בבירור
גמור ואינו רוצה לחשב שהבין הדברי׳ בבירור גמור וכן מן דין איך ישלם על הדעת

שתשורנה נפרדות ממש דאז בעולות נעמה ורמה חכ׳ סוגל׳ האחת שיש בה הין של הויה
בכור העולות ובכורי ג׳ ההין דב׳ אלה׳ של עזיבתה׳ ונפערבם . אמנם עוד לא יבואו ידי
חובתי אם לא אפרש ענין הג׳ נוים ואומר דהתם נאי הרב על הב׳ שרבע משלשת ונער׳
ושאר ההין שאו תרשנו ומה שפרשתי בזה שאמר בזוהר דיניקא ולא אתפרש לעולם׳ דהיינו
מעונפות מן זעיר והוא כסוד אלה׳ אבותם . בהן ויענק׳ יתן יתן וכל שיבא העונפים בזעיר
שנקרו גם הוא ו׳ נצוות כמדע׳ עסוד נה׳ חדשים דזעיר מבפנ שחננה נעשה חכמה ובינה דעת
ונה׳ נעשה חכב׳ ולכן כשעבר הקולמוס והשוותה ושאר ההין יתחיל מן וזין חסד עלה וכל ..
והוא נכון ואמת . נמצא ואתן שב׳ שמונה הם בה׳ ראשונה ב׳ בכלות יחד כנז׳ ואחר
בהשוות ההין

הא לכם דרעו כדירים . עתי והתה אשראתם שונך . ומאשר יול והיות מנוקים . שדי
נעם שדים נעמך ונחרו כאשר תפשתי בנוינך . בחורים ובסקך . בה׳ אלה הנבך
העמוקך . כי הם ודעתי כפולות עמך . ואתם הדביקך . בה׳ אלי האלך ומעוך . שיתו לבבכם
אמין ובעכם חזקים . והייתם ואחרים אדוקים . להוליכו ומוראלה מחמדי העינים . וכל
עוז היו מחזיקך . אלה החוקך . דברי האורי ותלמידו הרחו העתיקך . הנחמדים מזהב ומפז
רב ומתוקך . ודעי איפה אחים ורבים כאהבתם אל . ולרוחי חשוקים . כי הוא גשמות
ספריהם ושמות ספרי החלוקים . וגם שסופרי מתבנם בכאן אינם בדוקך . בנויתי ויהיו
כל שעשועי הנפש׳ בעתיקך . וגם ולו שבם הטוב נעתקים . הוא נבחמיו בכל סדר ׳ זמנך
נפרקך . יבולכם מעל נרה ודחוקך . ומהרבה הוות נזיקך . אשר עד הנה אחריכם דולקים . יתגיך
עונכם יעמיד וינך . וימן אתכם דשנך מכונך . נוזמי/ ומפיקך . הון ואושר דרעי ידיו ה
התבונך . ובכרמל פירל זהרי הנשיקך . וכעת נהרי נפלי ה׳ ינעך . הוא יעתר וקוו העמוקך
ויתיר האסורל כביקך . הנתונל והנמנך . ויזכה לראות בני המקרב רחוקך . ויוצא את
במחול משחוקך . בחובל ובינוקך . כשובך את שמחת נאפיקך .
תם ונשלם יצא סדר עולם יאמר בספר שנתשה ימיש ידלא
נה דברי בן נפש ולבבי עוקך . אשר חכמה ותבונה למאים עמך . ורעיונן כשערי אהבך
דובקך
משה בלאמר מרדכי זמתן ק׳ הה׳

פרק א'

נבאר זה שכתבנו בפ' הקודם וביאור שני דברים · הא' הוא להמשיך כח הדיבור · והב' להכרית כח החיצונים · והנה נתחיל בראשון ונבאר בו קצת שני יחודים שיש לזה · הא' הוא מ"ש זכה האדם אל איוב התעוררות אחר שאמרו המדברת שאין בו כח והוציא הדיבור מן הפה אל הפועל קודם שיעשה היחוד יעשה זה היחוד תכוין בשם אהי"ה הפנים אלו בג' מינים מילואים אשר הן שהם ביודי"ן ובאלפי"ן ובההי"ן ושלשתם בגי' תנ"ה ותצרף עמו האחוריים פשוטים של אהי"ה ג"כ שהוא א אה אהי אהיה שהוא בגי' מ"ד יהי' תנ"ט ותכוין להוריד התנ"ט זה אל הלשון הנקרא יסוד ג"כ כידוע והיסוד של צבאות ולכן תוריד אלו התנ"ט של אהי"ה בשם צבאות שגם הוא בגי' תנ"ט זה ותכוין כי שם צבאות הוא בלשון ושע"י זה ימשך דבור עליון בלשונך

ייחוד השני

הוא זה שקודם שתעשה הייחוד שתרצה לעשות תעשה ייחוד זה תכוין בשלשה שמות אלו אדנ"י יהו"ה אהי"ה ותשלבם יחד שלשתם מטה ומעלה כזה א"י א ד ה"ה נו"י יה"ה · ואח"כ תכוין לשלבם מלמעלה למטה כזה יא"א ההד"ו יונ הה"י · ותכוין בהם היטב ואחר כך תעשה הייחוד שתרצה לעשות

ונבאר עתה דרך קצר ג"כ איך תכוין לעשות יחוד כסדר
הזה תתחיל לכוין בנפילת אפים אחר תפלת ערבית כנודע תפלה זו
ותאמר יה"ר מלפניך ה' או"א שתעלה עתה ע"י עת רצון העליון · כי כ
כבר ידעת כי אז מתעורר הרצון העליון אחר חצות והוא בפתחא דמצח אשר
במוחו נמצא יסוד דעתיק כנודע ויש שם בחי' זווג כמ"ש בסוף דבריו בע"ה ·
ואז תתבודד ותער עצמך ותפנה מחשבותיך מן העה"ז כל ענייני · ואז תכוין כאלו
אתה רואה בעיניך ג' שמות הוי"ה במלוי יודין דע"ב די"ג חוורתא דרישא דאריך
כולם · ותכוין להמשיך הי"ב יודין אשר בהם עד מקום י"ג נימין דשערי דאריך
כולם ותוריד אלו הי"ב יודין לברך ולעשות שם בחי' י"ב נימין דשערי · ואח"כ
תכוין להמשיך מאלו יודין הי"ב יודין שנשכבו לפה ולמטה · ותמשיך מהם עוד י"ב
יודין אחרות ונעשים נימין י"ג ובה נ"כ י"ב יודין וכלולו בה כל הי"ב יודין הראשוני'
אח"כ תכוין להוריד ולהמשיך את הט' ווין שבי"ב חוורתא כולם · עד מקום י"ב
תיקוני דיקנא הראשונים באופן זה תתחלה תוריד ג' ווין שבהוי"ה ראשונים עד
שם בדיקנא · ואז שם תכוין בשם אהי"ה [illegible] אשר בחיוורתא
(נקי בוו אחת) ותחבר יחד ג' ווין אלו שירדו עם ג' הה' של אהי"ה שהיא
רביעית והתחתונה אלהם · והרי נעשו ד' תיקוני דיקנא הראשונים · וכן
תעשה בג' ווין שבהוי"ה השניה דחוורתא דרישא עם ה' של אהי"ה השני אשר
בדיקנא והם ד' תיקוני דיקנא השניים · וכן תעשה בג' ווין שבהוי"ה ה
השלישית דחוורתא דרישא עם ה' של אהי"ה השלישית אשר בדיקנא השלישי'
והם ד' תיקוני דיקנא השלישים · ולעולם תכוין כי הה' של אהי' היא הרביעי'
אל הג' ווין העליונים דחוורתא · והרי נעשו י"ב ווין בי"ב תיקוני דיקנא ·
אח"כ תכוין להוריד מאלו הי"ב ווין עצמן אשר הם למטה בי"ב תיקוני דיקנא [illegible]
ותוריד מהם עצמן י"ב ווין אל תקון הי"ג העליונה אשר בו נ"כ י"ב ווין וכלולו
בו כל הי"ב ווין הראשונים · אח"כ תכוין להוריד הד' דהוי"ה הראשונ'
דחוורתא ד' נקודות אל הד' יודין הראשוני' של הי"ב נימין שירדו מאותם הוי"ה
עצמה כולם · אח"כ תוריד הד' דהוי"ה השני' ד' נקודות אל הד' יודין ה
שניים של הי"ב נימין שירדה מאותם ההוי"ה עצמה כולם · אח"כ תוריד

דלת

דלת ההוי"ה ה"ג ד' נקודות אל הד' יודי"ן שלישיים שירדו ואותה ההוי"ה עצמה כולה והרי
אח"כ הוריד נשארו נקודות י"ב יודין שבי"ב נימין · אח"כ הוריד ואלו ה"ג דלתי"ן עצמן
אשר לעלה בג' ההוויו"ת דחוורתא דרישא הוריד אותם הנקודות אל הי"ב יודין הנעלמין ב
בנימין הי"ב ע"ד הנ"ש אל ד' ראשונים לד' יודי"ן ראשונות · ואל שניות לד' יודי"ן שניים
ואל שלישים לד' יודי"ן שלישיים · וכבר נתבאר לעיל באופן הנקודות איך הם בכלם
אח"כ הוריד אל ה"ג ההי"ן הראשונים אשר בג' ההויו"ת דחוורת' הוריד הנקוד' של הי"ב
ווי"ן אשר בי"ב תיקוני דיקנ' ע"ד הנ"ל · בנקודות היודי"ן שהוא ה' ראשונה דהוי"ה ר
ראשונה אל הד' ווין ראשונות · וה' ראשונה דהוי"ה שנית אל הד' ווין שניות · וה'
ה' ראשונה דהוי"ה שלישית אל ד' ווין השלישיות · ואח"כ תכוין ע"ד זה והוריד
אל ה' ההי"ן השניות של ג' ההויות ותוריד נקודות אל הי"ג ווי"ן שבתחלת הי"ג דדיקנ' הנק'
הנ"ל ע"ד הנ"ש זה · אח"כ תכוין בטעמים זה ע"ד הנקודות להוריד טעמי הי"ב
יודי"ן הראשונים אל ה"ג דלתין · ואח"כ מה"ג דלתין עצמן להוריד טעמים אל י"ב יודי"ן
דנימין י"ב · ואח"כ מה"ג ההי"ן הראשונות ·
טעמים אל הי"ב ווין הראשונים דדיקנ'
ואח"כ מה"ג ההי"ן שניות טעמים אל י"ב ווי"ן
שבתיקוני י"ג דדיקנ' · ואחר שהמשכת כל
זה צריך לכוין כי אותם הי"ג נימין שהמשכת
שנמשכו מהתשובה הם ע"ב פנים ואח"כ

הקדמה ע"א ואמנם סוד ה' ראשונה
יצאו הטעמים מאותם בחוטם כנודע
ואות ה' ראשונה שהוא מקום יסוד
נתפרו הטעמים · ואח"כ נמשך
עוד לעשה תוך רוח דחי' ·

כנגד לעיל למקום ע"ב הפנים זה ולצדדים דרך צדדי הפנים ולחברם עם פאות
הזקן שבצדדי הפנים · ויהיו עתה ב' מעלות א' לצורך הארת הפנים דאריך
אל דיקנ' דילה · גם שיתקשר אלו הנימין בתיקוני דיקנ' דאריך כנודע ויאירו
בהם אור עליון גדול ויתחברו היודי"ן של הי"ג נימין עם הווי"ן שבדיקנ' ו
ויאירו בהם · כי הם נקודות מלכים בנקודות עצמם · וטעמי היודי"ן ש
שהם זכרים יתחברו עם טעמי הווין שהם נקבות ויאירו בהם · ואחר
שהמשכת אור גדול הזה תכוין להמשיך אור יותר עליון מכל זה · והוא
כי הלא ידעת כי ג' ראשונות שהם כח"ב דעתיק לא נתלבשו כלל בבריאת ד
דאריך

דאריך רק נשארו בסוד אור מקיף עליון ומבחוץ . ולכן תכוין עתה להמשיך דרך זה אור
גדול ובינה דעתין עד הזנחא דאריך ובחוץ ויאיר בזנה ההוא השער מזה הדיקן כנודע
והנה הדעת דאריך הוא שם במזלא דיליה כנודע . ובדרך זה הדעת דזו"א אשר
נגד זנחא מלוא יסוד דעתין כנודע . ואז ע"י אותו אור הגדול הנמשך ובינה
דעתין עד זנחא דאריך בחוץ ותעורר נ"כ היסוד דעתין אשר בפנים וזנחא ו
ומוציא אורו הגדול מבפנים לחוץ ומתחברים שם ב' האורות הנגלים בחוץ בזנחא
דאריך . ואז תכוין להוריד האורות אלו עד למטה בזנחא דזו"א נ"כ ומאיר שם אור
בזנחא
גדול . ותמשיכהו עוד עד למטה בנוקבא אשר שם דינים רבים כנודע במדר'
רב ודוש' ואז ממירין עם אור גדול והדינים אשר עם אתכפיין . ועי"ב יומשך
האור ההוא נ"כ עד עיינין דזו"א שם נ"כ הדינים ויהי' רחמנות מהם כנזכר
במדרש ואז יהי' כמ"ש [redacted] עינינו והסתכל למעלה בזנחא דאריך כנודע באות
במדרש ונקב' אורגדול משם . והנה עתה מה שצריך לכוין בהורדת האור
האלו דרך הזנחים כנודע כי מופיע עליך אור גדול שהתגלה והעינים זה נתגלה
הוא באופן זה . כי ראוי לך לדעת מה שארז"ל בגמרא בברייתא דמעשה בראשית דר'
ובמדרש דר"ע . כי הקב"ה חותם את עולמו באהי"ה אשר אהי"ה ובמאור העינים
כך הוא . כי הנה שם אהי"ה מורה על העלם והסתר דבר כי כן צורת אהי"ה לא
אהי"ה לעתיד אף שכרין איננו הוי"ה ואיננו מתגלה . ובס"ה דבא להעלים ה
האור הגנוז בלי יתאחזו בו הרשעים ויבינו בו סתרי תורה ובפנימיותה ע"כ
חתם עולמו וגנז אורו בשמות אהי"ה המורים על העלם והסתר המורגש ובזה
נפתחו שערי שערת החכמה ולא יובע רק לאותן שיפתחו לו מן השמים והנה כנגד זו
הוזכרו נ"פ אהי"ה בפ' שמות אהי"ה אשר אהי"ה כי תאמר אהי"ה שלחני אליכם .
והראשון הוא בבינה דעתין לפרש מבינה דעתין אור החכמה דעתין הנעלם
תוך הבינה . ואהי"ה הב' בזנחא דאריך להעלים החכמה דאריך אשר בפנים
ואהי"ה הג' בזנחא דזו"א כי תרווייהו מתחברין הוויין כנודע . ואמנם
אחרי נ"פ אהי"ה דפ' שמות הוזכר שם הוי"ה אחרי"הם כמ"ש ה' אלהי אבותיכם
שלחני

יחוד כשאדם

שואלים עליו מצוותיהם שהוא שו'
סה' ונחשב כי מצוותיהם הם אותיו'
ז"ו ות' דבור ויקבא צריך לכוין בה

אל תמיד ובפרט בעת שעוסק בתורה אל יזוז מעיניו ובזה לא ישלוט עליו
ולא יגרה בענין יצה"ר · והענין הוא כי שורש הדינים הם אדני ואלהים
בסוד הגבורות שהם נער ומצפץ כמרע שהם ב' מיני אלהים דכר · ומצפץ
אדני נקבה שנר ואלו הם שורש אל מציאות הדינים ואלו הם תי' דינין הנ'
הגבר ואלפים · כי הם השערות ולא תלוין רק הם כנגד ורחוב הפנים
ואינם תלוים במציאות · והם בין תי' ח' ויג' הם הנעלם מצוות העליונים ·
וב' שמות אלו הם בגי' קס"א ונזכרים הוא שם אהי"ה דההי"ן שעולה עם הי'
אותיותיו קס"א כמנין אלפים · והנה זה השם הוא תיקון הט' הנקרא
ואלפים ונקרא כן עש' ג' שמות המתחילים בא' שהוא אהי"ה אלהים אדני
ואמנם סוד הדבר והכונה היא לכוין והצריך לחבר חסד שהוא הגדול
הח' שהוא הוי"ה במילוי יודי"ן כמנין חסד ואמ תשפיע אור ואלפים
שהוא תי' הט' והוא שם אהי"ה דההי"ן ועולה קס"א עם הי' אותיותיו ·
ואז תכוין והצריך אדני אלהים הנעלם מצוותיהם והם בגי' קס"א גב' ואז
תשליך במציאותיהם כל חשבתם שהוא תי' הט' והוא שם אהי"ה במילוי
ההי"ן ועולה קס"א עם הי' אותיותיו · ואז תכוין להמתיק אדני אלהים וכו'
עד תיקון הט' גב"ה אל אלהיך · ואז אותם המאות שעשה האדם אף
אותם הנגעים שברא הם יורדים במציאותם יום ויום ונחה אינם עולים לפני
שפבי שורש שרשם שהם אדני אלהים ואין הם נפגעים בהם · ואז
ואמנם בוודאי שאין כח החטאים הנבראים ע"י האדם שראינם מתערבי'
בהם כיון בראש עי' העין · ולכן בהגיעך אהבה אל אבו ונגה גדו הוי"ה
שהוא אהי"ה במילוי יודין שעולה גב קס"א כי תכוין אז להעלות אות
ניצוצות ולנגותם ולהוציאם משם עי' עם זה וזהו ונגה לשון נגוי הכינוי אז
העופרת · וסוד שמות אלו יהיו תמיד לעיניך ובפרט כשתעסוק בתורה

התיונים בנמצאתיך במורך שהיצונים חזיקו והתגברו עליך [illegible] ·
ובפרט אם אותם בעת השנין שיפות הזרע יהוועות בחיצונים כי אז
מעכבים ומתגברים בך ·

גק"ח

42

יחוד ג' ראוי לכוין ולדעת ולהעריך כאלו הוא עומד ובטל האצילות הקדוש · כי הלא
בצלם אלהים עשה האדם · ולכן בפרט בזמן התורה והתפילה הוא
יותר מוכרח וביזה תועלת ותענוג תפלתו ותורתו · כי ע"י יכול לעורר
העולמות עד שתחול קדושה עליונה בו · כיצד יחשוב האדם
והכין ראשו כסא אל שם הוי"ה בקמ"ץ · וב' עיניו הויה חו"ב ב' הויות
פת"ח צר"י · וב' זרועותיו סגו"ל ושב"א · וגופו בהויות חולם ·
וב' ירכותיו חיר"ק וקיבו"ץ · ויסודו בנקוד שורק · והעטרה הויות
בלי נקוד כמוזכר בתי' :׳׳ ויכוין כי אדם עם ס"ג בגי' אז"ן חוץ
מה' אחרונה ועש"ו · ואולי עם זה שירגיש לפעמים איזה קדושה למעלה
בתפילתו · גם חוט"ם שלו בגי' עם ס"ג כי כך הוא בגי' ואולי יראה
איזה דבר קדושה · גם בפה שלו ס"ג וק"ב אותיות ה' מוצאות הפה ·
ואולי ישיג לרוח ה' דבר בו ומלתו על לשונו בעת תפלתו · והכל
תלוי כפי שוכם כוונתו והתדבקותו · ובסוד השמות אם הוא ב
בעשיה · יכוין לה' הויות שמשלבים עם אדנ"י ויכוין שהם
במלוי ההי"ן · ואם הוא ביצירה שהוא מ"ה ואילך יכוין ה' הויות
דמ"ה · ובמוצר שהוא בבריאה יכוין לה' הויות דס"ג · ובאצילות
ושם ע"ב · וכן אם הולך בשוק ע"ב ראשו גם נצח הוד · וכשמסתכל
באיזה ענין יכוין כי עיניו הם חו"ב · וכן כיוצא בזה בכל פרטיו יכוין
כאלו הוא כסא קדושה עליונה ואין ספק כי אם יתנהג האדם כזה זמן
מועט ידעת כל אשר יעשה ויהיה כא' ממלאכים המשרתים בקודש ·
והוא סוד בכל דרכיך דעהו וכו' · ובפרט אם בכל רגע יחשוב בכך
ולא יעבור המחשבה מזכר ואל תשכח זה ׳׳ ׳׳ ׳׳ ׳׳ ׳׳ ׳׳ ׳׳

פה נבאר

מי תנאים הצריכים לו הייחודים · הא' הוא ג
צריך שמלבד שיהי' נקי מן העבירות גם צריך שיהי'
בו מדת הענוה והשפלות ויראת חט' ויתרחק מהגאוה ומהכעס תכלית הרחוק
כי אם יכעוס יסתלקו ממנו כל נשמות הצדיקים אשר חלקם והרחק בו ויהי' [illegible]
מאוד להתרחק ממדת [illegible] שאמרו ז"ל ואפי' אם יכעוס אחת דבר הרשות
וכעס לכל אדם · ואף לא נגלו משה ע"ה שנתעלמה הלכה ממנו על תלמידיו נסתלקה
ממנו נבואתו וזה כלל גדול בכל הגדרש אין דבר שיבטל ויסיר כח הנשמה כמו הכעס
מש"ה בע"ה שמעו [illegible] ודומיהם הוא ענין ההקפדה כי כל המקפיד אפי' על סבה
אינו יכול להבין השגה והראיה [illegible] שאמר אני איני [illegible]
ובפרט צריך להזהיר מלהקפיד על אשתו אפי' לסבה · ולפי זה שיתרחק מהכעס
והקפידה כן יהי' השגתו ואלו הם שני המעוזים גדולים שבכל העברות ולא תשכח
[illegible] אדם · [illegible] צריך שיהי' [illegible] רוח [illegible] וגם לא יתלוצץ
הנה ידעת התענית [illegible] ונבאר זה [illegible] אל השגה ה
[illegible] · ובפרט אם תענה ו' ישראל
[illegible] ויבן [illegible] ויעש אבן תחת ראשותיו ״

מצאתי

[illegible] טוב לאדם החושב להבין השגה [illegible] ב
[illegible] בכל האפשר גם הבכיה על דבר שלא ידיעהו ב
[illegible] · גם להניח בכל לילה אבן מראשותיו ויכוון בשם
יוד הה ואו הה · שעולה מנין אבן · הוא [illegible] גדול [illegible] ההשגה
גם זהירות האדם בבדיקת הנהנין כי הם [illegible] והאדם [illegible]
בו אותם הקליפות וכאשר יברך עליהם [illegible] כח הקליפה ולהחיותם [illegible] ו
ונמצא [illegible] האדם הנזון [illegible] הוא דק ונקי [illegible] קליפה וכאשר יהי' [illegible]
[illegible] בו נשמתו ותאיר בו [illegible] יתרות [illegible] · ולכן
צריך שיזהר מאד בזה · גם יאמר [illegible] הלויה [illegible] בכל לבב [illegible]
אחת [illegible] הלילה · ויכוון [illegible] להמקום [illegible] כמבואר [illegible]
כי דבר זה [illegible] להשגה מאד · גם [illegible] האדם [illegible]
שהם בסוד [illegible] היוצא מהפסוק [illegible] וידוע [illegible]
[illegible] וידוע [illegible] בתו [illegible].

ולכן מעולם אור השכל ודעת והשגה נ"ב עיקר הכל ע"י ההשגה הוא שיעיין בהלכה
אמנם אל ישרידו עצמו רוב היום בעסק ההלכה אלא שעה א' או שתים ושאר היום
בנפלאות התורה שהוא חכמת הקבלה כי אין ראוי להיו' רוב היום בלבושי התורה ו
וטעם לזה כי העיון הוא בפשט הלכה ובלבושי' אשר הם דבוק הקליפה כנודע
והקליפה היא קנוב' שאינה מניחת להבין ההלכה ובלבושיה · וכשמתפשט האדם
הוא משבר הקליפה של הלבוש ואחר שיתמיד בזה שישבר הקליפה יוכל להשיג
בזוה שהוא חכמת האמת. ולכן העיון שורש גדול ע"י ההשגה אם יכוין לזה שכתבנו ו
ונבאר נ"ב ענין הטהרה כי כל מי שלא טבל לקריו והוא בטומאת קרי אין לו לייחד שום
יחוד בשום אופן וצריך שיטבול תחלה ואח"כ ייחד · גם צריך לזהר בענין הטעמ
הראשונים ע"י הייחוד וכמו שתבאר פ"ג כי כל הטעמ יכול האדם לייחד ~~[illegible]~~ אמנם
העיקר הוא אחר חצות הלילה כי אז עת רצון העליון עת שמשתעשע הקב"ה הצדיקים בנשמת
בג"ע

44

ועיקר אלו הדברים יובן במאמר בזוהר הקדוש פ' משפטים דף עמוד

ז"ל הזוהר הנז' שאמרנו ות"ח כסבתי
פתח ואמר צאינה וראינה בעת דין במלך
שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום
חתונתו וביום שמחת לבו האי קרא אוקמוה
והכי הוא אבל צאינה וראינה וכי מאן
יכיל למחזי למלך שלמה דהוא מלכא
דשלמא דיליה והא סתים הוא מכל חילי
ורבוון עילאי בההוא אתר דעין לא
ראתה אלהים זולתך ואת אמרת צאינה
וראינה בעת דין במלך שלמה ות"ח
דהא כבוד דיליה כולהו מלאכי עילאה
שאלי ואמרי איה מקום כבודו אלא מה
דאמר צאינה וראינה בעת דין במלך שלמה
בעטרה כתיב ולא כתיב ובעטרה מאן
דחמי ההוא עטרה חמי נועם מלכא
דשלמא דיליה שעטרה לו אמו הא
תנינן קראה לה בת קרי לה אחות קרי
לה אם וכלא איהו וכלא הוי מאן ד
דיסתכל וינדע בהאי ינדע חכמתא ·
יקירא השתא מה את אמר אי הוא
רזא סתימאה והא לא אצטריך לגלאה אי
לא מיומא ישתארון זמינין מילין יתגלין ·
ובהאי רזא עכל ההוא סבא עלאי אנפוי ·

הנה עם הדברים שאמרנו בביאור המאמר
מעצמו ·

ז"ל ת"ח כו' שלמה ר"ל יסוד דיליה הוא

ז"ל בינה כו' לחירות ושפעו הכל
הוא מבינה ·

ז"ל בעלייה שהוא מלכא [illegible] העטרות כו'
כבוד כו' לב' בסוד חכמה [illegible] ואמר
אמר אפי' מלכי כו' לא ידעין עלאין
ותתאין מקום כבודו [illegible] א"ת
הבסין
מקום כבודו [illegible] צאינה
וראינה בעת דין במלך שלמה שהוא [illegible]

ז"ל מאן דחמי ההוא עטרה חמי נועם מלכא
דשלמא דיליה שעטרה לו [illegible] ז"ל
ידוע בענין הזווג [illegible] זווג
[illegible] עילוי [illegible] בשלום ושלום · הא
הוא [illegible] ב
בסוד הב[illegible] בסוד [illegible]

למינך והאם רובצת על האפרוחים או
על הביצים והנה בֿ כלולן נגֿ וזהו סוד
האפרוחים · ואח״כ כי׳ כשבאו מנגין
אז הוא סוד שנה וצוות. וזה הוא סוד
אפרוחים בסוד תנין בימי נשו שמונה
ראשו בין ברכיו ראש בסוד מח״ג · ו
ואח״כ כשבא סוד העלות ראשון ות״ת
יש לו נשמה שלמה כי׳ מח״ג נה״ת נהי״ם
אבל אין לו עטרות והענין כי אז נה״י
דאימא עילאה בינה הם ברין נה״י ד
דאבא דתבונה וזהו החיו׳ שלו וגו׳
בינה כי׳ אין לה זיווג ביס״ו ולא
במלכות עילאה עד שבא הגד־לות
שני ואז הם הנשירה כי׳ והוא מקבל ש
עטרות · הכלל הוא אימתי על אלב
כשיסלקתו היא עמו בעת בקרים אם
לאחר הנשירה · וזה מ״ש אלא כשיש
לו עטרות שהוא נה״י דבינה · וז״ש
הנסיון במלך שלמה במעשה שעשה
לו ואז וז״ש שאמר אין דמי עטרה
חזי טעם הם ידוע בסוד הבֿ מלוי דב
חד נקי׳ טעם כל ונם בסוד דמות דכי
טעם הם ואין דמי העטרה של תה״ח·
עוש טעם שהוא בינה כי העטרה שלו
הוא נה״י דבינה

ואמר אע״ב הא תנינן על לא בת נקי׳ והאחו

קדי

ואמר בירך יתפרד רוחי פרית אורח
ה׳ אל אמרת ואנא והוות ותתאי היך ·
יתעביד וצילא בקלמא (בצלא) ד
דהוה לעילא היך יתהפך והוה ל
לתתא · בת זוגיה אתעבידת
אשה · תווה על תווהא · אחוה
אבוה · אי אבוה דקדש׳ית׳ יפרין
לה יאות. אבל אחוה דלהוי אבוה
וכי לא תווהא איהו דא · עלמא
בתיקונו׳ איהו ודאי עילאין לתתא
ותתאין לעילא · אלא להוי עלמא
די אלהא נברך מן עלמא ועד עלמא
די חוכמתא וגבורתא דליה הוא ו
והוא מהשנא עדנייא וזמניא ידע
זה בחשוכא ונהורא עמיה שרי
ת״ח מאן דשרי בנהורא לא יכיל ל
לאסתכלא ולמיחמי בחשוכא ·
אבל קב״ה לאו הכי ידע מה ד
בחשוכא אע״ג דנהורא עמיה הא
שרי · מגו נהורא אסתכל בחשוכ׳
וידע כל מה דתמן · הכא אית
לאקדמא בקדמיתא מלי תרא דאמרו
קדמאי במאן חזוי לוליא דאמרי·
מאן דאתי על אימיה בחלמא יצפה
לבינה דכתיב כי אם לבינה תקרא
הכא אית לאסתכלא אי בגין דאיהי

אם

אם יאות והוה לו ומכתב הכי ד
דמאן דחמא חויה בחלמא יזכי
ובינה · אבל מאן דחזי על חויה
אמאי · אלא תא חזי עובדא בגין ד
דאתהפך לעילא דסליק ותתא ו
לעילא ברא הוה בקדמיתא כיון
דסליק לעילא אתהפך אילנא ו
ואתעביד איהו משלטא עלמא
דשליט עליה וזכי לבינה ·
בקדמיתא כד סליק אינש לונ"
שנן זה כתיב ה' אמר אלי בני
אתה אני היום ילדתיך · כדין
איהו לתתא מינה כיון דסליק
עליה האי משלטא עלמא דהא
אסתלק בדרגא דיוסף והא זכי
ובינה אוף הכי האי משלטא
בקדמיתא איהו הוה בדרגא ד
דיוסף בעל אונא תתאה ...
ברעותיה ושליט עליה דהא כל
אנבא בדיוקנא דאנבא אונא ת
תתאה גיורא כיון דאיהו לא ב
בעי לגיורא בההוא דרגא דיוסף
ולא אתגיירא למשא ביה ואפיק
בעלמא ולמעבד חולין כדין ב
נחית לתתא ואתעבידת איהו
חויה · וההוא פרונא ירית
ירתא דיוסף דהוה הנא בקדמיתא

נרי' לה אם הלל כשהוא מבקש מלמות
ומחיו במה' שלו או מריאות בת' · ו
וכשמבקש עליה הוא שונה בשונה או
על מחות

ואיהו נחית לתתא ואתעבידת
איהי אתריה · וההוא פרוקא ירית
ירותא דיוסף דהוא הוה בוכרותיה
ואיהו נחית לתתא · כיון דנחית
לתתא כדין אתקיים ביה מה אמר
אלי בני אתה אני היום ילדתיך
אתהפך אלנא דא דהוה תחותיה
ואיהו לוט עליה אתהדר
נטלוט איהו אלנא עליה ואיהו
נחית לתתא · כיון דאיהו נ
נחית לתתא ההוא דירית ירותא
אתר דיוסף אבוי אמר ואבוי הוי
ודאי כולא איהו על רעותיה ודא
כד נאי יאות בקדושתא הוה
אעלנא דכורא והא אתערך
אתמן · והסתר איהו ונוקבא
דנוקבא : // // /// //
עלא המאמר הצריך לעניינו

1

[illegible] ואמתו [illegible] הערב

המה ואמר [illegible] אלהים [illegible] אחד. הא' נקרא [illegible]

[illegible] לפי אשר הוא [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] הנקרא [illegible]

[illegible] נקרא [illegible]

[illegible]

[illegible] נקרא היא [illegible] נקרא [illegible]

[illegible] הנקרא [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] הנקרא [illegible]

[illegible]

[illegible] האותיות [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] עד [illegible]

[illegible] אחרות [illegible] נקרא [illegible]

[illegible] אחד [illegible] אותיות [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

48

[illegible]

[illegible]

בחורה חלק בנייר בנ״ה לך בת ע״ר שביה נגנלה פיוץ עולם
קלע לך

ומכנשו להילולא ברה [illegible] שלום יומי [illegible] ע״ו ושכבותם כד עמו

ומערתא שמשו קלא [illegible] ערת [illegible] זה ה׳ [illegible] מרעיש הארץ מרגיז ממלכות -

כמה פטרין ברקיעא [illegible] ויומא דין בנייך דנא רשב״י דאזריה

ומתחכח כיה בכל יומא · זכאה חולקיה ועילאי ותתאי כמה גנזין ע

עלאין מסתמרן ליה עליה אתמר ובניה לך לך ותמח ותבוא ומרוך

וקץ הימין · ע״כ האדרא קדישא זוטא // ע״כ ספר הזוהר · והשלום

ספרי ומשרי ת״ר וזוהר הסבוע וכולם בעמירו דא נפין

הדרן עלך והדרך עלן דעתן עלך ודעתך עלן לא נתנשי מנך ולא תתנשי

מנן לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי · נ״ב

חנינא בר פפא אדא בר פפא נחמן בר פפא אחאי בר פפא אבא מרי בר פפא רפרם בר פפא רכיש בר

סורחב בר פפא רפרם בר פפא דרו בר פפא · [illegible] תורתך

ועלמא לא אזכה דכריך כל ימי חייתם

... נפש : [illegible] תורה חומר [illegible] · [illegible] עולם ...

...ם · עליון תיכון תחתון · [illegible] חיות · נוק׳ נפש

... · צורה וכתב ודברים · ספר ספר סיפור · אש מים רוח ·

[illegible] · אברהם יצחק יעקב : כהן לוי ישראל · תורה נביאים ·

כתובים · ויסע ויבא ויט : אמת שבעות סוכת ·

עליון [illegible] ספרי · שכל משכיל ומשכל · היה הוה יהיה ·

היכל ה׳ היכל ה׳ היכל ה׳ · מלך מלך ימלוך · קדוש קדוש

קדוש (כח מנין יה״ו כנגדם רמז)

כ[illegible] כפרת · ז׳ ימי השבוע · ז׳ היכלות · ז׳ כוכבי

לכת שבתאי צדק מאדים חמה נגה כוכב ולבנה · ז׳ שערים בנפש

ז׳ נהרות הגמר · ז׳ ימי החג · ז׳ ארצות · ז׳ רקיעים · ז׳ מדורי

גיהנם · ז׳ קרואי בשבת (י״ב רמז וי״ב [illegible] הנפש [illegible] כי הגוף כנגד [illegible] :)

הוג חשי · ונם [illegible] · י״ב מזלות · י״ב חדשים · י״ב שערים ·

י״ב רקיעים ·

Y

A. SHALKIN, 1931

See Front Cover

microfilm